

ptzēt iudex posset, eū punire qz baptis-
mū tollitur pena qua qd erat obliga-
tus deo nō aut illa qua qd erat obliga-
tus homini. Sifr z qui an̄ baptisimū
dimissit vxorē ppter fornicationē: po-
stea accepit eā irregularis est.

8 **Q**uare aut magis ledat in cōtinen-
tia mulieris q̄ viri. Omisissis r̄sōib⁹
glo. in. d. c. debitum que reprobat a
Ri. dicēdū est. fm̄ eum q̄ mutus non
distinguitur s̄z sp̄z p̄ opationē ad ter-
minū a q̄: s̄z ad quē vñ p̄sumatio ma-
trimonij inquātū est cū nō pri⁹ corru-
pta q̄uis sit ab illo q̄ prius carnē suā
diuisit per fornicationē cū alia non sic
deficit ab integritate significatōis vnt
us cōiunctōis inter xpm̄ z eccliam si
cut p̄sumatio matrimonij q̄ est a viro
nō pri⁹ corrupto cū muliere corrupta
ab alio. Sifr dico q̄ si mulier eēt ordi-
nis susceptiua. irregularis fieret p̄ cō-
sumatiōez m̄rimony cū viro pri⁹ cor-
rupto cū alia. non aut p̄ cōsumatiōe
matrimonij cum viro non prius cor-
rupto q̄ ipsa prius fuisset ab alio p̄ for-
nicationem corrupta.

9 **U**tr cū bigamis possit dispēfari. R.
s̄z Ri. q̄ q̄uis n̄ possit papa dispēfari.
s̄z ius n̄c: nec s̄ ius diuinū tñ qz est
successor petri q̄ p̄nceps fuit ap̄loz eā
lez s̄z ptātē cū petro imo eādē. Et cum
inferior nō possit obligare supiores nec
par parez. papa de plenitudine ptātis
p̄t s̄ statuta ap̄loz q̄r̄libz dispēfari. si
tñ vim nō hēant ex iure nature vel di-
uino. lxxxij. di. presbyter. Cū ergo bi-
gamū nō ordinare aplicū sit. p̄ceptuz
cū bigamis papa dispensare p̄t. tñ qz
nec decet hoc faciliter fieri pp̄ reueren-
tiā ap̄loz iō cū bigamis papa n̄ dispē-
fat nisi exigēte necessitate. xxxiiij. di. le-
ctor. i. gl. vbi luti⁹ dispēfauit cū pa. ar-
chiep̄o. q̄ fuit bigam⁹.

10 **B**igami iure cōi nudati sūt oi. p̄uile-
gio chicali. z adicti foro seculari non
obstāte p̄suetudie z eis sub pena excōi-
catis inhabitū est deferre tōsurā vel
habī tū clicale extra eo. altercatōis. li.
vi. vbi gl. dicit hoc. itelligēdū de h̄is q̄

facti sunt bigami vere siue iterptatine
in minorib⁹. Sec⁹ i maioribus z fm̄
ge. sibi ille rex. loquitur de bigamis laicis
nō aut mōachis. nā isti gaudēt p̄uile-
gio clericali. nō ob. rex. lxxxiiij. di. q̄s q̄
vbi d̄ bigamū eē nudatū oi p̄uilegio
clicali z laicam solā h̄re cōiōnē. Et sic
v̄ q̄ bigam⁹ nō possit eē mōach⁹ qz
R. Jo. and. in regula delictum in mer.
q̄ erit laicus p̄fessus quod esse p̄t. c.
ex eo. de elec. li. vi.

Blaffemia s̄z ambrosius ē vel cū
deo attribuit q̄d ei nō p̄uenit: v̄
cū ab eo remouet q̄d ei cōuenit addit
tertū: v̄z cū attribuit creature q̄d ap-
propriatur deo. Et fm̄ genus suū ē pec-
catum mortale qz repugnat caritati di-
uine. S̄z possit cōtingere q̄ blaffemia
absq̄ deliberatione z ex sup̄reptione
p̄cederet. z hoc dupliciter p̄mo q̄ al-
quis n̄ aduertit hoc q̄ dicit esse blasse-
miā: vt cū alig subito ex aliqua passio-
ne i s̄ba p̄tumeliosa p̄rūpet: quoz si-
gnificationē nō p̄siderat: tūc ē veniale
sc̄do mō q̄n̄ aduertit hoc esse blaffemi-
am p̄siderans significata s̄boz: z tūc
nō excusatur a mortali: sicut nec illi q̄
ex subito motu ire aliquē occidit.

Quā blaffemia sit cāus ep̄alis: z de
multis aliis ad hoc ptinētibus. vide. j.
p̄fesso: p̄mo i p̄n. z. c. iurare. §. iij.

Quella vide. j. pedagogus. z. c. p̄uile-
gium.

Alix non d̄z eē de ere aut arical-
co: aut cupro aut plumbo: qz pp̄
eruginē ista vomitū puocāt. nec de li-
gno pp̄ poros ne s̄bintret sanguis. nec
de vitro pp̄ fragilitatē. nec de lapide
pp̄ ei⁹ ineptitudinē. de p̄se. di. i. vasa. z
c. z calix. vbi d̄ q̄ tā calix q̄ patena s̄
bent eē de auro vel argēto v̄l stagno.
ēt qz de h̄is tñ trib⁹ mētionē facit oēs
aliā māz phibē v̄s: s̄z astē. li. iij. de mē-
te Rod. dicat q̄ s̄b stagno itellr plūbū
z no. s̄z De. de pal. q̄ si calix argēteus
postea de auro indiget recōsecratōe. qz
p̄secratio fit i sup̄ficie. Sec⁹ tñ v̄ si de
auratto cadit pp̄ vsū: qz nō recōsecra-
bitur. Nec est sil̄ ē i calice de aurato si-
ā d

cut in plete ecclesie: q̄ de crustat̄ indiget
recosecratōe. vt vlt̄ gl. i. c. ecclij̄s de cō
se. vi. l. s̄. i. p̄ditōe auri. q̄ ita subtiliter
ponit: nō v̄ q̄ sit ita p̄secratio i sup̄
sie ip̄s̄ q̄n remāeat i argēto z ita ser
uat p̄suetudo. z s̄i si amittat formas
suā excreat̄ i q̄ destructa forma tā nō ē
calix. Et si repat̄ erit nouus calix. z iō
p̄secrādus. sec̄ si formā nō amittit quā
uis aliq̄liter lesus sit.

CAn aut̄ calix excreat̄ p̄ aliq̄s sc̄o da
tos a fabro: vt cōiter fit: Bico hoc vsq̄
adhuc in iure nō inuenisse.

2 Ad quē aut̄ ptineat p̄secratio cali
cis vel pamētoz: vide. s̄. B̄ndictio q̄si
per totum.

Quoniam Portio. Vide. j. singula
ria in. c. Sepultura. iij. p̄ totū.

Quoniam Anonicus vide. s̄. b̄nficiū. i. z. ij. q̄si
p̄ totū. z. j. simonia. ij. quasi p̄ totū.

Quoniam Anonizatio. Inanonizatiōe p̄mo
ingrit̄ de vita ei⁹ q̄ canonizādus ē
si fuit i laborib⁹ iustis z multis: si mo
rib⁹ castis z actib⁹ stren⁹. oz enī p̄
ti testificatiōe p̄dicari z bone fame p̄
conijs nō taceri. lxi. dist. miramur. xij.
q. ij. quattuor. Et est maxie querendū
de simplicitate z h̄silitate: extra de p̄
s̄. ex studijs. Itē q̄ri tolet an sustinue
rit p̄secutiōes. vij. q. i. ois q̄ gemebat.
z. c. ibi. z an illas sustinuerit cū carita
te. i. q. i. vide quātū ingrendū est et de
miraculis factis in vita z post mortes
porro de martirib⁹ n̄ sit tāta examina
tio: s̄ q̄ri t̄m de miracul̄ z cā pp̄ quā
passi sūt. ar. de p̄. di. iij. catecuminū
z. c. baptisimū vice hys rite pactis pōt
ad canonizatiōes p̄cedi. et no. gl. sing.
ad p̄dicta i. c. vnteo de reli. z ve. san. li.
vi. q̄ dicit q̄ i canonizatiōe sc̄oz nō est
credēdū ecclesia errare. l̄z accidere pos
sit. vt ē tex. in. c. a nobis. el. ij. de sen. ex.

CAn aut̄ liceat aliq̄ ven. rari p̄ san
cto auct̄ sit canonizat⁹: vel ei p̄ces por
rigere. Vide. j. Reliquie. s̄. i.

Character s̄z dionisiū est signū sc̄m
cōionis fidei: z sc̄e ordiatōis dātū
a ierarcha: vel s̄z theo. caracter est di
stinctio a caractere eterno ip̄ressus aie

rōnali s̄m imaginē p̄figurāa trinitatē
creatā trinitati creati z recreati. z ip̄t
m̄t̄ solū i trib⁹ sac̄fis. s̄. i. baptisimo cō
firmatiōe: z ordine de caractere etiā oz
dinis habes plura. j. ordo. iij. p̄ totum.
Quoniam Arcer Vide. s̄. accusatus. s̄. i. z. ij.
z infra incarceratus.

Quoniam Aritas s̄m theo. in. iij. sen. di. xx.
vij. est rectissima animi affectio q̄
diligit̄ deus pp̄ se z p̄ximus pp̄ deum.

CUtrū teneamur ex caritate diligere
deū ex toto corde: tota aia: z tota men
te sicut d̄r̄ Mathe. xxij. Bo. in. iij. dis.
xxvij. q. vlt. dicit q̄ nō p̄ exclusionem
affect⁹ ex̄nei. s̄. q̄ nihil sit i amore n̄o
nisi deus: nec i cogitatiōe: nec in mēte:
q̄z ip̄ossible est sic implere in hac vita:
s̄z p̄ exclusionē affect⁹ s̄z sic tenemur
hoc est nihil diligamus. s̄. deū vel eq̄t̄
ip̄s̄i deo. S̄z an hoc sit oio ip̄ossible
saltē p̄ aliq̄ p̄tū t̄ps̄ Idē Bo. dicit q̄
s̄igs p̄tēdat modū illū simpl̄ posse im
pleri i via q̄tū ad. aliq̄ t̄ps̄ in quo
pōt hō total̄ ferri in deum: ita vt nec
sint in eo motus caritati oppositi: nec
et̄ ex̄nei. r̄nderi pōt q̄ l̄z possit hoc eē.
z aliq̄ sit in aliq̄ p̄sonis excellētib⁹
nō t̄m cōiter reperit̄ in iustis oibus.

CUtrū sit aliq̄s ordo caritatis de p̄ce
pto. s̄. Bo. in. iij. di. xxvij. q. vi. q̄ sic
s̄m aug. de doc. xp̄iana. z p̄mo super
oia diligendus ē deus. secūdo q̄ nos
sumus Tertio quod iuxta nos est. s̄. p̄
ximus. Quarto. q̄. j. nos est. s̄. corpus
pp̄rium. z corpus p̄ximi. de pe. di. ij.
s̄. item hec est caritas.

CSed q̄rit̄ de notabili z quotidiana
q. Qualiter itelligi debeat illud mat.
xxij. diliges p̄ximū sicut teipsum. Bo.
in. iij. di. xxix. ar. i. q. iij. dicit q̄ illa di
ctio sicut nō est nota p̄fecte eq̄l̄tatis: si
ue p̄mēsuratiōis sed exp̄sse similitudinis
q̄ i hoc attēdit̄ q̄ hō dz diliget̄ p̄ximū
ad illud bonū ad q̄ diligit̄ se ip̄s̄us z
post salutē p̄xiā nihil t̄m dz desidera
re sicut salutē alienā. Et sic istud p̄ce
ptū de diligēdo p̄ximū magis respicit
affectū q̄ effectū. nā s̄z ordinē caritatis
amor salutis p̄xiē p̄ponēdus ē amor

et salutis allene. Et hoc psonat iudicio
 ronis recte et iusticiam nãe et huius signu
 est qz illi rephedunt et stulti reputatur
 q salutē ppriā negligū vt pcurēt alie
 nã huius et signū ē: qz si hō ex caritate
 debēt diligere pximū qm̄ seipz utaqz
 eēt ibi oimoda eq̄litas: itaz duos pxios
 debēt diligere duplo q̄ seipz et tres
 in triplo et sic vltorius ascēdendo. qd̄
 in nullo habēte caritatez reptur quā
 tuncqz perfecto.

4 **U**tz magis debeam diligere me
 liores q̄ nobis p̄tiores. R. q̄ melio
 res debem plus diligere ceteris parti
 bus qz hec iusticia diuina regit. Ma
 the. xij. vbi. Que ē iure mea et c. s. possu
 mus optare q̄ p̄ping sint meliores.

5 **U**tz diligere inimicos sit de necessi
 tate caritatis. R. s. Thō. 2a 2e. q. xxv.
 dilectio inimicorū tripl̄ p̄t̄ p̄siderari
 p̄mo vt diligat̄ iquātū inimici et hoc
 est diligere malū alteri. Sc̄do q̄sum
 ad nãm et sic i vlt̄: et sic dilectio inimi
 corū ē de necessitate vt. s. aliqs diligens
 deū et pximū ab illa ḡn̄alitate inimi
 cos nō excludat. tertio p̄t̄ p̄siderari in
 sp̄ali vt. s. aliqs in sp̄ali moueat̄ motu
 dilectōis ad inimicū et illud nō est de
 necessitate caritatis vel salutis absolu
 te: qz nec moueri motu dilectōis i sp̄ali
 ad quosqz hoies singl̄ ē de n̄itate ca
 ritatis nisi s̄z p̄paratōez ai. vt. s. hō hē
 at aiūm p̄patū ad hoc q̄ in singulari
 inimicū diligeret si necessitas occurre
 ret. s. q̄ absqz necessitatis articulo dili
 gat p̄inet ad caritatis p̄fectiōz.

6 **U**tz sit de n̄itate caritat̄ q̄ hō int
 mico signa v̄l effect̄ exhibeat dilectio
 nis. R. s. Thō. vbi. s. sic hō i cōi t̄n̄r di
 ligere et nō i sp̄ali nisi s̄z p̄patōz ai vt
 d̄m̄ ē. ita signa et effect̄ dilectōis q̄ i
 cōi p̄suerūt pxio exhiberi t̄n̄r et int
 mico exhibere puta cū aliqs orat pro
 oib̄ fidelib̄ vt p̄ toto pp̄lo: v̄l cū ali
 qd̄ b̄n̄ficiū ipedit toti cōitatt̄ tē ē hoc
 inimicis exhibere ē de necessitate pre
 cepti et p̄facere p̄inet ad liuorem v̄n
 dicte. sp̄alia vere b̄n̄ficia vel dilectōis
 signa que q̄ exhibet p̄ticulariter aliq

bus q̄ exhibeat inimicis nō est de ne
 cessitate nisi s̄m p̄parationē animi vt.
 s. iuuetur in articulo necessitatis s̄m il
 lud puer. xxv. si elurierit inimicus tu
 us ciba illuz: sed hoc facere p̄ter neces
 sitatis articulum p̄tinet ad perfectio
 nem caritatis.

7 **U**tz inimicis veniã petētib̄ tenea
 mur remittere. R. ex iūria vel dāno dā
 to alicui solēt i eo cui fit tria oriri. s. rā
 cor: in affectū: signa rācoris in effectuz
 et actio iniuriarū s̄ iniuriatēz p̄mū te
 net hō remittere imo nūqz i corde hē
 re. sc̄dm̄ tenet hō remittere veniã pa
 ceter petēti. i. pato emē dare s̄z facultā
 tez suã imo ē tenetur si nō petat vt in
 px. s. d̄m̄ est s̄z tertium nō tenetur re
 mittere nisi illa satisfaciãt p̄ posse. vt i
 c. si q̄s p̄tristatus. xc. di.

8 **U**tz opa b̄na sc̄a extra caritatē ali
 qd̄ valeat. R. s̄m Ray. q̄uis nō valeat
 directe ad virã eternã: t̄n̄ valēt ad alia
 ḡn̄qz. p̄mo ad tollerabilius iudiciuz
 p̄ferendum. de pe. di. ij. sigs at̄ so. ad
 tpales p̄sp̄tatē de pe. di. ij. canēdū. xx
 ij. q. ij. si q̄libet. tertio ad hoc q̄ q̄s citi
 us illustretur ad p̄niam de pe. di. v. fal
 sas. q̄rto ad assuefactiōez bonorū opum
 sicut faciebat oli b̄t̄s Joãnes. de p̄se.
 di. iij. nō regnabatur. q̄nto qz diabo
 lus nō h̄z in eo tantã p̄tatem q̄tã hē
 ret si bona opa nō faceret sicut grego
 rius refert in dialogo de iudeo qui si
 gnatus erat signo crucis q̄ demones
 nō p̄ouerunt ei nocere.

9 **U**trū opa extra caritatē ex̄t̄iuz vn
 q̄ valeant. R. s̄m Ray. opa viua q̄ sc̄a
 fuerunt in caritate mortificantur p̄ se
 quens mortale pct̄m̄. et si vera sequat̄
 p̄nã reuiscunt illa s̄o que nūqz vi
 ua fuerunt puta q̄ in mortali facta s̄t̄
 ūuere nō possunt: qz mortua nata fue
 runt. vñ. s. illa reuiscunt q̄ mortifica
 ta fuerunt. ūuere nō possunt que mor
 tua nata fuerunt.

10 **U**trū hō teneat̄ ex caritate subire
 mortē p̄ x̄po. R. s̄z. bo. i. ij. di. xxxix. q.
 ij. aut adest n̄citas v̄l deserēdi iustici
 am vel amittēdi v̄tāt̄: sic q̄libet tene

tur magis mori dilecto deo q̄ eo offē
so vivere. z hoc si dicat optio: vel q̄ iu
sticia defuat: vel q̄ vita p̄dat. itē cū q̄
videt q̄ p̄ morte suā p̄t fides saluari
vel iusticia z p̄secutio nō ē p̄sonalis s̄
vltis tūc tūc de p̄cepto sustinere mortē
vñ p̄lat̄ n̄r mortē se exponē q̄n q̄ ex
fuga sua seq̄ret dispēdio i fide vel iu
sticia i ecclia. s̄l̄r gl̄bz alī sic fec̄ tho.
cātuar̄tēsis: aut adest solū oportunitas
māifestādi d̄minā gloriā z edificād̄i ec
cliaz z isto mō ē superrogatiōis z nō
nēcitat̄is ad. quā p̄fectiōz n̄ ois tenētur
si aut̄ hō daret se mortē p̄ x̄po: eo q̄ vī
tā h̄eret exofaz. mo: t̄atr̄ peccaret.

11 **U**tz caritas semel hita possit amī
ti in via. R. s̄z theologos l. iij. di. xxvij.
q̄ sic. z alr̄ tenere esset erroneē qz carī
tas nō tollit verubilitates.

12 **Q**uō at̄ amittat. R. p̄ pct̄m̄ mortale
solū p̄ q̄ volūtas auertitur a deo.

13 **Q**uō recuperatur. R. p̄ p̄niam que
collit auersionē illā.

Quāstratus virū possit ordinari: vide
j. corpore viciatus. s̄. ij.

Quāstratus ep̄alis q̄ sūt vide. j. p̄fessor. l. i
p̄ncipio z ibi vīd̄ a q̄b̄ casib̄ p̄nt̄
absoluere s̄res p̄uilegiati. z an ep̄o re
stringente pt̄atē p̄ochialitū videat̄ per
p̄niam restricta pt̄as fratrum.

Quāstratus fortuū qd̄ sit: dicit s̄z Pa. post
gl. in. c. unico de cōmo. q̄ ē iopina
te rei euētus q̄ p̄uidēt nō p̄t. vbi ergo
diligētissim̄ p̄uidēt nō ē casus fortui
tus. p̄de exēplū. dom̄ tua minabatur
ruinā: dom̄ corruit z iterfecit equū t̄i
bi cōmodatū. certe nō p̄t dici casus for
tuū qz diligētissim̄ repas̄z domū vī
tibi nō hitas̄z. si at̄ dom̄ n̄ minabatur
ruinā s̄z sp̄tu tēpestat̄ valde corruit
n̄ ē tibi iputandū. Et ista faciūt ad q̄
nē nūqd̄ furtū p̄p̄ret̄ iter casus fortui
tos gl. civilis rep̄it̄e p̄rie. s̄z cōter tene
tur: q̄ aut̄ p̄ v̄tolentā sūt tibi res subtra
cta: z est casus fortuū itellige q̄n̄ si sui
sti in aliq̄ culpa: puta qz nō trāsibas p̄
loca piculosa. si at̄ p̄mittit̄ furtū cāde
s̄line tūc si ab ea p̄sona a q̄ ē diligētis
s̄im̄us nō p̄ca uis̄et: puta ab vxore. vel

filie est casus fortuū. sec̄ si ab ea p̄so
na a q̄ diligētissim̄ p̄cauiss̄z: puta a vī
lī famulo vt i. l. q̄ fortuitis. C. de pig. ac.

Utrū ex pacto veniat casus fortuiti.
glo. vbi. s̄. dicit q̄ in p̄ctu nō tūc q̄s ex
gn̄ali pacto: s̄z ois q̄ cāus fortuiti sp̄alr̄
numerētur. s̄z accursi i. l. s̄z z si q̄s. s̄.
q̄sitū. ff. si q̄s cau. quē seq̄t Jo. an. dicit
q̄ aut nullus cāus fortuiti fuit exp̄ssus
z non v̄z gn̄alis obligatio: ne q̄s sub
inuolutiōe h̄boz renūciaret ei iur̄: cui
nō eēt i sp̄e renūciatur. z hec opt. pl̄z
pa. si h̄o aliq̄ casus fortuiti fuerūt sp̄a
lit̄ ent̄erati z secuta fuit c̄sa gn̄alis pu
ta z s̄ oib̄ alijs tūc t̄z ēt i n̄ exp̄ssis op
t̄ime ad hoc fac̄ rex. i. c. g. ad ageñ. s̄ p̄
cu. li. vi. bar. t̄m̄ in. d. c. q̄sitū vī velle q̄
sub illa c̄sa gn̄ali veniūt cāus p̄siles ex
p̄ssis nō at̄ maiores. q̄b̄ satis pl̄z pa. qz
in odiosis c̄sa gn̄alis n̄ p̄prehēdit ma
iora exp̄ssis ē tex. nota. i. cle. nō p̄t de p̄
cur. sec̄ de nō odiosis vt i p̄stitutiōe p̄
curatoris i q̄ exp̄ssis aliq̄b̄ regr̄itibus
sp̄ale mādatū z subiecta clausula gene
rali v̄ciūt maiores casus exp̄ssis vt no.
Jnn. in. c. sedes de rescrip.

Utrū at̄ renūciatio casuū gn̄al̄ firme
tur iuramēto vī saltē iuramētū sit obli
gatoriū. Jo. an. dicit q̄ nō qz renūcia
tio gn̄alis nō valet ex defectu p̄sensu
qz nō vī q̄ ille p̄senserit de casibus nō
exp̄ssis. Sic iuramētū nō obligat vī
tra p̄sensū facit. c. pe. z. c. q̄ntauallis de
iureiu. z ē notabile d̄cm̄. z credo q̄ in
foro p̄niali q̄s obliget̄ s̄z sūt p̄sensuz.

Utrū a diuinis. vide. j. interdi
cum vlt. s̄. ix.

Utrū citari p̄t q̄s ex cā i p̄ma
citatiōe p̄ terminū breuē z pem
ptoriū. s̄z nēcitas yrgeat nō dz q̄s moue
ri. vel citari nisi tribus edictis: vel vno
pemptorio q̄b̄ p̄tinere dz t̄m̄ t̄ps quan
tus tria edicta. extra de dila. c. i. vbi de
hoc in gl. z tale pemptoriū h̄z vīz triē
citatiōis. vt in. l. tres denūciatione. C.
quomō z quādo iii.

Utrū q̄s agi ad penā incurrēdā. z
iura exigūt trinā mōitiōnē nūquā cita
tio ēt p̄ptoria h̄z vīz trine citatiōis s̄z

Jo. an. in. c. ex tue de cle. nō resi. rō qz in penalibus verba dñi stricte intelligi z prop:te nō aut fice z large. vt in. c. in nostra de inur.

2 **C**itatus nō cōparēs ēt in pmo termino dō dēnari in expēsis factis per aduersariū nec dō expectari vt sit cōtūmax i scōa z tertia citatōe vt vult bar. in auc. g. semel. C. qñō z qñ iudex.

3 **C**itatio facta die feriata ad dies nō feriata valeat. R. Pa. in. c. si. de fer. s3 opinionē Jo. cal. d. car. d. an. z bar. in. l. i. §. nūciatio. ff. de no. op. nū. zcludit qz de iure nō valet talis citatio. p. l. dies festos. C. de fer. vbi dñr qz filere dō horrida vox pconis. z pa. itelligit: non solū in ferijs iuductis ad honore dei s3 et in alyis iuductis infauore hoīuz et idē putat in repentinis. nā iperatoz mādat eas sub eadē veneratōe obseruari qua solēnes. vt in. l. oēs. C. de fer. z zcludit Pa. qz nullus actus istoz triuin pōt fieri die feriata. s. pceptū de citādo: executio pcepti. s. actus citationis z pcessus q fit vigore citationis.

4 **C**itaz aut valeat citatio facta die nō feriata p die feriata: R. pa. vbi. s. post Lal. z spe. z Jo. an. dicit qz si ponit vī qz pōt in qlibet die. j. festū cōparere se cus vbi simplr citat. vt simplr cōpare at tali die q est feriata: tūc enī prius venire nō pōt nec dō: z illa die venire nō tñr. z sic necessaria est noua citatio. z hāc opinionē tanqz verissimā teneas qd senserit do. an. hec Pa.

5 **C**itaz snia lata q nō citatum teneat: Lar. in cle. pastoralis. de re iud. in. §. deniqz. dicit qz aut nullo mō fuit citatus aut sic. pno casu est nulla. de ma. z obe. iter qttuoz. si at aliq mō fuit citatus: aut legitie aut nō aut dubitat si legitie snia valet: si alia sunt rite gesta. si si tñ citatus nō fuisset pmax vere sed fice: s3 uenit sibi p restōnez de re. iud. cū bertoldus. si nō legitie: vī qz debeat hēri p nō scā. d. elec. bone. y. si dubitat dic pau. qz psumit ps citata: si snia trā fuit in rē iudicatā. No. tñ pa. in. c. cāz que de reser. z in. c. cū sit. de ap. qz i sn

ro notorio pōt ferri snia q abūte nō citatū: cū certū est abūti nullā cōpetē de fesionē. Citatio. n. fit vt se defendat: nec i hmoi notorius regrit ordo iudiciari

Citaz corporali ipeditus teneat p alium cōparere: pan. in. c. in noie dñi. de testa. dicit qz nō z act⁹ gestus eo abūte pinde est ac. si nō fuisset citatus.

Citaz iudex eccliaisticus possit denūciare aliquē excōicatū illo minime vocato: nec alī prius declarato qz incidit in sniaz excōicatōis: R. pa. in. c. puenit. de ap. dicit qz vbi excessus nō ē notorius dō iudex illū prius vocare z recipere eo pūte pbauone sup facto: z postea pūto de facto declarare illū incidisse in sniaz excōicatōis. hoc pbaē in. c. cū scōz. de here. li. vi. vbi p3 qz si allegat quē incidisse in sniaz iuris: nō dō iudex prius pcedere ad executionē quādm declarauerit illū incidisse i sniaz iuris. Et hac tñ declaratōe poterit appellari qz s3 nō possit appellari a snia iuris. vt in. c. qz de ap. pōt tñ appellari a snia iudicis declarantis: qz illa declaratio est snia hoīs nō iuris si pō excessus est notorius: tūc nō dō qz hec solēntas adhibeat: sed pōt eū denuncia re absqz alia citatōe.

CQuid dicēdū ē p snietudinibus quā rūdā religionū que hnt: vt multotiens ēt ex leuibz causis priuētur fratres p laturis p fessōibus z hmoi absqz alia monitōe vī citatione p reuia: z absqz alio ordine iudiciario: nūqd valeat huiusmodi gesta p eos: Dic iuxta no. per doc. z pan. in. c. cū spāli z. c. qz. de ap. z. c. qualiter z qñ el. y. de accu. qz in religiosis nō est seruādus ordo iuris vsqz quāqz. i. ad vnguē: vbi ergo dicti religiosi hnt iuxta regulā z pstitutiones vī p snietudines eoz: vt ex sola infamia nōti: vī sili tenerētur cedere p lature: si cut dñ de p dicatoribus z cartusiē sibus q ex sola infamia nōti cedūt generalī suo. dicendū ē qz p latus eoz possēt ex dicta infamia scādaloza vel euidentia facti: ēt sine citatōe aliqua illos prius i e. administratōe vī officijs eoz. secūdū

5 **C**ur sacerdos p ptatem clauum di mittat culpā pcti: R. fm Ri. in. iij. ar. ij. q. i. q̄ quis nō possit absoluēdo remittere culpā effectiue: qz sic est solus dei. vt dicit magister in littera. tñ ministerialiter z istraliter illi qui p attrio nē remouit obstaculū gratie spūs sc̄ti dispositiue remittit maculā pcti in q̄tū suo ministerio assistit virtus diuina q̄ peccatum remittit.

6 **C**ur sacerdos p ptatez clauū possit remittere penā pcti: R. Ri. vbi. s. q. ij. q̄ sic aliquā prem pene tpali pctō debite: nō tm̄ illius quā sibi imponit: sed ēt illius qua in purgatorio est explēda z plus vel minū secundū q̄ penitens est bene dispositus.

7 **C**ū date sunt clauē bea. pe. R. qñ ecclesia fuit sibi data. xxiij. q. i. q̄cum q̄. z depe. di. l. que penitet. z ligāt oia sup terrā: si non errant. xl. q. iij. cepisti. Et. d. c. que penitet.

8 **C**lauē hōreoz q̄ dedit v̄f dedit oia q̄ in eis sunt. de si. i. stru. c. y. fm In nō. z eis datis v̄f data possessio oium q̄ sub illis sunt ex de p̄sue. c. ex litteris.

Clericus. i. cōiter. Querit qd̄ cōpre hendat appellatiōe clicoz: dic fm Pa. sup R̄ica. de vl. z hō. cle. q̄ largo sumpto vocabulo ventūt oēs i quacūq̄ dignitate sint positi: ex quo sunt clerici ad seruitiū dei: vñ oēs q̄ n̄ sunt laici dicunt clici. xij. q. i. duo. dicūtur enī clici a clerōs grece: q̄ ē sorz latine: qz sunt electi ad sortē dñi p̄: n̄ legitū ergo attributū simplr clericis cōprehendit oēs clericos cuiuscūq̄ ordinis vel dignitatis sint nā si est ep̄s ergo clericus Sz in mā odiosa appellatiōe clericoz nō credo cōprehēdi ep̄os: nec etiā clericos exītes in dignitate. vide de hac mā singularia. s. absolutio. i. z ex p̄ditis pt̄ iserri vñū notabile sz Jo. an. in c. ioan. de cle. p̄tu. q̄ appellatiōe laico rū i mā odiosa nō veniūt clerici p̄iugati. z hoc facit sz eū. q̄ si statutū ep̄i certo casu excōicat laicos: nō cō cōprehendit clicos p̄iugatos: cū mā sit odiosa: z illi nō sint puri laici: sz qd̄ā spēs mixta

facit. c. statutum de elec. li. vi.

Clericus dz deferre rasurā in modū corone. s. z tōsurā capilloz ab infra: z p̄ h̄mōi tōsurā q̄ p̄stituit clicus: tñ q̄ dñi h̄z solā p̄mā tōsurā vl̄ miores ordines pt̄ si voluerit deserere clicatū. si tñ clericus etiā in mioribus h̄eat bñficiū tñr portare tōsurā: als peccat mortaliter: qz dignus anathemate. de vl. z hō. cle. si q̄. vbi ēt dicit Pa. p̄ glo. in cle. attēdētes de sta. re. q̄ ēt montales dñe h̄re tonsurā capilloz iserius: ita q̄ eis p̄cidātur crines vsq̄ ad aures sz clici dñt h̄re rasurā in pte superior: z tōsurā in iserior. z sic nō dñt nutrire comā. z si secus fecerint excōicari debent. d. c. si quis.

Clericus dz eē ornatus duplici orna mēto. s. interiori z exteriori. Interius ornamentū p̄sistit in stutibus: q̄b̄ dñt eē ornati clici. Exterioris ornamentū p̄sistit in quattuor. p̄mo in icesu z alijs sensibus corporis vt maturitatē p̄tendāt sc̄cūdo in h̄itu vt nō deserāt vestes incisas z l̄ngulatas. s. frapatas ad modū sc̄culatoz: nec varij coloris: neq̄ rubēas nec virides. h̄y enī duo colores sūt clicis̄ iterdicti. vt in. c. clici. e. ti. z i cle. ij. e. ii. phibet ne etiā caligis rubēis vl̄ viridibus publice vtātur. Uide tū pulchritū dñm No. in. c. antiq̄. de p̄ni. q̄ p̄a ni rubei: z frena: z calcaria deaurata: z filia ornamēta sunt insignia pape z sui legati: cū p̄ficiscit̄ vltra mare. Ex q̄ inferē q̄ ēt cardinales nō p̄nt de iure cōi vt h̄mōi coloribus z ornamentis p̄suetudo tñ h̄z oppositū. z forte excusantur: ex quo papa vldet z nō reprobat. nā ista sunt de iure positio olim n. clici portabāt vestes p̄tatas. ex p̄dict̄ ēt colligit q̄ nō tm̄ clericis imo: nec laicis: licitū est deferre h̄mōi deaurata nec p̄ sua p̄sona: nec p̄ eqs suis. z ē rō qz h̄mōi ornamēta sunt ornamēta p̄ncipis: quibus p̄iuati vti nō debēt sub pena capitis vt. l. ij. C. de vesti. olobali. xl. Et hanc rationem sequitur tex. in. l. temperent. eo. titu. de mulieribus aut̄ nō est dubium q̄ p̄nt vt̄ p̄dictis

est. Puto q̄ includat etiā exēptos qui
 delinquerēt in loco nō exēpto: cum p̄
 id sub sint diocesanis. vbi vero delin-
 querēt in loco exēpto nō v̄ q̄ ad ali-
 os extendat hec p̄sō. cū excuset offm̄
 diocesanorū tm̄. maxie qz qm̄ iura ista
 volunt dare iurisdictionē sup̄ exēptos
 hoc expr̄mūt: vt in cle. qz regulares.
 de sup. neg. p̄la. Et no. fm̄ car. ibidē in
 p̄. iij. moneāt q̄ vbi regit̄ trina moni-
 tio nō sufficit vnā pemptorū: regit̄ur
 et q̄ dicta mōitio fiat noiatis. z iō nō
 sufficit ḡnals de quo. j. excōicatione
 xxv. nec sufficit q̄ hm̄ōi admonitio fi-
 at aū exercitū. nec sufficit simplr̄ mōe-
 re vt desistat: s̄ regit̄ vt fiat clico tale
 offm̄ exercētū. z p̄ hoc dicit car. ibi q̄ si
 fiat mōitio clico tabnario vt desistat z
 exercet offm̄ carnificis v̄ macellarij:
 nō erit locus pene. z sic regit̄ ad hoc
 vt sit locus pene q̄ clicus mōitus exer-
 ceat illō offm̄ a quo monitus ē desistē
4 **Q**uid si clicus exerceat p̄dicta offi-
 cia occulte v̄ nō p̄sonalr̄ an sit locus
 pene. gl. in. p̄. publice dicit q̄ nō: z di-
 cit q̄ illa duo. s. publice z p̄sonalr̄ p̄tū
 eti regunt. Si ergo occulte v̄ p̄ aliū
 hoc exercet: cessat p̄ca s̄ nō culpa quā
 gl. singulr̄ no. p̄. in intellectu. c. mulieres
 de sen. ex. p̄. que tex. iūcta hac gl. termi-
 natur qd̄: an p̄ statutū quo punit̄ male-
 ficiū teneat mādans: z v̄ q̄ nō qz mā-
 dās facit tm̄ fice: p̄ba nō statuti reg-
 runt q̄ vere fiat. ff. de ne. ge. l. iij. §. hec
 p̄ba. p̄m̄ p̄bat ex. d. c. mulieres iūcta
 hac gl. vt dīcamus q̄ tm̄ nisi in statu-
 to punit̄ tm̄ his q̄ p̄sonalr̄ faceret. ad
 p̄m̄ dicit: q̄ hic nō est interpretatio:
 s̄ potius extētio ex mēte legis: qz man-
 dās vere dī facē. d. c. mulieres. s̄ Be.
 in. c. l. e. ti. li. vi. dicit q̄ aut clicus vult
 h̄re tabernā vt p̄sonalr̄ ibi admistret
 in artificijs et inhonestis: z hoc est p̄-
 hibitū. xliij. di. nulli. aut vult admistra-
 re in artificijs clico p̄missis: z tūc pōt
 h̄re vt in glo. in. d. c. negociatozem: aut
 vult h̄re tabernā. nō vt p̄sonalr̄ admi-
 nistret s̄ locare alijs q̄ exerceat ibi sua
 artificia. z hoc nō est ei p̄hibitū z p̄

hoc etiam facit tex. in. c. significāte de
 ap. vbi canonici habebant stallos vbi
 carnes icidebant. qd̄ no. qz Be. ibi dī-
 cit se semel defendisse vnū clicum q̄ in
 domibus ecclietenerat tabernā ven-
 dēdo vinū qd̄ recollegerat ex possessio-
 ne ecclie: nō tm̄ admistrauerat in p̄p̄ta
 p̄sona: s̄ p̄ aliū. Et hoc v̄ p̄sonare tex.
 q̄ nō sine m̄misterio dicit p̄sonalr̄: z si
 voluisset p̄hibere et p̄ aliū potuisset de-
 dēt. ad audientia maxie. qz hm̄ōi offi-
 cia ex se nō sunt p̄hibita: nec iure dīu-
 no. Eredo etiā q̄ si clicus p̄sonalr̄ exer-
 ceret: sed p̄ alio q̄ teneretur hac cle. qz
 inest honor: z vilitas.

5 **C**licus p̄iugatus si f̄xit cū vnica z
 virgine: z deserat tonsurā z vestes cli-
 cales: retinet p̄uilegiū clicale in duob̄
 s. q̄ p̄cūtes eū est excōicatus: z qd̄ nō
 pōt destrūgi nec p̄dēnari a iudice se-
 culari: nec ciuilr̄: nec crialiter. i ceteris
 vero nō retinet. z si nō desert tonsurā
 z habitum: in nullo retinet. extra de
 cle. p̄u. clerici. li. vi.

6 **A**n aut̄ indistincte sit v̄p̄ q̄ clicus
 p̄iugatus nō possit p̄dēnari a iudice se-
 culari. distingue nā in cā criali: siue il-
 la cā intētet crialr̄: hoc est qm̄ agit ad
 penā corporales: siue ciuilr̄ hoc est ad
 penā pecuniaria: neutro cāu pōt punit̄
 a iudice seculari. In cā p̄o mere ciuili
 li. Jo. an. in. d. c. vnico. t̄z q̄ clicus p̄i-
 gatus p̄t p̄ueniri corā iudice laico que
 segtur Jo. cal. z ge. i. d. c. vnico qd̄ no.

7 **A**n aut̄ clericus p̄iugatus p̄ debito
 pecuniario possit detruēdi in carcerib̄
 ge. ibi fm̄ Zap. t̄z q̄ nō p̄ iudicē secu-
 larē eo casu quo gaudet istis p̄uilegijs
 et si sit casus q̄ laici possint licite deti-
 neri: qz iste tex. reseruat istis clicis p̄u-
 legiū canonis: eo mō quo prius prima-
 tura hēbant: qz in nullo diminiuit: sed
 p̄ iura antiqua detineri nō poterant si-
 ne pena excōicationis: vt in. c. y. de so-
 cōpe. ergo nec hōdie.

8 **Q**uid aut̄ si iudex laicus nō distrin-
 git istū clicus: s̄ p̄dēnat eū tm̄ p̄ crīe
 an icurrat excōicationē: Be fm̄ Zap.
 t̄z q̄ nō: qz ex sola p̄nt̄tatiōe snie nō

incurrit quis excoicationem.

¶ Quid si sit consuetudo particularis in loco quod gaudeat et in alijs: an sit sublati per istum textum. Jo. mo. 13 quod si: quod iste textus non tollit consuetudinem: ergo stabit per c. 1. de prescrip. li. vi. Jo. an. 13 huius. s. 3. ge. redducit istas opes ad concordiam: quod autem constat veteres hac immutare voluisse hoc facere animo et intentione inducendi novam consuetudinem separatam a dispositione iuris civilis: et tunc valet illa consuetudo hodie. Et ita procedit opinio. Jo. mo. autem constat quod non faciunt animo et intentione novam consuetudinem inducendi: sed servare antiquas leges. et tunc procedit opinio. Jo. an. quod ex quo papa vult tollere illam legem: tollit omnes observantias legis hactenus usitate. Aut est dubium: quo animo fiat: et tunc in dubio non presumitur quod voluerit novam consuetudinem inducere per observantiam legis: sed tamen ex moribus veteribus illam legem approbare et addit Jo. an. quod quando fuerit lex antiqua in dubio observantes non videtur habere alius inducendi novam consuetudinem que vincula addat ad dispositionem iuris antiqui.

¶ An autem clericus conjugatus possit esse vicarius episcopi: vel arbiter in causa spirituali: Sic per predicta quod non.

¶ Clericus. iij. Quantum ad cohabitatio nem mulierum. dicitur per hunc in c. 1. de cohabitatio. cle. et mu. quod clericus non debet retinere in domo mulierem suspectam de incontinentia et si sit in se vel consanguinea. et non. s. 3. pa. ibidem quod consanguineas iuvenes alio non suspectas potest clericus habere fame in domo retinere sed extraneas nullo modo potest retinere continentibus alio sint habere fame. quod talis commixtio est periculosa: non sic cum consanguineis. et hoc sentit gl. i. c. volumus. lxxvi. di. Idem intelligitur quod non sit talis consanguinea que habet secum pedissequas.

¶ An autem episcopus possit secum habere matrem seu aliam non suspectam: Bo. an. dicit quod non sed per. 13 oppositum per textum expressum in c. iter dicit. xxxij. di. s. 3. ius civile. In auctoritate episcopi. C. de episcopi. et cle. aliter tenuerit tamen ex quo Ius canonicum oppositum innuit: statim est et fatetur tamen quod prius est honestius: maxime propter clericos commorantes cum

episcopo. Nec Panos.

¶ Ut clericus incontinentes et fornicarios et sit suspensus: et debeat in officijs evitari dicit secundum non per pa. in c. vestra. et c. si. de cohabitatio. cle. quod quilibet per mortali peccatum est suspensus quantum ad se: tamen talis non est suspensus quo ad alios: nec debet in officijs vitari: nisi peccatum sit notorium et notorium est duplex. scilicet iuris et facti. Notorium iuris dicitur quando per sententiam vincitur de crimine: vel per confessionem suam sponte factam condemnatus est: et tunc non est licitum audire tale: et peccat facientes sed dubium est in notorio notorietate facti: ut quod habet cubinam publice in domo: nec sicut condemnatus: nec in iudicio confessus: et iste est casus periculosus: de quo dicitur per. septius fuisse interrogatum apud homines timoratos: et concludit dimissis opinionibus de subtilitate iure posse sic distinguere. quod aut fornicatio est ita notoria: quod nulla habet dubitationem sicut videmus in pluribus clericis qui tenent ita publice cubinas sicut uxores: et publice nutriunt filios. Ita quod est ipsi non audet discurrere: et tunc credo quod opinio sit abstinentiam ab eis sine alia mentione. hoc probat textus in d. c. vestri. in fi. ibi nec habet operis evidentiam: et melius in c. tua. e. et. ubi nulla sit mentio de mentione. Item hoc videtur probari de directo. in c. nullus. et c. per. xxxij. di. Requirunt enim illa iura sola evidentiam facti: non autem mentionem a superiore. Item ex huius sequeretur quod nunquam: vel raro fornicatio posset esse notoria. si hoc fornicatio non habet istam operis evidentiam: sed potest probabiliter tergiversari: puta quod cubina habitet cum matre clericis: et dicit illam esse pedissequam matris: vel quod sit: et tunc requiritur mentionem. et hanc putat per. esse mentem iurum: et ista videtur esse civilis opinio. adde tamen quod non. Jo. de san. quod laici non peccant audiendo divina ab huiusmodi clericis fornicarijs et notorijs: quod habet ignorantiam iuris naturalis: siue divini: sit laicis periculosa: non tamen ignorantia iuris possitini. cum non teneant illud scire: unde non est tutum quod confessor dicat eis tunc: quod per hoc magis implentur quod relevet. nota est in Ar. f. quod non solum sacerdos: sed et clericus in minoribus

ex notoria fornicatiōe est suspensus ab
 oibus actibus ordinis ipso iure: sicut In
 no. quod not. Archi. di. xxxij. §. hec. z
 tādū stat suspensus quamdiu perseue
 rat in victo. z interim si exequitur offi
 cia sua etiam semel: efficitur irregula
 ris: z indiget dispensatione pape sicut
 Inno. No. vnde etiam si cessaret a vi
 cio: z ante dispensationem vititur offi
 cio suo: semp peccabit mortaliter: quā
 nis nouam irregularitatem nō p̄rahat.
 si aut cum esset suspensus: nō est execu
 tus officia sua: indiget nihilominus di
 spensatiōe: quā poterit facere ep̄s sicut in
 no. sed sup̄ his z similibus facta est ma
 gna innouatio p̄ cōcilium p̄stancien.
 de quo vide. j. excommunicatio. vi. §.
 xliij. de hac et̄ mā vide isra. Irregula
 ritas. ij. p̄mo. §. z. c. Suspensus. §. ij.
 ¶ **U**t aut̄ oē pctm̄ notorium indu
 cat p̄cisionē seu suspensioē a canone
 §. do. an. in. d. c. vestra. dicit q̄ sic: qz
 vbi pctm̄ est notoriū: nō est licituz ab
 eis p̄cipere diuina v̄l ecclēastica sacra
 qz oē pctm̄ notorium interdicit offi
 sine dispensatiōe. c. si. de tēp. oz. Sz pa
 dicit q̄m̄: z dicit esse tex. in. c. si. de co
 ha. cle. nā tex. ibi se restringit ad pctm̄
 fornicatiōis notoriū. z idē dicit tex. in
 d. c. nullus. nā opinio do. an. esset vera
 si dixisset canon: nullus audiat illius
 missam quē scit indubitatē eē in pctō
 z nō posuisset sp̄ale in fornicatione. nō
 ob. d. c. si. de tēp. oz. qz b̄i fateor q̄ ip̄e
 peccat grauit̄ celebrādo non aut̄ alij
 missam audiēdo. z hec opinio est tenen
 da. qz cū materia sit penal̄is. nō debe
 mus eā extendere v̄lra terminos pro
 prios vt dictū est clarissime. s. c. argue
 re. z p̄ hoc soluit̄ alia q̄o: vtz clericus
 teneat restituere fructus quos p̄cepit
 de b̄n̄ficio ex̄is in mortali. Quidam
 tenentes opinioē predictā do. An. di
 cunt q̄ si peccatū est notoriū t̄r resti
 tuers. qz cum sit suspensus. perinde est
 ac si nō resideret. quia nullum. z inuti
 le. idem est. Sed tenendo opinioē
 Pa. predicta nō h̄sit locū in alijs noto
 rijs a fornicatio: z tōne q̄ et̄ in eo non

habent locum. ar. et̄is q̄ no. glo. in. c.
 pastoralis. de ap. scilicet q̄ ex̄dicato
 non subtrahunt redditibus nisi hoc sit
 exp̄ssuz in iura: ergo idē dic̄ i cān̄ n̄ro.
 ¶ **Q**uis autem dicat̄ tolleratus ab ec
 clesia. Pa. in. c. vestra. de coha. cle. ex
 illo text. dicit q̄ quis dicitur tollerari
 quando nō fuit per sententiā priuatus
 nec p̄fessus. nec h̄s operis euidētis: q̄o
 est notandū. Et sic ec̄uerso h̄s quis
 dicatur nō tolleratus. Et cōcludit ibi
 Pa. q̄ isti non tollerati etiam per eul
 dentiam facti indubitatam sunt irregu
 lares z suspensi directe a canone. per
 d. c. p̄ter.

¶ **Q**uerit̄. iij. quātū ad b̄na t̄palia.
 ¶ **U**t̄ clici possint facere testa
 mentum. vel donare inter vivos. §.
 Pa. in. c. cū in officijs. de testa. dicit q̄
 quedā sunt bona acq̄sita intuitu p̄sone
 puta ex successione cognatorū seu do
 natione amicorū. seu ex industria cleri
 corū. z de his bonis p̄nt clerici libere
 testari. vt in. c. quia de testa. Ex quo col
 lige q̄ clericus etiam habens ecclēsiā
 sibi z nō ecclēsie lucratur q̄ acquir̄
 ex industria. Quedam sunt bona acq̄
 sita intuitu ecclēsie. vel de facultatibus
 ecclēsie. z de his nō possunt clerici te
 stari. vt in. d. c. cum in officijs. nec ali
 ter de ipsis bonis in alios disponere re
 gulariter. vt ibi. Fallit tamē in quibus
 dam casibus. P̄mo si rector seu p̄re
 latus ecclēsie tantūdem contulerit de
 suo ecclēsie. quantum vult relinquere
 ex ecclēsie facultatibus. xij. q. ij. si quis
 y. q. v. si ep̄scopus. Secundo fallit sicut
 quosdā. si hoc h̄s consuetudo. Ex quo
 no. q̄ valet p̄suetudo. vt clericus pos
 sit testari de bonis per ecclēsiā acq̄si
 tis. q̄o t̄n̄ Pa. indistincte nō admittit.
 sed restringit ad bona mobilia. Et mo
 dica. Sicut enim valet consuetudo. vt
 modica possit donare. vt in. c. ceterum
 de dona. ita dicendū est respectu faci
 litatis testandi. nam si consuetudo ha
 beret de rebus magnis illa esset one
 rosa ecclēsie z per consequens non
 valeret vt in. c. i. de consue. Respectu

antem bonorum immobilium. puto non
sufficere consuetudinem. quia non potest illa
alienari sine solemnitate. de qua. xij. q. ij.
sine exceptioe. valeret tamen consuetudo: ut
canonicus posset testari de redditibus
percipiendis anno sequenti post mortem
sua quia potius prudenter canonico suc-
cessor: quam ecclesie. tertio fallit in donatio-
ne intuitu ecclesie quam clericus facere potest
etiam in egritudine constitutus ut in. c. ad
ad hec de testa. ubi Urbanus. ponit notabi-
le verbum quod consuetudo non excusat clericos
quod omnia bona mobilia acquisita intuitu ec-
clesie dimittunt in morte eorum sanguine-
tis. Quarto fallit etiam clericus vult re-
munerare servitium recepta: tam a sangui-
netis. quam ab extraneis: potest. n. aliqua
de bonis mobilibus ecclesie in alios trans-
ferre: ut in. c. relatum. el. ij. de testa. Ubi pa-
tricitium dicit quod sanguineo diviti quod non fuit
ecclesie nec prelati: non potest prelati aliquid
transfere et de mobilibus ecclesie. et potest
verbum ibi aliquid: quod denotat. moderationem
quandam. non. n. de omnia bona mobilia ecclesie
disponere in egritudine. Item non. ibidem:
quod pauperibus et religiosis locis sufficit
ad erogationem faciendam sola caritas. in
alijs autem quod non sunt pauperes: vel non sunt
loca religiosa: requiritur quod precesserit aliquod
servitium adde et predictis unum singulare
quod non. ho. in summa. ti. de dona. s. et quod
ubi dicit quod consuetudo generalis tunc prelati
sancti et sui copotes pecunia: equos: fru-
ctus: et res se mouentes: et mobiles do-
nantur pro libito voluntatis. possent tamen si ni-
hil minus excederet reprehendi. quod totum con-
mutedum est arbitrio boni viri ar. extra. d.
do. aplice. et c. ceterum. et c. fraternitatez.

2 Quid autem de clericis non habitibus ad
administrationem sed simpliciter beneficiatis: an
possint testari: sic. ge. in. c. presbiteri. de offi.
oz. li. vi. dicit per eundem istius. q. tria
esse videnda. primo nunquam rectores et prelati
ecclesiarum faciunt fructus suos. sed quod dicun-
tur habere beneficium cum administratione. Ter-
tio de quibus fructibus clericus testari pos-
sint. ad primum archiepiscopus tractat hoc de re-
scriptis. statutum: li. vi. et tunc quod clerici non
faciunt fructus suos quod supponit deductis

expensis: allegat. c. i. xij. q. iij. et ita intel-
lexit Bar. b. illud canonem. et sic per
res acquisite de bonis ecclesie non sunt
clericorum. nam clerici debent illa que supponit
necessariis deductis: pauperibus erogare
alio inique agunt. Et quod acquisita sint in
pensione: ecclesie. per. xij. q. i. episcopus de reb.
ergo et solus usus competit eis. fateor tamen
quod clerici sunt domini fructuum preceptorum: et
habent ipsorum proprietatem quantum ad fidei et
debitam dispensationem sibi et suis facien-
dam. et istam partem archiepiscopus. ge. credit veram:
quam optime probant iura que allegantur.
nam non dicuntur domini sed procuratores.
per hoc optimus tex. xij. q. i. clericus. et
istud tunc gl. in. c. quod nos. de testa. ad finem
quod dicantur habere beneficium cum administratione
gl. in. s. ut ipso in. c. ex tue. d. cle. non re-
si. ut velle quod omnes prelati dicantur habere de
dispensatione: et administratione. et ge. per
opinionem predictam firmat conclusionem hanc
quod quicumque habens beneficium quantumcumque
simplex in titulum cui sit assignata certa
dos: talis dicatur habere beneficium cum admini-
stratione. ad tertium de quibus fructibus
clericus testari possint: glo. hic tenet quod si
habeat beneficium cum administratione. non
possunt de fructibus illius testari. quod intel-
lige de iure communi. sed si hoc disponeret
spatialis consuetudo: vel statutum ecclesie: per
que tamen non nimium gravarentur ecclesie:
tunc virtute talis consuetudinis et statu-
ti: posset. de testa. relatum el. ij. secus si ta-
lis consuetudo: vel statutum essent oner-
osa. de consue. c. i. aut clericus non habet admini-
strationem: sed est personaliter et simpliciter
beneficiatus: et tunc talis potest testari
de talibus fructibus. quia facit illos suos
ut dicit gl. hic quam puto verissimam re-
cte intellectam: prout magistraliter est locu-
ta. nam quidam intelligunt eam. s. quod quilibet
habens beneficium simplex possit testari: quod
dicitur esse falsum: et contra tex. d. c. relatum
quod loquitur in canonico. et sic in habente be-
neficiam simplex. et tamen ut ibi per talis non
potest testari. hoc fateor: sed dico quod
ista glo. hoc non dixit: sed requiritur:
quod ad hoc quod beneficiatus possit testa-
ri: tria concurrunt. Primo quod non

beat administratores scdo qd bñficiū sit
simplex. tertio qd illd sibi obueiat pso-
naliter tm̄. z sic vt tales fructus sint sibi
pcessi rōne stipendij psonalis: his cō-
currentib⁹ poterit testari. z ex isto infer-
tur qd si canonicus hz p̄bendā distin-
ctam in ecclia cū talis dicatur h̄re ad-
ministratores nō poterit testari de fru-
ctib⁹ tal p̄bende. z iste ē casus rotūdus
in. d. c. relatum. z istud expresse voluit
Inn. i. c. nouū gen⁹. de deci. Ex his
inferitur qd canonic⁹ pōt testari de q̄ti-
dianis distributiōib⁹ qz distributiōes
dant pp stipediū psonale: z p labore
diurno: vt in. c. i. de cle. nō re. li. vi. vñ
de illo denario diurno poterit testari:
sicut mercenarius z rusticus de lucro
sibi dato p ope suo diurno. z Ita po-
terit intelligi ista glo. qz talis d̄r quo ad
distributiōes bñficiatus simpliciter z
psonaliter: qz datur p stipediū psona-
li tm̄: nec hz administrationē rez vñ ta-
les distributiōes solnūtur p. c. singulis
z h̄c p̄tē vñ tenere pau. q dicit qd illa
q recipit cleric⁹ intuitu huius psonalis
tm̄ trāsmitit ad successores. z ex his i-
fertur qd si p̄bende nō sūt disticte i ec-
clesia: qz oia veniūt i cōi. z postea di-
strbuūtur singlariter tm̄ p quolibz qd
ēt de istis non posset de iure testari. Et
p̄missa decidit qd de h̄ntib⁹ capella-
nias i certis ecclijs ad mutū remouibi-
les: qz nō datur i titulis z dat eis p suo
labore certū stipendiū in āno in pecu-
nia: an de tali stipendio possint testa-
ri. Dicendū est qd sic. qz datur eis intu-
tu psonae: z p eoz labore: ergo poterūt
testari. d. c. qz nos. z. d. c. relatu. z isto
mō posset alio mō intelligi ista glo. naz
tales sūt simplr z psonaliter bñficiati
absqz alia administratōe. p̄missa de-
ciditur qd de sacerdotib⁹ q sunt in cō-
sortijs ciuitatū: sicut est bononie: qz h̄i
tes bñficiū i ciuitate bononie ponun-
tur i gbusdā p̄sortijs z vniuersitatib⁹
z pueniūt se in certis ecclijs ad certaz
missaz celebrādas z h̄nt possessiōes il-
li p̄sortio d̄putatas de quaz fructibus
datur tm̄ veniēti ad illā missam. an de

55
talibus possint testari: z vñ qd sic: qz i-
lud datur rōne seruicij psonalis: z nō
p̄ncipaliter intuitu ecclesie hoc Be.
in. d. c. presentī.

¶ Quid aut si sacerdos est lucrat⁹ mul-
tū in missis dicēdis. pa. i. c. cū i officijs
de testa. dic qd pe. voluit: vt refert Ly. i
auc. Iniam. de epi. z cle. qd de his pos-
sit testari maxie hoc pcedit qd qd ex-
p̄sse reliqz p missis dicēdis. c. cū q opti-
mione p̄cordare vñ. No. qd si clericus rō-
ne officij seu huius aliqd lucrat⁹ est pu-
ta qz fuit capellan⁹ alicui⁹ p̄ncipis de
hoc pōt testari: q̄si intuitu psonae fuerit
acq̄sitū. z ex hoc infert Pa. ad. q. nun-
qd i relicto p missis dicēdis datur ca-
nonica portio ep̄o. z dicit attendēdas
fore p̄iecturas: Utrū. s. relinquens vel
donans habuerit respectū ad eccliam
vel ad psonā nā forte relinquens. c. p̄-
sbytero suo pochiali p missis dicēdis
nō reliq̄set sibi si non fuisset p̄prius
p̄sbyter pochialis. Secus aut si nulla
q̄ltras suggereret eccliam fuisse p̄tē pla-
tā sed psonā d̄taxat.

¶ Relictū factū nō h̄nti p̄latiōem vel
administratores ecclie. lz alias sit bñfi-
ciat⁹ p̄sumit factū intuitu psonae. Pone
exēplū in canōico. nā canonic⁹ nō hz
p̄latiōez nec administratores. vñ in du-
bio relinquendo canōico. nō vñ testa-
tor habuisse respectū ad eccliam qz nō
est verisimile qd reliq̄isset intuitu ecclie
q nō hz administratores ecclie Hoc vep̄
nisi p̄ p̄iecturas pbaret p̄rius vt in. c.
reḡistī. de testa. Nec. Pa. ibi.

¶ Rector ecclesie nec redditus nec ob-
latiōes nec vota. p̄textu ecclesie facit
sua lz oia cedunt vtilitati ecclesie fm̄
Pa. in. c. ingrendus de pe. cle. Sitr si
industria psonae suae fecit rez ecclesie me-
liores nō pōt repetere q̄qd ipendit ex
industria sua: sed cedit ecclie. Adde tm̄
qd no. Inno. i. c. cū iter. de sb. sig. qd
id qd acq̄rit sacerdos iniūgēdo p̄nias
suis pochianis acq̄irit ecclie p hoc
optime facit. d. c. ingrendum. Vide et
de hoc. j. §. vltimo.

¶ Querit qd est qd cleric⁹ pōt aliqua 6

redditis ecclesie et vide gl. l. d. c. l. q. clerici pnt sustetare consanguineos pauperes qd potit q extraneis tenent. lxxxvi. di. no satis: als no si diuites sut vel vt diuites eos faciant.

12 **C** An aut possint dicti clerici sustetare eoz consanguineos in studio: et eos doctorari facere de redditib' bñficior' dici pot q sic: et vna supflua beneficior' intalib' expenderet: et honorificu eet et resultaret ad vtilitate vhs ecclesie q idiget iuris doctis: vii. c. cu ex eo. de cle. li. vi. et i. c. de multa de preben.

13 **C** Utz clic' q assupit bñficiu non aio clericadi: s; vt ex eo viuat in iuuentute als no habuit rededi aiura: nuqd sit iuste pmo. R. Pa. i. c. relat. de cle. no res. dicit de mete doc. q no tn ho. dicit q hoc pctm tollitur p pnam. vt in. c. si. de sy. vult. dicere q no est necesse ad purgadu hoc pctm dimittere beneficium. sicut in eo q promouetur p simoniam mentalem.

14 **C** Utz cleric' hñs primoniū in titulu possit illud ad libitu alienare: et an in dicta alienatiōe debeat iteruēre solēntas q obseruāda ē in alienatiōe rerū ecclesiasticar'. de q. xij. q. ij. sine exceptiōe. Jo. et Bos. tenēt q no possit alienari sicut nec alia bda bñficij spūalis fatentur tñ q illi primōio no adheret ius spūale qd ad heredes no sit transmissibile. vñ volūt q mortuo clico extinguatur cā pūlegij: quēadmodū dicitur in fundo dotali: q lz mrimonio durate no possit alienari. tñ eo soluto trāsīt ad heredes. No. distinguit. vtrū primoniū fuerit p titulo assupitū vl si vt pmo casu pcedat opi. p dīctor' scdo qd casu sec'. et sic trāsēnt docto. et no. ex hac opinione No. q simplr. ordiat' pōt dispōdere de primonio put vlt sec' si fuit ordiat' expsse ad titulu primoniū. s; Pa. dicit excludēdū vñ casuz puta q si iste ordiat' ad titulu primoniū psequeretur bñficiū spūale: licite possēt disponere de primonio put veillet: qz hoc casu cessat rō alioz: cuz possit viuere ex bñficio. S; vbi no hz

nisi primoniū assignatū in titulu. tñc est maior dubitatio: et Inno. in. c. ep̄s de pben. sentit q in alienatiōe illi' primoniū si regrit p̄sensus ep̄s. et hec opi. vt p̄ior de rigore iuris: lz alia sit benignior: et egoz. ne medicet i opprobriuz clerici. et si diceretur qd opabitur ordiatio ad titulu primoniū: si illud ad libitu alienari. R. q p lz satis fit iuris: vt no vt deatur ille pmo sine aliq sustetatiōe vñ satis ē q hēat vñ viuere possit. Nā paup̄tas voluntaria no reprobatur i clicis sed necessaria. Be. tñ in. c. si ep̄s. de pben. li. vi. dicit q clicus p̄motus ad titulu sui primoniū no pōt illud vēdere si expresse assignatur eidē sic q trāsferit in re ecclesiasticā. Et istud ē t; Jo. an. Si aut tacite: tñc lz ep̄s ē no teneatur ei p̄uidere ex quo hāz vnde viuat: tamē poterit illud vēdere. lz fuerit assignatus tacite. Sec' si expresse vt dictū. est. **C** Quid de ep̄o. q redeunt clericō de studio p̄tēplatiōe scientie dedit aliq bñficiū: et postea iuenit eū idiotā an possit reuocare bñficiū. R. Pa. in. c. q̄nis de eta. et qua. dicit q no dūmō sciat officiu Jo. an. remittit se ad no. in Spe. sup rubrica de pben. vbi tractauit p̄dictā. q. Et qd de eo q cōtulit vassallo fēndū credēs q esset pb' vir. et reptū ē hñū. Et p̄cludit q n̄ p̄t reuocaf qz eā n̄ exp̄ssat: s; ē mete p̄cepta no viciat hñū. C. de cōd. ob cās. l. si repetēdi. **C** Utz cleric' p̄iugat' possit hñe bñficiū ecclesiasticū. R. Pa. in. c. Jo. de cle. qu. dicit q in hoc sunt opiniones naz ab. dicit q de iure cōi no pōt hñe sed ex disp̄satiōe sic. l. ep̄s. Et sic loqtur dicit' ter. ibi et hāc opi. sentiūt go. phī. et Specu. limitāt tñ vt valeat disp̄satiō ep̄i respectu simplicis bñficij. Alij vero dicūt q tñ papa dispensare pōt de laico certū est q bñficiū ecclesiasticū in titulu hñe si p̄t. c. ex l'as. v. trāsac. et v. l. j. i. q. et q tñ papa possit disp̄sare i hñōi clico p̄iugato t; pa. ibi qz in mā disp̄satiōis q est exorbitās. no d; argui de casib' p̄missis ad casus no p̄missos ē si p̄missi sint maiores vt no. ad §

pat Jo. an. in regula q̄ a iure. lib. vi. e
ad. d. c. Jo. p̄t r̄nderi vt loquat̄ ō dis
pensatione pape.

¶ **U**tz laicus possit h̄re b̄nificiū ecclē
siasticū vel p̄bēdā: Sic h̄z Pa. i. c. ma
iorib⁹. de p̄ben. z iuxta no. p̄ eū i. c. cū
Ad. de p̄sti. z p̄ gl. ibi q̄ laic⁹ p̄t h̄re
p̄bēdā i ecclē s̄z nō canonici q̄si velt
gl. q̄ canonici sit ius sp̄iale p̄uentens
eo ipso q̄ aliqua recipitur in canonicū
Prebenda nō est qd̄ tpale debitū ca
nonico rōe officij z canonie. S̄z huic
obstare v̄r. c. dilecto. de p̄ben. vbi p̄bē
da appellat̄ ius sp̄iale z idividuū. pro
p̄cordia dic̄ q̄ q̄nq̄ i ecclē p̄bēde nō
sūt distincte: s̄z oīa bona sūt cōia: z p̄ ca
plm assignat̄ isti vnū p̄dū in p̄bēda
z alteri aliud v̄r qd̄ filē. Vel et sūt pre
bēde distincte: s̄z nō sūt annexe cano
nicatib⁹: qz nō est ibi numer⁹ canonici
cor. In istis casib⁹ z filib⁹ p̄bēda ē
qd̄ mere tpale z p̄t dari et laico: z sic
intellige no. i. d. c. cū. Ad. Q̄nq̄ p̄bē
de sūt distincte z annexe canonicatib⁹
vt qz cert⁹ est numerus p̄bēdarū z ca
nonicatū: z quelibz p̄bēda iheret suo
canonicatū. Et hoc casu itellige. d. c. di
lecto. nā canōia ē qd̄dā ius sp̄iale cō
p̄tēs canonico ex sua receptiōe: nā rō
ne annexiōis p̄bēda d̄ ius sp̄iale: qz
h̄r respect⁹ nō solū ad tpalitātē sed ad
ius canonie cōnexū qd̄ sp̄iale. Et talis
p̄bēda nō p̄t p̄fiteri laico nisi prius
separet̄ a iure canonie. Sec⁹ q̄n tales
p̄bēde nō sūt annexe. z refert̄ p̄po. in
d. c. cū. Ad. seruari in ecclē sancti mar
tini carnocē. diocesis. vbi assignantur
aliquē p̄bēde nobilit̄ rōe paup̄tatis
vel alicuius seruitij tpalis p̄ hoc. c. pos
siones. xvi. q. i. vbi ecclē p̄t paupi
p̄cedere vsufructū alicui⁹ possessionis.

¶ **U**tz puer possit h̄re b̄nificiū ecclē
siasticū vel p̄bēdā. Pro declaratio
ne huius. q. necesse est videre que etas
regrat̄ ad b̄nificia. z pro hoc v̄r Pa.
z Doc. in. c. sup̄ inordinata. de p̄ben.
vbi distinguit̄ q̄ aut b̄nificiū est regu
lare aut seculare. Primo casu si est ab
batia. t̄nc in abbatia: requiritur etas

xx. annorū. vt i. c. indēnitatib⁹ de elec.
li. vi. In Abbate nō reperitur t̄ps
expressus. Sed cōiter dicim⁹ q̄ requirit̄
t̄ps. xv. annorū p. c. cum in cunctis. s̄.
iferiora de elec. vbi regulariter ad quā
libz dignitatē obtinendā sufficit illud
t̄ps nec tēpus statutū i abbatissa debz
trahi ad abbates p̄ glo. in. d. c. idēnita
tib⁹. Ex quo no. q̄ prius in abbatissa
nō trahit̄ ad abbates nec ē eadez rō in
vtriq̄. nā p̄pter debilitatē sex⁹ mulie
bris requirit̄ maius t̄ps z oliz regrebat̄
in abbatissa t̄ps. lx. ānoz vt i. c. iuuecu
le. xx. q. i. Si nō est p̄oratus: z t̄nc si est
p̄uentualis h̄ns collegiū sub se requiritur
tēpus. xv. an. ar. i. cle. ne in agro. s̄. ce
terz de sta. regu. Si nō est p̄uentua
lis z tunc si h̄z curam aiaz subdistin
guit̄: aut ex p̄suetudine p̄or exerceat curā
perse z v̄z h̄re. xv. annos z q̄q̄ hoc
nō colligat̄ exp̄sse ex illo tex. Satis t̄nc
colligitur ex mēte z rōe aliorū iurū. nā
nō p̄t q̄s exercere curā nisi sit p̄sby
ter. z nō p̄t q̄s eē p̄sbyr nisi sit i. xv.
anno. vt in cle. ḡi. alem. z de eta. z q̄li.
Si vero nō exerceat per se curā: z t̄nc v̄
detur sufficere t̄ps. xx. ānoz. vt in. d. s̄.
ceterz. aut est prioratus sine collegio z
sine curā: z tunc videtur velle s̄ede. vt
sufficiat t̄ps. vij. ānoz iuxta no. per gl.
in. c. si eo tempore de rescrip. li. vi. Itē
qz non potest dici dignitas ex quo nō
habet collegiū: ergo est simplex bene
ficiū. Sed hoc dictū non putat̄ par
verum. aut. n. intellexit de prioratu re
gulari z tunc dictum suum est falsum
qz si nō est p̄fessus n̄ p̄t habere prio
ratū vt in. c. nullus de elec. li. vi. z p̄se
ssus esse nō p̄t añ. xiiij. añs. vt in. c. i.
de reg. li. vi. Aut intellexit de prioratu
seculari z tunc dictum suum depēdet
ex alio nunquid post. vij. annū possit
q̄s habere eccliam non curatam z cre
do q̄ non vt infra dicetur. dic̄ ergo
q̄ si est prioratus non h̄ns collegiū
nec curam requiritur ad minus t̄ps
xiiij. annorū ar. c. indecorum de eta. z
q̄li. z in. d. s̄. ceterum.

¶ **U**ento ad scdm cū b̄nificiū est secu 19

in quo tali die aut
regni q̄ regerit q̄
laxo in cunctis. Et
tunc requirit̄ q̄
v̄r in. d. s̄. indēn
tatis z requiritur
inferiora. Ep̄o ubi
p̄oratus nō curat̄
canonice. in alio
t̄ps ubi b̄nificiū sine curā
t̄ps sūt op̄o. Pa. i. p̄
q̄ si b̄nificiū sonat
regrebat̄ q̄ est ecclē
laxo z h̄re dicit̄ ad
rōe admin⁹ regim⁹ t̄ps
t̄ps in hoc b̄nificio reco
t̄ps. xv. annorū: q̄ t̄
p̄bēde in curato vt in
vt alio dicit̄. nō cura
p̄p̄t̄. Nec vt suffice
notū qz cū talis p̄bēda
t̄nc indecorū est vt ta
reus q̄ n̄cū gubernat̄
d. c. indecorū. Et nō son
rectore s̄z ubi b̄nificiū in
regrebat̄ m̄t̄p̄t̄ p̄bēde
nō p̄t q̄nq̄m etas. t̄nc
i. d. c. etas nō p̄t sapientia
q̄p̄t̄ in. d. c. h̄o t̄ps
solum per. z. ar. de elec. li.
v̄r q̄ minus. t̄nc nō
b̄nificiū n̄ ad canonicatū
p̄bēde ad hoc. d. c. t̄nc
et as. si eo t̄ps. li. vi. v̄r
q̄ p̄oratus z maiores dicit̄
in. d. b̄nificiū. cum. n. tales p̄
b̄nificiū n̄ p̄t h̄re ergo
v̄r p̄bēde in. de p̄ben.
v̄r acceptiō b̄nificiū q̄ fac
v̄r p̄bēde. s̄z archy. n̄ d.
h̄r p̄bēde. s̄z q̄ d̄
t̄nc dicit̄ p̄p̄t̄ in casu illi
d̄. c. s̄z p̄bēde p̄bēde
v̄r p̄bēde. s̄z p̄bēde
v̄r p̄bēde. s̄z p̄bēde
v̄r p̄bēde. s̄z p̄bēde
v̄r p̄bēde. s̄z p̄bēde

lare quo casu dicitur aut est episcopus et
 requiritur quod exegerit. xxx. annum ut in
 d. c. c. in cunctis. Aut est dignitas in
 ferioz: et tunc requiritur quod attigerit. xv.
 annu. ut in. d. s. inferiora. aut est bñfi-
 cium curatum et requiritur eadem etas ut in
 d. s. inferiora. Eps tñ dispēsat dūtaxat
 i psonatu nō curato: et tūc sufficit etas.
 xx. annoz. in alijs aut nō dispēsat. Si
 ho est bñficiū sine cura et sit simplex.
 et tūc sūt opio. Pa. tñ plz opi. cal. q vo-
 luit q si bñficiū sonat in nomē recto-
 rie vtrputa qz est ecclesia vel capella p
 se stans et hñs clericū ad suū regimē
 et tūc admin^o requiritur tps. xiiij. anoz.
 Naz in hoc bñficio rectorie nō dz reg-
 ri tps. xv. annoz. qz cū hoc caueatur
 specificē in curatis ut in. d. s. inferiora
 vñ aliud dicit. i nō curatis ar. c. nō ne
 de presūp. Nec vñ sufficere etas. vij. an-
 noz qz cū talis habeat gubernare ec-
 cliam indecens est vt talis dicatur ido-
 neus q nescit gubernare seipsuz vt in
 d. c. indecoz. Aut nō sonat in nomen
 rectorie s; est bñficiū in ecclesia et tūc si
 regrit maturitatē p̄sily: exemplū in ca-
 nonicatu eccleie cathedralis s̄m Do. et
 archi. requiritur etas. xiiij. annoz. nā
 añ illā etatē nō p̄t sapientū iura tracta-
 re glo. tñ in. d. c. si eo tēpore sentit op-
 positum per. c. ex eo de elec. libro. vi. et
 ibi dicit q minor. xiiij. añs d̄ idone^o
 ad bñficiū etiā ad canonicatū ecclesie
 cathedralis ad hoc. d. c. sup iordinata
 et de rescrip. si eo tpe. li. vi. vbi dicit gl.
 q septennes et maiores dicuntur ido-
 net ad bñficia. cum. n. tales possint or-
 dinari. xxviij. dist. de his ergo et in be-
 neficijs intitulari ar. de preben. cū s̄m
 nisi accepint talia bñficia q sacri ordi-
 nē regrerēt hec ibi. s; archi. rñdet q il-
 lud p̄tinet dispēsatōnē: et q dispensa-
 tiue ille fuit p̄motus in casu illi^o capli
 añ. xiiij. años et Pa. dicit audiuisse cu-
 riā seruare opionē Archi. et ho. et dicit
 de hoc eē tex. nō ipropriādo s̄bū pue-
 ri positū in tex. d. c. sup iordinata. Si
 ho nō requirit maturitatē p̄sily: tunc
 sufficit etas. vij. annoz et hoc casu ser-

ua no. in. d. c. si eo tpe: et p glo. in. d. c.
 sup pone exemplū in prebendis clicis
 lib^o. naz in multis eccis sunt bñficia
 pro clericis minorib^o q tñ nō sunt de
 collegio s; simp̄r bñficiati de hys bñ-
 ficijs pōt p̄videri istis minorib^o.
 ¶ Atq; qd possit cū bona p̄sicia habe
 20 re plura beneficia. Vñ s; Pa. in. c. cū
 iaz dudū de preben. q aut bñficia reg-
 rūt residentia: siue inspecto iure cōi si-
 ue sp̄ali statuto: et indubie nō est licitū
 plura retinere. sūt. n. incōpatibilia pp
 on^o residentie: et hoc ē s; mentē iurū
 nā qdlibet bñficiū datur p̄pter offiū
 vt in. c. si. de rescrip. li. vi. Si ho nō re-
 quirūt residentia: puta: qz p̄suetudo ē
 p̄riū q̄ satis valet in simplicib^o vt in.
 c. cū oēs. de p̄sti. et tūc aut sufficit vnū
 ad p̄grue sustētandū clericū et nō lz te-
 nere plura pp utilitatē p̄piaz. imo est
 peccatū mortale: cū sit ibi vicium ambi-
 tōis et auaritiē et occupat stipēdia alio-
 rū pauperū vt no. glo. in. c. dudum. de
 elec. ij. et ita pōt itelligi. c. sanctor. lxx.
 di. vbi d̄ q qd nō pōt esse prebenda-
 rius et canonic^o in diuersis eccis. aut
 vnū p se nō sufficit: et tūc lz tenere plu-
 ra vsq; ad p̄grnā sustētadōez. et sic p̄t
 itelligi. c. grā de rescrip. li. vi. et cle. grē
 eo. ti. ibi tñ qdā dicit q dūmō non cā
 auaritiē: vel alia illicita cā qd obtineat
 plura bñficia simplicia: licitū est etiā
 sine dispensatiōe adeo q nō ē peccatū
 ēt si vnū de illis sufficeret p victu: et se-
 cus dicēdo eēt illa q̄are plures aias et
 hoc papa scit et tollerat. c. i. de p̄sue. li.
 vi. et vide gl. i. d. c. grā. q̄ dicit s; Inn.
 q h̄e plura bñficia nō curata: et q de
 p̄suetudine vel statuto residentia nō re-
 grūt nō est peccatū nec s; iura.
 ¶ Et ex p̄dictis pōt solui alia q̄stio q 21
 tidiana. qd dicēdū de dominis cardī-
 nalib^o et alijs p̄latis q hñt plures epi-
 scopat^o et abbas et alia bñficia p̄mē-
 data an. hoc possit salua p̄sicia retine-
 re Vñ s; pa. in. c. de monachis de pre-
 ben. q si tales hñt eccias cōmēdatas
 vt tēporalia recipiāt tenēt eccias p̄ser-
 uare in solūto statu et tñ p̄cipere et lu-

erifacere reddit^o supfluos: vt in. d. c. d.
monachis. secus ergo si nō fuerit ec-
clias z abbatias in solito statu: puta
qz erat solita tenere. xij. monachos qui
officiaret dictā abbatia: z tūc nō tenet
nisi duos vel huiusmodi.

22 **U**tz cleric^o bñficiat^o pñens matri-
moniu pdat bñficiū ipso facto. Sic hz
d. an. in. c. i. de cle. pñg. qz pñstit^o i sa-
cris pñs mñimoniu. i. p pba de pñti
nō ē puat^o ipso facto s; puad^o. mouet
qz cā puatōis elicū ex. c. qd a te. z. c.
diuersis de cle. pñ. qz nō posset fuitre
vxozi z bñficio. s; i pñstituto i sacril cel-
sat hec rō: qz nō ē mñimoniu: iō p pel-
lit dimittere vxozē. Si at clic^o nō sit i
sacris s; i miorib^o dñtaxat: tūc alij di-
stignūt iter spōsalia de futuro z v pñ-
ti vt pñmocaū dissolutis spōsali^o pos-
sit redire ad bñficiū suū facit. l. ea q. ff.
ad municipa vbi dispōsata a nupti-
as pñtas a nō mutat domiciliuz
Et sic effectualr nō dñ mñimoniu pñtu
scdo casu tūc nō recupat bñficiū qz ex
pñtu mñimonij p pba de pñti in sur-
rexit vicule icōpatsibile cū ipso bñficio
vñ pditū est ius qd habebat i ipso bñ-
ficio: z iō ampli^o nō dabitur regressus
idem si clericus in miorib^o pñt ma-
trimoniu cū p sanguinea i facie eccle-
sie: postea pbata p sanguinitate ruptū
est matrimoniu pdit bñficia: cuius facto
sno ecclesie renūciauerit.

23 **U**tz cleric^o nō dicens offm sine cā
rōnabili teneatur restituere fruct^o qz
iterz pcepit ab ecclia. Jo. cal. in. c. i. de
cele. mñ. pcludit qz sic mouet pmo. qz
ppter nō residētā clericus puat^o bñfi-
cio z fructib^o bñficij: vt in. c. pe. de cle.
nō re. Nā nō dices offm effectualr nō
residet: ergo zc. Scdo bñficiū dat pp
offm vt i. c. h. d. referi. l. vi. S; hoc so-
tificādo. vbi cūq; aliquid dat ob cāz cā nō
secuta illō pōt repeti. ff. de pñ. ob tur.
cau qñ p totū s; bñficiū dat pp offm
dicēdum ergo officiu nō dicēdo pñt
fructus beneficij repeti. sed Panoz. in
d. c. i. dicit qz hec opinio est nimis ri-
gida: nec eam sequitur do. cardī. quia

hinc non pbatur. z ad argumenta cō-
traria possum^o dicere qz bñficiū nō
dat simpliciter pp offm s; et vt cleric^o
exq; assūpt^o est in pte dñi viuat de pñ-
monio xpi z nō mēdicet. xciij. di. c. dia-
coni. z. c. y. de pben. Itē pp nō residen-
tiā cleric^o s; puet bñficio nō tñ repim^o
qz arctetur ad restitutionē fructū. vt i
c. ex pte de cle. nō re. vbi cleric^o nō fecit
residētā p annū z tñ nō fuit p pulsus
ad restitutionē fructū. Itē o ccahōne
tituli quē hz donec puetur pcepit fruct^o
z si nō fuit eccleie dicēdo offm tñ fuit
uit ecclesie vniuersali in ordīne cleri-
catus pñta tñ opinio est tutior in foro
a nime. h. panoz.

Utz clici vel religiosi de bonis ad 14
uēticijs possint libere disponere abiq;
pñsensu pñs z nūqd pater i his puetur
vsufructu. & Pa. in. c. in pñtia de pro-
ba. dicit qz aut queritur de bonis adue-
nitijs^o ingresso: aut de bonis que pri-
us ante ingressuz obuenerāt pmo casu
illa indistincte acgrūtur monasterio. qz
ampli^o nō est filius in pñte pñs: z sic
nō acgritur vsufruct^o patri de quo cle-
rici z pñone religiose sunt pñdegrate
sup bonis aduētijs. Ita vt hēant ple-
nā ipsorū administrationē. Ita qz tñs
qd est laicis aduētijs clericis repna-
tur castren. vñ qñ vñ auc. presbyteros.
C. de epi. z cle. Et Panoz. in. c. cōstitu-
tus. de in integrū resti. dicit hoc esse in-
dubitātū: qñ clericatus adheret ipe de
latōis bonorū. Et forte. Idē dicit pos-
set in bonis acgritis prius vt statim
per ingressum gaudēt illo pñuilegio
per. d. aucten. Et sic pñuabitur pater
vsufructu istorū bonorū etiā in vsta sua
Et est pulchra z noua z cōsideratlo. Et
intelligo hoc qñ filius hoc expresse dis-
ponit. alias stabo disponi auctentice si
qua. C. de sa. san. eccleie. Non ob. c. l. de
sepul. l. vi. qz non loquitur in laicis s;
nō in clerico seu religioso. Pñfectiū
aut dicitur fm hostien. in sum. ti. de pe-
cu. cle. §. quot sunt eius species. quod
clericus non acquisiuit si ecclesiam
non habuisset. ff. de castren. pecu. ca-

strense. extra de testa. requiritur. §. illud
 Quid de oblationibus. Quidam di-
 cunt peculium profectuum esse. d. c.
 requiritur. Sed extra q. non rōne ecclesie
 sed ordinis offeruntur. Uū Et sacerdo-
 ti offertur etiam si nō habeat ecclesias.
 §. non obstat q. nullus v.3. admittere.
 Parrochianū meū. extra de prochyas
 vt dñicis. Quid ergo de oblatione via-
 toris. Adhuc puto. Idē hoc. Nosti.

Quod commodatū est alicuius rei ad ali-
 quē spālē vsuz gratuita facta pces-
 sio z nō trāslatio q. q. commodat retiet
 dñituz z possessionē ex eo. c. vno. d. r. at
 commodatū quasi cōmodo vtentis da-
 tū. d. r. gratuita: q. si iterueniat merces
 pecunie tūc est locatio. Si autē nō inter-
 ueniat merces pecunie s. aliud est. §.
 ctus inominatus q. fit q. d. r. p. r. v.3. Do-
 vt des. do vt facias. facio vt des. facio
 vt factas. ff. de pres. §. l. naturalis.

1 Commodatū p̄sistit i reb^o mobilibus
 z se mouētibus z imobilib^o s. i. r. z in
 corporalibus puta i s. n. i. t. u. t. e. h. a. b. i. t. a. n. d. i.
 ff. cōmo. l. i. ea. §. o. q. v. s. u. p̄sumū vt pe-
 cunia cōmodari nō p̄t nisi ad p̄pā
 v. l. o. n. t. a. t. i. o. n. e. ff. cō. l. s. i. m. l. i. §. f.

2 Commodare p̄t z ei cōmodari q. p̄t
 z h̄ere vñ nō solū p̄latu p̄t cōmo-
 dare v. l. ei cōmodari s. ēt iconomus:
 q. z h̄is h̄ere p̄t. x. q. ij. hoc. ius.

3 Quid autē si pupillus cōmodet vel
 ei cōmodet: glo. in. l. i. ff. cō. dicit q. pu-
 pillus obligat ex cōmodo. p. p̄to sa-
 ctus est locupletior. v. l. si doli cōmisit.
 z bar. ibi notabiliter dicit hoc limitā-
 dū: q. si ab initio nō p̄sistit cōmodatū
 iure ciuili vel nālī: q. pupillus erat in-
 fans: vella tutore recepit: tūc nullo ca-
 su tñr q. ab initio nō subsistit. d. l. i. §.
 i. p. u. b. e. r. e. s. §. si ab initio p̄sistit saltem
 nālīter q. pupillus erat p̄ximus puber-
 tati: tūc tñr: quatenus est factus locu-
 pletior vel si dolo cōmisit vt in. l. i. §.
 an pupillū. ff. depo.

4 Quero qñ pupillus dicat fact^o lo-
 cupletior: qdā dicit vt refert Bar. ibi si
 nō est factus paup̄tor: qdā qdā iprobā-
 s. bar. dicit q. recte intēdendo nō ē in-

sta reprehensio. nā si pupillus h̄z rē cō-
 nentē vt eā restituat z tñr q. restituēdo
 nō efficit paup̄tor. itē possumus cōmo-
 dare q. nra sunt: z ēt res alienas quas
 possidemus vñ si fur v. l. p̄do res alle-
 nas cōmodauit h̄z cōmodari actiōem
 ff. cōmo. l. cōmodare. §. tñ sane intelli-
 gen. est male. n. fidei possessor: cōmo-
 dari uō h̄z imo cōmodādo furtū cōmē-
 tit sed v. l. posse cōmodare quo ad hoc
 vt possit h̄z cōmodatariū agē cōmoda-
 ti. l. ita vt si. ff. cōmo. nisi forte concur-
 rat dñs rei cū lris p̄batōibus. nā tñc et
 oio faciēda est libera restitutio. C. de
 fur. l. inciuilem.

CIn cōmodo d̄z restitui: ipsa res: §
 z hoc est de iure nālī z nō deteriorata

CAn autē i cōmodo admittat cōpē
 satto. pan. i. c. bōa fides de depo. p. illū
 tex. dicit q. sic q. ponit spālītātē i depo-
 sito. Sec^o §. in cōmodo q. exceptio
 firmat regulā i alij. Et h̄z v. l. tenē gl. in
 l. si. C. cō. z h̄z vbi debiti sit liq̄dū. itē si
 cōmodatarius i re cōmodata ipensas
 fecerit retētioni locus ē puta q. equus
 sanari fecit vñ ager ad recupandas ex-
 pēsas maiores itellige modice. n. expē-
 se p̄tinēt ad eū. ff. e. in rebus. §. p̄t idē
 bar. in. l. diuortio. §. ipēdīa. ff. so. ma.
 vbi dicit q. si cōmodo tibi equū z tu i
 pedis i eo curādo siḡdem modica fuit
 nō repetitur. sicut nec cibaria. d. §. pos-
 sunt secus si esset magna idē dicit d. ex
 pēsis factis i seruo curādo qd no.

CSz qd erit si res penes cōmodata-
 riū peat v. l. vterior: fiat. §. h̄z go. z ber.
 Aut accipit qd cōmodatū grā sui aut
 grā cōmodātis aut grā viri usq. Si
 grā sui: qd frequētius p̄tigit: tūc tñr v.
 dolo: lata culpa: leui z leuissima q. de-
 buit in p̄seruādo rē adhibē curā ma-
 gnā z ēt maiorē q̄ in rebus suis adhibē
 bere solebat: si alius diligētius. rē illaz
 custodire poterat. z p. declaratiōe p̄dī-
 ctōz vidēdū est qd sit culpa in ḡie z
 quot sūt spēs. culpe. z qd sit q̄libet cul-
 pa de p. se. z de h̄z vide bar. in. l. qd ner-
 ua. ff. depo. z pa. i. d. c. vntco vbi dicit
 q. culpa in ḡie ē deniatio ab eo qd est

etū gūale si obligat ad cāus fortunosa
z ad. s. nūc vidēdū dīc q̄ loq̄tur q̄n
exp̄sse p̄missit se p̄staturuz estimatiōez
sec̄ at̄ q̄n estimatio fuit simplr facta idē
dicas q̄n recipiēs p̄missit alternativē
rē vel estimatiōē p. l. quotiens. ff. de
iur do. hēc pano. s. z opi. bar. z accur.
13 ho. i. d. c. vīnco vt recitat asten. li. iij.
ti. xvi. quā z ipse sequitur.

10 **Q**uid autē si cōmodatarius remisit
cōmodatū p̄ nūciū z cāu perijt: an te-
neatur. dīc q̄ si istā rē p̄modatā p̄ nū-
ciū n̄ idōeū r̄missit n̄r. sec̄ si p̄ idōeū
z h̄ vlt̄ bā. i. l. et̄ g. ff. cō. z idē ē i depo-
sito: s. i mutuo sec̄ ex de pigno. signifi-
cāte cui⁹ rō ē qz q̄ p̄modat v̄l locat v̄l
depoit rei p̄petatē z possessiōē reti-
net z iō cū ei⁹ cui creditur nūcius non
idoneus pecuniā deponat: pecuniā cō-
modatū v̄l deponētis d̄portat: s. i mu-
tuo dñūz trāfertur z iō si pecūia pdi-
ditur ei qui eas mutuo accepit p̄ditur

11 **T**ē illi q̄ reb⁹ p̄modatis aliter v̄tū-
tur q̄ eas ad v̄tēdū ceperūt si dñō nō
lēte hoc faciāt vel ēt h̄ dñō iusto se fa-
cere credāt furtū p̄mittāt. Si at̄ h̄ dñō
volēte faciūt vel ēt si nō iusto dñō hoc
facere se credant z erat iusta cā creden-
di furtū nō p̄mittāt vt isti. de ob. que
ex delict. na. s. placuit.

12 **U**tr̄ p̄modatarius v̄l depositari⁹ si
alfat res pdidisse: an teneat hoc p̄ba-
re z q̄lter p̄babit: cū q̄nqz iteritus rei
accidat clādestine. pa. i. c. bōa fides de
depo. s. bar. i. l. sigs ex argētarius. ff. de
edēdo dīc q̄ aut n̄ p̄t p̄bari rē p̄uenis-
se ad istū z tūc statur deō suo saltē cū
iuramto. aut p̄batur rē p̄uenisse ad illū
z tūc antenebat exhibē rē ex offō iu-
dicis z statur iuramto suo q̄ illā rē n̄
possidēt. l. fi. c. d. si. istru. si p̄o tenebat ex
h̄bē iur̄ actōis vt i p̄modato d̄posito
z silib⁹ z t̄nr dicēs rē pdidisse h̄ p̄bar
p̄dēnabit. vt i. l. si creditor. c. d. pi. ac.

13 **Q**ualit̄ at̄ p̄babit: p̄clude q̄ quidā
lūt cāus aptissimi. vt icēdiū vis hostiū
tēpestas z h̄mōi. z tūc t̄nr apte p̄bar
vt in iurib⁹ allegat] qdā sūt casus occ̄-
t̄i vt latrocinia de nocte cōmissum vel

derobatio in cāpis z sufficit p̄bare p̄
p̄iecturas hito respectu ad q̄litate p̄sōe
z similiū vt puta reperit q̄o de mae hō
stū sue statōis fractū vbi erāt res depo-
site vel intrauit locum p̄culosuz eque-
ster z rediuit pedester. z dicit p̄ latrōes
se fuisse derobatum.

Quidā at̄ si p̄bet amissio rei: s. ex 14
aduerso allegatur dol⁹ v̄l culpa cui in-
cūbet onus p̄bādī: p̄clusio ē bar. q̄ q̄
dā s̄ cāus q̄ d̄ facili n̄ accidūt sine cul-
pa vt icēdiū i domo p̄pa vel furtū z i
istis ē necesse p̄bare cāuz fortuitū q̄n
p̄ma frōte p̄sūptio sit p̄ allegatē. qdaz
sūt cāus q̄ vt plimū accidūt sine c̄pa
vt vis hostiū z i istis p̄sumit culpā ab
esse v̄n allegatī incūbit onus p̄bādī.

Quid autē sit casus fortuitus: vide 15
s. cāus fortuitus. vbi habēs singlaria
circa materiam cōtractium.

Quid si p̄modatarius n̄ potuit si 16
ne culpa re p̄modata vt infra prefixuz
tempus nunqd̄ iusto domino possit
vti alto tempore. Die s̄m bar. in. l. incō-
modato. s. sicut. ff. cōmo. q̄ non. nau-
cum dominus certet de damno vitari-
do ne careat re sua tanto tempore cō-
modatarius vero de lucro captādo d̄z
casus pot̄ sibi imputari q̄ domino.

Item no. q̄ si cōmodatum vel mu- 17
tuum sit factū alicui vsqz ad tres ānos
z superueniret casus in quo mutuans
vel cōmodans indigeret z vellet sibi
restitui non liceret commodatario vel
mutuum accipienti aliquid minuire
pro interesse suo quando simile inter-
esse incurrit mutuans z cōmodator: z
nec aliunde prouidisset vt ipm̄ euade-
ret: si talis p̄modator vel mutuās nō
subuenisset z sic intellige z limita. l. in
rebus. ff. comimo.

Ompromissuz p̄t facere q̄libet
sup reb⁹ quas p̄t alienare seu li-
bere disponē. In alijs at̄ q̄s alienare n̄
p̄t sine certa solēntate n̄ p̄t p̄promitter
sine illa solēntate. fac. c. cū tpe de arbi.
Et pa. ibi fac̄ glo. z bar. i. l. nulli. ff. de
trāsac. z. l. nō solū iūctia. gl. c. de pdi.
ini. nō alie. vbi cauetur q̄ tutor nō p̄t

etatis est: et timet a fuisse consensu mortali. Aut ex leui: ut homo scrupulosus qui timet de leui delectatione ne sit peccatum mortale. In primo casu accedens ad cognitionem peccati mortalis. similiter in secundo nam in primo potest: in secundo discrimini se exponit: in tertio non: si conscias scrupulosam deponat seu illi non consentiat. de sen. ex. Inquisitioni. Si autem non habet quod conscientiam peccati mortalis aut hoc est quod preparauit se et disculsi se preparatione sufficienti conscias sua examinando et pios consulendo si opus est: aut probabili. scilicet consciam suam probabiliter examinando: aut negligenter. in primo casu non peccat sed remissionem peccatorum accipit et meretur. in secundo si peccat sed tamen remissionem non accipit nec meretur. in tertio. homo peccat mortaliter et demeretur. hoc Pe.

4. Non sufficit uolenti coiccare quod sit solus coicritus: imo si habet copiam sacerdotis qui eum possit absolueret peccatum sine confessione coicando. Si homo non habet copiam: tunc si imminet necessitas coicandi vel celebrandi: ut quod timet scandalum populi: vel iam incepit ministerium sacrum: vel aliquis infirmus amisit loquelam: et quolibet horum casuum licitum est coiccare cum proposito confitendi hoc Rl. in. lxx. di. ix. q. et addit unum singulare quod si reguli predicta vera sint: tamen si de proprio expectaret alium sacerdotem cui deuotus et securus confiteretur sic enim expectans nullo iure: quod ego sciam coiccare prohibet si est vere penitens hoc Rl.

5. Ut nocturna pollutio impediat communionem seu celebrationem. Rl. in. lxx. di. ix. dicit quod pro aliquo quod non est peccatum tenet aliquis homo abstinere a susceptione huius sacri pro ordinatione ecclesie eo quod impedit vel minuit reuerentiam quod observari in susceptione huius sacramenti cuiusmodi est nocturna pollutio proueniens ex crapula aut immunda cogitatione que processit in uigilia: que crapula uel cogitatio: si mortalia fuerint licet probabile dubium est utrum fuerint: tamen pollutio ex eis proueniens prohibet de necessitate hoc sacri susceptorum. si autem certum est uel probabile quod si fuerit nisi peccata uetalia: tunc illa pollutio non prohibet nisi de puritate Si autem proueniat ex non superflua

tate uel infirmitate si credo quod prohibeat et hec probari possunt. di. vi. c. testium. Rl. Pe. tamen de pal. dicit quod pollutio ueniens ex cogitatione mortali uel crapula mortali impedit a cognitione et celebratione quousque sit contritus et confessus: nec eo die est coicandum quousque sit contritus et confessus tamen si contritus faceret non credit quod peccaret mortaliter. Si homo potest ex cogitatione uel crapula ueniale abstinere dum est honestate nisi potior causa urgeat. Celebrando tamen sine causa urgente non peccabit nisi uenialiter. sed duoradus minorum excipit duos casus. Primum est quod est dies festus quo. scilicet consuetum est coiccare. et precipue quando accidit sine turpi somno. Secundus quod est scandalum si non celebraret puta quod deest alius sacerdos et populus expectat uel quod est plenus. et tali die consuetum est plene celebrare. Sed habet tres horas: quod in istis temporibus reputat nam reordinari. Sed Pe. de pal. dicit abstinendum quando accidit citra mediam noctem. Adde tamen predictis quod non. Ar. scilicet in summa: quod licet nocturna pollutio in se non sit peccatum tamen de re operatur studioso ad hunc finem: puta per nimiam quiescentiam et potum ut sequitur pollutio est si faceret non oboletat: sed alleviat non et sanitatem. est mortale. sed appetere huiusmodi pollutionem pro alleviatione non sine peccato: et sine hoc quod det operatur: sed ueniale non est peccatum. Similiter si quis comedit nimis uel nimis calida ex qua dubitat ex hoc sequi pollutio in somno: quod hoc aliter expectans est non tamen pro hoc illa sumit: sed ut satisfiat gule: non pro hoc est mortale.

6. Corpore christi a ieiunio tamen de principio de 6. de. di. y. lxx. q. d. quod in reuerentia tanti sacramenti institutione nisi pro necessitate imminente mortis: ne contingat sine viatico ex hac vita transire. et scilicet est habet. Seco. di. lxx. di. vi. q. duplex est ieiunium. scilicet ecclesie et nature. Ieiunium ecclesie non soluit nisi pro aliquo refectione exordiarum propter morem ecclesie uel pro sumptione spiritus uel medecie vel potus non soluit ieiunium ecclesie. Ieiunium nature non est carentia cibi suscepti in stomacho vel suscepti in uia ad stomachum. dico ergo quod reguli de suscipiende huiusmodi

cramentum esse ieiunium simpliciter: hoc est
 ieiunium naturale. Sunt autem tres casus in quibus
 licet accedere ad tale sacramentum et non ieiunio
 primus in causa infirmitatis grauis quoniam. scilicet. ti-
 metur periculum mortis. Secundus pone in alio
 qua religio celebratur contra in vino
 albo mister preparat calicem sacerdoti: et
 ex alio negligentia per viam infundat aquam
 sacerdos non aduertens credens misterum
 habuisse perdit dicendo verba et alia sa-
 crificando versus ad perceptionem et aduertit esse
 aquam. In isto casu dicitur quod tunc consecrare
 sanguinem de nouo: consecraturque percipere.
 quod probatur: quia quoniam duo sunt precepta or-
 dinata: preceptum superioris magis ligat.
 vniu. n. est preceptum christi et ecclesie ex ipsa ra-
 tione sacri: quod sacramentum quod perficitur perficiatur
 integrum quia sacramentum in se est quoddam inte-
 grum ex duobus. de pse. di. ij. copimus.
 Et tunc ultra si tunc consecrare sanguinem te-
 netur et illud consecratur percipere. de pse. di.
 ij. relatam. Omittendo autem aliud preceptum mi-
 nus strictum. scilicet. quod a ieiunio sumatur non pec-
 cat nouo peccato: quia isto casu ecclesia no-
 luit hunc ligare ad istud preceptum sed ma-
 gis ad oppositum. Tertius casus in die
 pasche pericula posita in calice percipitur
 cum vino non consecrato. et possibile est quod
 vinum citius descendat in ventrem quam illa per-
 icula que masticant. et secundum Scotum. in casu quo
 necesse est secundum officium sanguinem sufficit sa-
 cerdoti accipere ab illo loco. nisi modo post
 quam cenatum est et cetera. et secundum De. de pal. quod
 de religijs a quibus vel vini quibus os abluunt ex
 quo casualiter et non ex proposito traiciuntur:
 licet non sint per se in salutem non impediunt
 profundendo et debet sale et aceto ad me-
 desum si non deglutit ex proposito si impedit.
 Idem dicit de reliquijs cibi remanentibus
 in ore si casualiter deglutantur. de hys est que
 sumuntur per modum degustationis: ut ta-
 bernarij et cog. g. s. lingua ponunt et
 statim puctunt non impediunt. Si autem ad gu-
 stum. sumeret. et propter intentionem descende-
 ret vel idem dicitur quod de reliquijs aque
 cum abluunt os. scilicet. quod non impedit.

7 **E**cclia que ad ieiunium die naturale incipit
 a media nocte. et ideo si post mediam no-
 ctē aliquis insuperit aliquid per modum cibi

vel potio. non potest ea die hoc sacramentum su-
 mere. potest autem si ante mediam noctem. Nec re-
 fert utrum post cibum vel potum dormierit
 aut et digestus sit quantum ad rationem precepti.
Ut actus coitus matrimonialis impe-
 diat a coitione: secundum Thomam in. ij. pre. q.
 lxxx. quod coitus coniugalitatis si sit sine pecca-
 to: puta causa plius generande vel causa redendi
 debitum non aliter impedit nisi sicut dictum
 est de pollutione nocturna que accidit si-
 ne peccato. scilicet. propter immunditiam corpora-
 lem et mentis distractionem. in tali ergo
 casu ut dicit beatus Bre. i. c. vii. xxij.
 q. iij. sunt suo iudicio relinquendi. Sed
 quod voluptate dominante coniungi miscetur
 prohiberi debet ad hoc sacramento. d. c.
 vii. et addit secundum alios quod exigens infirmitatem
 ductus: licet moneri debeat ne accedat si
 tamen omnibus modis ex deuotione
 se ingerat non est prohibendus. glo. etiam
 in. c. omnis. de pse. di. ij. dicit quod illud
 quod ibi dicitur de abstinendo ab vxore
 ante coitionem consilium est non pre-
 ceptum per. d. c. vii.

Utrum sacerdos possit dare corpus
 christi. et que scit esse in peccato mortali:
 secundum Ricardum in. iij. di. ix. ar. ij. quod ille que
 scit sacerdos esse in peccato mortali: aut non
 petit eucharistiam sibi dari: et tunc sacer-
 dos dando peccaret. Et ut petit: et tunc di-
 stinguo: quia aut suum peccatum mortale est oc-
 cultum aut manifestum si manifestum sic sa-
 cerdos sibi dando eucharistiam peccaret
 quia legitimam contra ipsum habet exceptiones
 quas sibi publice obijcere potest. et accipio
 hic manifestum non propter eo quod proba-
 ri potest: quod proprie magis dicitur mani-
 festabile quam manifestum. vnde si sacerdos
 sciret prophanum suum esse in crimine
 quod legitime contra eum posset proba-
 re. Ita quod illud crimen nesciret cum ipso
 nisi duo vel tres testes: per quos hoc pro-
 bare posset: non propter hoc deberet eu-
 charistiam negare illi in publico petenti
 quia scilicet inferret sibi penam ante crisis probationem:
 quod fieri non debet. xi. q. ij. eorum g. Sed
 hic accipio manifestum pro notorio. scilicet. per
 suam seu confessionem factam in iure:
 aut euidetiam indubitata de coha. cle.

R. si aut petm̄ suū est occultū: aut pe-
tit in occulto: z tūc sacerdos sibi dādo
peccaret: qz h̄z q̄ eū līam exceptionez
quā sibi in occulto obycere pōt: z ipm̄
d̄z monere ne petat in publico. de p̄se.
di. ij. nō p̄beat. aut petit in publico
z tūc sacerdos sibi dare tūc: qz q̄ eum
līaz nō h̄z exceptionē quā ei in publi-
co obycere possit de offi. o. si sacerdos

10 **U**tz sacerdos hoc sacfz dare debe-
at illis q̄ d̄ crie sunt suspecti: R. s̄z Ri.
vbi. s̄. q̄ triplex est suspitio. i. temera-
ria: pbabilis z violēta: temeraria d̄r q̄
ex irrationabili. Lā p̄surgit h̄mōi est il-
la que p̄ficta est rumoribus maledico-
rum hoīum: z obtrectator. xi. q. ij. in
cūctis. z p̄ tali suspitione nō d̄z sacer-
dos dimittere dare eucharistiā tali su-
specto. Probabilis est q̄ p̄surgit ex pro-
babilibus signis. z pp̄ h̄ac suspitionez
nō d̄z etiā sacerdos dimittere dare eu-
charistiā. ij. q. i. deus. violēta est q̄ sur-
git ex p̄sumptiōibus violētis: vt si in-
ueniat suspectus cū suspecta: nudus cū
nuda: solus cū sola: in eodē lecto: z tpe
suspecto z q̄ tales suspectos. Judican-
dū est: sicut iudicaret de publico pecca-
toze. vñ sicut publice criminoso sacer-
dos nō debet dare eucharistiā: Ita nec
publice suspecto de crie. Scdm̄. n. iura
quattuor modis p̄uincit hō de crie. i.
instis: aut testibus: aut facti euidētia
de coha. cle. tua. aut iuris interpretatiōe
vt cū q̄ sepe citat z monet nec se pur-
gat nec comperet. ij. q. ix. decernimus
aut violenta suspitione. xxxij. q. i. dixit
dñs. Et hec nō n̄tur. y. q. i. c. i. in glo.

11 **U**tz corpus xp̄i debeat dari h̄strio-
nibus z magis: R. s̄z Ri. vbi. s̄. p̄nō. in
c. p̄ dilectiōe de p̄se. di. ij. puto nec ma-
lestati d̄tine nec euāgelice discipline
p̄gruere vt pudor: z hono: ecclie tam
turpi z infamī contagiōe sedetur. vñ
de hec talibus nec euāgelice infamī no-
torio z manifesto danda est eucharis-
tia s̄m gl. ibi. si tñ vt d̄r. c. se. tales re-
uertantur ad dñm eis recōciliatio nō ne-
get. nō est tñ sic intelligendū q̄ statim
debeat eis dari eucharistiā qz pp̄ reue-

rentiam sacf̄i z vt p̄bet eoz p̄uersio
nō ficta nō d̄z eis dari vsqz post pactā
pniam nisi aliqs articulus necessitatis
vel pietatis aliter fieri p̄suaderet. hoc
Ri. Et intelligas de h̄strionibus q̄ illi
cite z cā questus artē illā exercēt de q̄
bus d̄ctū est. s̄. adulatio in p̄n.

Utz corpus xp̄i debeat dari amētī z
bus dic s̄m Ri. vbi. s̄. q̄ reuerētia q̄ de-
bet corpi xp̄i exigit vt ipm̄ suscipiens
diligēter recogitet qd̄ accipit: qd̄ ifan-
tes z furiosi tacere nō p̄nt. id̄ dari non
d̄z infantibus nec illis q̄ semp fuerunt
furiosi. Si tñ furiosus añq̄ intraret su-
riā hoc sacf̄m petijt in debito statu si-
bi postea in furia dari pōt nisi pbabi-
liter timeat q̄ p̄yceret v̄l aliqnā aliam
irreuerētā faceret sacf̄o. z. p̄t dici p̄ ap-
propriationē q̄ illa ip̄ediūt reuerētiaz
q̄ d̄z obfuarī in susceptiōe h̄ sacf̄i rōe
rei p̄tepte z qz cā pp̄ quā aliqs d̄z iter
dici suspēdit: v̄l excōicari maiori excōi-
catione vel minori derogat realr vel
s̄m iudiciū fori exterioris vñtati ecclie
sic q̄ est corpus xp̄i mysticū: qd̄ est res
p̄ hoc sacf̄m significata nō tñ sub sc̄ro
p̄teta. id̄ interdicti: suspēsi z excōicati
ēt iniuste excludūtur a susceptiōe hui⁹
sacf̄i hec Ri. S̄z quo ad p̄eros dicit
tho. q̄ p̄eris incipitibus h̄re discre-
tionē etiā ante etatem p̄fectā puta cum
sunt. x. v̄l. xij. annoz potest dari si i eis
discretiōis signa z deuotionis appare-
ant. de hoc tñ certa regula dari nō pōt
sed stabitur iudicio p̄essoris.

Utz corpus xp̄i debeat dari h̄is q̄
pro criminibus sunt suspēdendū v̄l de
capitādī. R. si sunt p̄fessi z penitētes:
nō d̄z eis denegari. xij. q. ij. c. fi. d̄ hoc
sacramento vide multa infra eucharis-
tia z. c. missa.

Qonditio. Si aliqua possessio da-
ta fuit ecclie aliquo appposito
mō vt. i. aliqd̄ fieret: si nō fiat nō pro-
pter hoc reuocatur datto nisi fuerit fa-
cta q̄ cessante modo reuocari possit.
Secus si fuit data cū p̄ditione p̄dictio-
n. pp̄rie suspēdit dationē sed modus
non z conditio fit per si. modus vero

c. fi. Dñs: Cōfessio enī pcuratores non nocet dño abñti. ff. de pfe. l. certū. §. si q̄. Nec obest quominus infra tridū ēt nudo v̄bo reuocare possit: s; post tridū n̄: nisi dñs veniēs velit pbare erro rē pbabile añq̄ negociū finiat: q; ne mini nocet error sci. d. c. fi. s; si pcura tor p̄fiteat p̄nte dño p̄nde ē ac si dñs cāe p̄fiteret: nisi p̄dicat ea die.

3 **Q**uid de errore aduocati & ei⁹ confessione qñ p̄t reuocari. azo dicit q̄ qñ cūq; añ sniaz pbato errore poterit re uocari extra de cēsi. olīm vbi hoc nō. ber. Pars. q; regitur q̄ aduersari⁹ sit p̄ns aī nō nocet p̄fessio scā p̄te abñte d. l. certū. L. is regit enī q̄ v̄ re litigio sa fiat p̄fessio. vel v̄ q̄ possit eē lū: aī nō obest. ff. de interro. ac. l. cōfessioib⁹. s; & in se. l. §. se: q; si p̄ se p̄fiteatur non p̄dest ei. S; si p̄ se p̄fiteatur fides est adhibēda. xij. q. ij. c. i. p̄fessus certum aī sup̄ in certa re nō daret snia. xl. q. iij. graue. & si nō vult r̄ndere: vel r̄nsio nē a se factā obscure declarare: hēatur p̄ cōfessio vel p̄ negatio: sicut si cōfessio vel negatio faceret p̄ ipsum: sicut d̄r de illo q̄ nō vult p̄stare sac̄m de calūnia extra de iur. cal. c. fi. Cōpōs p̄fessio enī furiosi nō nocet ei de suc. ab. inte. c. fi. Idē dicit p̄t de p̄fessione scā calōre tra cūdie: q̄ nō nocet nisi def̄ p̄seueratiaz: extra de dñoz. c. ex l̄is iūcta gl. p̄ iudicē. i. corā iudice suo aī nō p̄iudicat rē guir. C. eo. l. vna. casualiter tñ p̄iudicē cat p̄fessio scā ex̄ int̄ v̄ si. instru. si. cau t̄io. & i alio casu extra de ex. pla. q̄ sit iure. i. indice sedēte p̄ tribunali: aī p̄ inde eēt ac si corā puato fieret extra eo. c. ij. & vltio. dānat. s. ac si p̄iuctus eēt p̄ testes p̄dēnat & sic intellige q̄ nulle sē p̄tes iudicis i p̄fiteat: q̄ v̄p̄ ē exami natorie sunt tñ p̄dēnatorie. d. c. ij. nisi ius iure enī repugnāte p̄fessio nō obest vt sigs xpian⁹ p̄fiteat se eē iudei māci p̄tū q̄ iure p̄hibetur. extra de iudeis c. fi. fauor. s. infimonij: q̄ q̄ nō valet p̄fessio extra de eo q̄ cō. p̄san. vx. super eo. S; si p̄fessio esset p̄ matrimonio: tūc stare p̄fessionē nisi alij p̄iudicium

generetur. nā repugnat: vt sigs sectus: vel naturalr frigidus p̄fiteatur se adul teriū p̄mississe v̄lipubes n̄ nocet p̄fessio extra v̄ fri. & ma. q̄ sedē. p̄fessio at̄ ex tra iudiciū regulr si p̄iudicat cōfiteat. **Q**ueritur de q̄tidiana q̄oe p̄de q̄ li. 4 te p̄fessata actor: sic ponit. Pone q̄ de bes mihi. x. Reus r̄ndet se p̄ditionali ter p̄mississe: nūqd̄ videatur pure p̄fes sus archi. extra de p̄se. c. i. l. vi. dicit q̄ ex tali p̄fessioe actor intentionē suā nō sūdat q; regula ē: q̄ q̄s approbat. p̄ se & cōtra se approbare tñ vt no. xxxvij. di. si qd̄. Sed Barto. in. l. anrelius. §. idem quesijt. ff. de li. leg. distinguit q̄ aut eadē scriptura p̄tinet plura capita la separata. & possum p̄ pte approbare & p̄ pte reprobare. vt. ff. depo. l. publicā Aut cōtinet vnū tñ capim seu plura p̄nexa. & tē aut ille q̄ aliquā particulā reprobat habet p̄tra se p̄sumptionez us re. aut habet p̄ se aut ius nō p̄sumit p̄ se nec cōtra Primo casu si admittit tur talis reprobatio. vñ si tu p̄fiteris te occidisse aliquē s; ad tui defensionē: si sto inq̄tū dicitis ad tui defensionez q; ius p̄sumit p̄ te. l. i. c. de sic. sc̄do casu & tertio: aut ille q̄ p̄iculatiz reprobat: hoc vult pbare & admittitur: aī secus. De hoc vide Bar. ibi. & Pa. in. c. i. de postu. p̄te. & i. c. auditis de p̄scri. q̄ pu tat q̄ ex illa sola p̄fessione non debeat dānari saltez capitaliter q; in tali pena inferenda p̄batōes debent esse luce cla riores. l. sciant cincti. C. de proba.

Alia q̄ notabilis. Pone q̄ in libel lo ponitur plus debito: vt q; debeo. x. & petis. xx. vel debeo partē alicuius rē & tu petis totā rem: an possim simpli citer negare totā petitionez. Et idē q̄r̄ p̄t circa positionez hñtes aliquā p̄tem falsas añ possit negari totā rōne p̄tis false. R. Bart. in. l. si is qui ducenta. §. vtz. ff. de re. diu. & in. l. i. §. si stipulantē de v̄bo. ob. dicit vt recitat Pa. in. c. i. de plus peti. q̄ aut id q̄ ponit i libel lo vel positōe est falsuz rōe qualitatis: & tūc p̄t negari in totā q; v̄ alio fa ctū vt q; ponis me hodie comedisse

nō vergeret in damnum cōitatis vel alteri⁹ sigs motu ppo talia dicēt q̄ eēt in infamiā illius peccaret mortaliter.

- 2 **Que sunt conditiones quas d3 habere p̄fessio. R. Sāt. xvi. q̄ hys verbis p̄tinetur. Sit simplex humilis cōfessio dura: fidelis. Atq; frequēs. nuda: discreta: libens: verecūda: integra: secreta: lachrymabilis: accelerata. Fortis z accusans: z sit parere pata. Simplex. .i. vt nō recitet in cōfessioe nisi qd ad cōtūtatē peccati p̄tinet. Humilis: vt se miserū p̄tēat: pura: vt recta sit p̄fessio intentio. fidelis. .i. vera z sine falsitate. Atq; frequēs: istd est ad bene esse. nuda: vt nō inuoluat obscuritatē p̄boz discreta. .i. vt maiora cū maior pudore cōfiteatur. Libens. .i. spōtanea nō coacta verecūda: vt. .i. erubescat. z se nō iactet de peccatis. integra: vt. .i. nō subtrahat aliqd de hys q̄ sūt manifestāda. Secreta. .i. q̄tū ad p̄ditionē fori: in quo de occultis p̄scie agit lachrymabilis: q̄ ad dolore de peccato p̄missō Accelerata: vt. .i. nō differat d̄ die i die. Fortis. vt. .i. nil pp̄ verecūdiā dimittat. Et accusās se ip̄s z n̄ aliū. z sit pere pata. .i. sacerdoti**
- 3 **Utz p̄fessio facta sine cōtūttione valeat vt puta: aliqs p̄fiteē itegre pctā: s3 ab oib⁹ vel ab aliquo mortaliū d̄sponit nō abstinere. R. s̄a. Bona. in. iij. di. xvij. dicit q̄ talis p̄fessio nō valet imo tenetur iterū cōfiteri eadē peccata nisi forte rediret ad eundē peccata nisi forte rediret ad eundē cōfessioe: qui ad huc haberet in memoria peccata sua: tūc enim nō tenetur iterare cōfessionē in speciali: sed sufficit dicere culpā suā de fictione Et de peccatis suis cōfessio eidem in generali. Si autē cōfiteatur nouo confessori: aut etiā primo. si oblitus est eius peccata debet iterū confiteri totum. Idem tenent Rai. z Hosti. nec v3 rō tho. nec eius similitudo in alijs sacramētis vtputa in sacro baptisimū imprimitur character q̄ est imediata dispositio. ad grām baptisimale: sicut organizatio corporis ad aie susceptio nē. Et iō recedēte fictioe i suscipiente**

baptisimū subintrat grā baptisimalis p̄ quā remittūt pcā: secus autē ē in sacro p̄nie. absolutio. n. aliq; idelibile dispositio ad grām nō imp̄mit nec characterē. z iō nō est simile de sacramento baptisimū ad sacramētū penitentie.

Additio. Idē t3 pa. in. c. q̄ qui 4 dā ex de peni. z re. vbi q̄rit nūqd ficto seu n̄ p̄ponēti relinq̄re pctā denegāda sit p̄fessio: z penitentie inīagēda z absolutio denagāda z concludit s3 doc. q̄ licet talis sit p̄fessio audienda z ei de crib⁹ p̄siliū exhibēduz tū ei n̄ ē absolutio impēdēda. itē deficiēs i vno fact⁹ ē oīuz reus vt i. c. de fleat de re. iur. ergo n̄ p̄t absolui ab vllō cū nō sit i caritate. Idē t3 archi. de pe. di. iij. i fin. vbi dicit q̄ nec satisfactio. nec p̄fessio vt in statu nō grē: qz cum q̄s sit ex caritate z inimicus dei nō p̄t digne satisfacere. iō p̄cludit q̄ adueniente grā d3 itez p̄fiteri z itez satisfacere. z dicit q̄ hec ē cōis opio. idē tenet Bo. i. iij. di. xvij. ar. ij. q. iij. vbi exp̄sse t3 q̄ talis accedēs ad cōfessionē nullo mō absolui d3 a pctis imo si cū volūta te peccati accedit ad cōfessionē peccat mortali qz sac̄z irritū facit q̄tū est in se. z hoc nō est sine p̄ceptu vñ tenet iterū reuerti ad sacerdotē z petere absolutioz. Idē t3 Ri. i. iij. ea. di. addit tū q̄ si p̄fiteēs i pctō mortali: atritus est d̄ pctō suo ita q̄. p̄babilr possit p̄sumē se eē dispositū: nō peccat absolutez recipiendo: imo frequēt d̄tute clauū p̄ susceptionē absolutiois format sua attritio Idē t3 sco. i. iij. di. xiiij. q. vlt. dicens q̄ attrit⁹ p̄fiteēs q̄ntis nō hēat actu talem q̄ sufficiat ad meritū de p̄gruo: tū habēs volūtatē suscipiēdi sac̄m ecclesie z sine obice pcti mortalis actuali sibi scō: l i volūtatē iherēt i n̄ recipit ex merito s3 ex pacto diuino effectū istius sacramētū i vltimo instanti p̄lationis in quo est vis huius sacramētū. recipit ergo tūc remissionē z gratiā p̄nialē nō ex merito: qz n̄ erat s3 ex pacto dei assistent] sac̄mto suo ad effectū illū ad quē instituit. aliogn nō apperet q̄

metā p q̄ melius ⁊ securi⁹ penitēs poterit p̄seruari a reciduo. Si aut̄ noia-
tio p̄sone nō ē utilis ad magnitudinis
p̄cti exp̄sionē nec ad eius correctionē
nec ad p̄seruandū a reciduo penitētes
tūc credo q̄ penitēs teneat illā p̄sonā
celare. hoc Ri. ⁊ addit Pe. q̄ etiā q̄si
circūstātia ē necessāria ⁊ nō pōt exp̄-
mi sine p̄iculo alteri⁹ omittēda est. Et
sufficit p̄c̄m dicē sine h̄mōi circūstā-
tia adde notabile d̄c̄m. Ray. s̄ ar. flo.
in s̄. sua q̄ l̄ p̄fessor nō debeat iterro-
gare specificatōnē p̄sone nisi quātū ē
necessāria dici t̄n̄ sigs iterrogat nō ex
curiositate; sed ex caritate vt p̄uideat
puta q̄ est p̄latus nō credo q̄ malefa-
ciat nō t̄n̄ d̄z cogere illū ad dicendū si
nō vult. Idē Donal. vt sacerdos oret
p̄ ea aut secreto laborez ad correctōez
eius non peccat imo meret̄.

7 **U**t liceat p̄fessōz diuidere. R. s̄ m
Ri. eo. li. di. xvij. arg. ij. q. vi. q̄ aut tpe
p̄fessōis penitēs adhibuit debita dili-
gētā put̄ d̄ lege cōi humana p̄mittit
fragilitas vt memoriā h̄eret oīz p̄ctō
rū mortaliū. Que diligētia s̄ Sco. in
iij. di. xvij. in. ij. ar. t̄ta eē d̄z quātā q̄
appōere pōt circa aliqd̄ multū arduū
⁊ q̄ sibi multū eēt corditātā ergo d̄z
apponere circa p̄cā oīa mortalia redu-
cēda ad memoriā ⁊ ei d̄ p̄fiteri si diuidēdo
p̄fessōez. Et tūc l̄z aliq̄ obliuiscat p̄fite-
ri si postea de aliqb̄ recorder̄ nō t̄n̄r
ea de n̄itate eidē p̄fessori p̄fiteri. T̄n̄r
t̄n̄ illud p̄c̄m p̄fiteri p̄or̄ vel alij sacer-
doti q̄uis de illo fuerit absolut⁹ q̄tuz
ad iudiciū ecclie triūphātis ⁊ militāt̄
q̄ sacerdos absoluere p̄t de p̄fessis ⁊ d̄
predicta mō oblitis t̄n̄ q̄ absolutio de
oblit̄ d̄z itelligi s̄ hac p̄ditōe vt. s̄. q̄n̄
reducta fuerit ad memoriā dicātur illi
sacerdoti in p̄fessōe q̄ ab illis pōt ab-
soluere teneat illud p̄fiteri p̄ ei⁹ remo-
tā obliuionē si aut̄ nō adhibuit debita
diligētā s̄ fuit in ignātia affectata seu
crassa tūc illud p̄c̄m cōfiteatur eidēz sa-
cerdoti si illū cōmode pōt inuenire ⁊
nō sit illi sacerdoti iterdicta postea ab

soluendī potestas: aut predictum pec-
catus ⁊ omnia alia peccata alteri sacer-
doti confiteatur.

Ut liceat p̄fiteri p̄ iterptē v̄l p̄ scrī s̄
pturā. R. s̄ Sco. vbi. s̄. ⁊ Ri. di. xvij.
ar. ij. q. iij. ⁊. v. q̄ ille q̄ nō pōt loq̄ de-
bet cōfiteri signo vel nutu. Cōfiteri at̄
p̄ iterptem nō tenetur nisi inquantū
nō posset sacerdoti ostēdere per signo
cōfiteri enī p̄ iterpretez nullo iure nec
diuino nec posituo est cōstitutū: cū sic
cōfiteri sit multuz difficile. nec videtur
tutū plus artare p̄fessionem q̄ artetur
per ius diuinum vel posituū: nec quis
tenetur cōfiteri sacerdoti absenti p̄ scri-
pturā q̄ iminerēt multa p̄cula ne v̄z
eēt defectus i exaiatōe p̄ctōz: aut de
peccatoz penitētis reuelatōe. littere
enim facilliter possent p̄di aut per nun-
ciuz maliciose apiri: aut p̄ nuncy igno-
rātiāz tradi cui nō mittitur q̄ eas ape-
raret. aut sacerdos si esset maliciosus
possz radere s̄bū cōfessōis ⁊ p̄ penitē-
tez p̄ mandū suū pbare talia pbatōe p̄-
babill absq̄ eo q̄ i hoīs possit iudicio
deprehēdi. ⁊ hec vltia rō ē cōcludit q̄
sacerdoti p̄fiteri penitens q̄ nec s̄bo nec
nutu posset cōfiteri nō teneretur tētiōe
necessitas cōfiteri p̄scriptū. Vñ si hoc
faceret nō esset necessitatis s̄z superro-
gatiōis. Idēz dicendū s̄ Sco. de bar-
baro vel h̄mōi q̄ nullo mō p̄ iterptem
vel scriptū cōfiteri tenetur Idēz dicen-
v̄ de muto acc̄sitaliter nō surdo q̄ sel-
ret scribere q̄ talis nō tenetur ex neces-
sitate cōfiteri p̄ scripturāz s̄z cōfiteatur
per nutus. ⁊ si confitetur per scriptu-
ram esset superrogationis.

Sed nūqd̄ sufficit si aliquo penitē
te p̄fite coram sacerdote q̄ ali⁹ dicat
p̄ctā ei⁹ in p̄ntia ei⁹. R. s̄ Sco. Donal. q̄
nō. q̄ p̄ seipm̄ vt d̄ctū ē nō p̄ aliū nec
per nūciū nec per scriptū d̄z q̄s cōfite-
ri de pe. di. i. que penitet. si tamē sacer-
dos interroget p̄ctōez ⁊ ille ad iterro-
gata r̄ndeat sufficit q̄tū ad ea d̄ q̄bus
iterrogatur nisi sit talis qui potius d̄
mitteret cōfiteri q̄ ore proprio cōfite-
retur p̄c̄m suū de pe. di. v. c. i.

10 **C** Sed nunquid plures semel possit sacerdoti confiteri. **R.** **h3 Ri. in. iij. di. xvij. ar. ij. q.** in casu necessitatis plures possit vni confiteri. **s. qm** mors ita immineret de p. p. in quo q. vni post aliu confiteri si possit tunc enim licet nec euacuat sacri virtutem. **Sic** potest dici q. in casu in quo videretur penitentes ex magno seruire et vt magis transgredere peccata sua per collationem duorum in consulendo. licetum esset eis penitentem audire et absolueret et talis absolutio a pluribus sacerdotibus recipit sacrum penitentie. modus enim exprimitur persona absoluentem vel absolutionis actum in singulari vel plurali de necessitate non requiritur ad essentiam sacramenti hoc **Ri.**

11 **C** Utrum quis possit confiteri publice peccata sua. **R.** **fm Jo. an. q.** si vult publice confiteri ex magna contritione vel humore q. potest. nec ob. vbi solus: quia illud fuit appositum vt liberius quis ad confessionem accedat.

12 **C** Utrum cum quis dubitat de aliquo peccato an sit mortale teneat illud confiteri. **R.** **fm Tho. tenet** alias se periculo committit mortaliter peccat. Sicut etiam qui aliquid committit vel omittit in quo dubitat esse mortale. Notandum tamen fm logicos q. dicitur est inter sciaz opinionem et dubitationem. Scire. n. est aliquid firmiter credere sine aliqua hesitatione alterius partis. opinari vero est assensus ad aliquam rem tamen cum aliqua formidine alterius partis. Dubitatur vero pro parte dicitur quia quis ad aliquam rem quo ad assensum est indifferens et in equilibrio: ita q. non magis moueatur ad vnam partem quam ad aliam. Et in casu nostro quia quod est in dubio de mortali tunc confiteri. Secus autem si esset in opinione q. non esset mortale licet aliqua formidine et scrupulo.

13 **C** Utrum per confessionem generale deleatur venialia. **R.** **fm Ri. q.** per confessionem generale sacrale facta sacerdoti de peccatis venialibus est de generibus singulorum non de singulis generibus remittuntur venialia per modum meriti in quantum excitat motum voluntatis et seruire caritatis per quod fit ven-

nalium remissio et ex vi sacri. **s. p.** absolutionem sacerdotis per aliam confessionem. **s. n.** sacrale non fit venialium remissio ex vi sacri. **s. tunc** per modum meriti quod principiter consistit in contritione ad quam habenda iudicatur homo per confessionem generale et orationem sacerdotale. **ro** autem quare ad remissionem venialium non est necessaria contritio specialis nec confessio est quia non auertunt a deo et simul stant cum caritate.

C Utrum per generale confessionem deleatur mortalia oblita. **R.** **fm Ri. q.** per confessionem generale cum generali contritione remittuntur mortalia oblita. Deus enim ab homine non requirit ultra id quod potest de oblitis autem quantum oblita sunt: homo in speciali non potest conteri nec confiteri: tenet tamen homo facere quod in se est: vt omnia sua peccata mortalia ad memoriam in speciali reuocet. et si de oblitis postea memor fuerit tenetur postea de illis in speciali conteri et confiteri.

C Utrum requiratur confessio vel penitentia de peccatis ante baptismum. **R.** **fm. Ri. di. xvi. in. iij. q.** penitentia potest accipi vel in quantum est virtus vel in quantum est sacramentum. Secundo modo non est necessaria penitentia de mortalibus precedentibus baptismum primo modo potest considerari in quantum formata et sic est non est necessaria de precedentibus baptismum vel potest considerari in quantum informis. **s. i.** quedam peccata detestatio cum proposito emendandi quantum: non omnia sufficiens ad expulsionem peccati et hec ad minus est necessaria de omnibus peccatis actualibus mortalibus precedentibus baptismum tanquam causa remouens prohibens susceptionem diuine gratie que in baptismo datur illis in quibus remota sunt impedimenta prohibentia susceptionem diuine gratie.

C Onfessio. **ij.** quare teneamur ad eam. **viz** sit de necessitate salutis: et an sit de iure diuino vel positivo: canonicum est c. ois de pe. et re. videntur tenere q. sit de iure positivo. Et ad hoc est glo. de pe. di. v. in summa que vult q. confessio sit instituta a quibusdam vniuersali traditione ecclesie. et sic infert q. infideles non tunc ad

hac confessione. scdo infert q greci non tenentur ad confessionem ex quo si accepta uerunt hmoi pstitutos sicut nec uotum ca stitatus. Sz theo. tenet expse q est de iure diuino. vt pz p. f. Bo. Ri. z Sco. in. iij. di. xvij. Et q xps pcepit ipse dicit Mat. viij. in figura cuz dixit leproso. vade onde te sacerdoti. z concludit sco. q tenedu e vel q pssio sit de iure di uino pmulgato p euageliu. vl si hoc n sufficit necesse e dicere q e de iure di uino pmulgato p xpm apostolis z p apostolos ecclie absq oi scriptura sic multa alia tz ecclia ozeten sibi p apo stolos pmulgata sine scriptura cuius fundametu e Jo. xx. multa gdez zc. z hf extra de cele. mis. c. cu marte. Et fm hac opinionem q vr securior infideles z greci tenentur ad confessionem.

1 **C** An aut hoies exites i lege nae aut i lege mosayca tenerentur ad confessiones R. sz ri. i. iij. di. xvij. ar. y. q duplex est confessio. s. metal q fit soli deo: z hec est de iure naez ad hac oes tenebant obnoxij pco mortali. Alia po est confessio sacralis q fit sacerdoti: z ad hac no tenebatur hoies i. l. veteri. s. in spali z di stincte pnteri: sz i gnali z indistincte ad qua tenebat p determinatione sacrificioz. Et vide qd not. Ar. s. in sum. ti. d. negligetia sacroz q pnia lapsio i mor tali post baputinu necessaria e actu si pot. i. vocali confesioe: als ppositu ei? sufficit si cotritus e. Et quantum e de iure diuio suffic qncunq an morte lu. xij. nisi pniaz ege. oes sil pi. Sllr z suptio eucharistie actu vel pposito hnti vsuz rois necessaria e de iure diuio an mor te Jo. vi. nisi ma. car. si. ho. zc. sz hoc no sufficeret qnti e de iure posituo.

2 **C** Utz papa possit cu aliquo dispensare ne cofiteat. R. sz Ri. vbi. s. q cofi teri sacerdoti est de iure diuino. sz obf uatie eius circustantiatio e de iure pure posituo. Cu ergo papa sit subdit? in ri diuio z sit. s. o. ius posituu dispesa re no pot cu aliquo q no teneatur pnteri. Sed q no teneatur pnteri eo mo quo determinatu est a cocilio gnali: in

Hoc papa pot dispensare. qz illa circustantia est de iure pure, posituo.

C Utz aut papa teneat cofiteri. Pa. i. s. d. c. ois dicit q aut pssio e de iure di uino: z tuc indubie tenetur cofiteri. ar. c. sut qda xv. q. i. Sz no ligatur sbis hui? cofitons vt teneat pnteri tpe ibi de putato. cu ipse no sit alicui subiects z par i pare no hz ipertu. Aut pssio est de iure posituo et si ex doc Jac. v. pntemini alterutz zc. z tuc papa non artaretur q: maioré ptatez hz papa qz hnt iacob? cu ille n fuerit papa. z esto q fuisset papa. tn par i pare zc. Sz ex alio pntat Pa. papa indubie teneri qz hec cofessio saltez est inducta ex gnali traditoe ecclie z cocernit vniuersalem statum ecclie qz que papa no pt. cu ab oibus sumis pontificibus sicut ab alyz xpanis latinis: hec institutio fuerit rece pta cofiter doc. i. q. vij. z si illa. Item p hoc decoloraretur status ecclesie quod facere non pot per no. in. c. proposuit. de concess. preben.

C Omnis fidelis saltem smel i anno 4 tenetur ex pcepto postq ad annos dis cretoidis venerit pnteri oia pctá sua. vt in. d. c. ois. non tn ex vi pcepti. d. c. ois tenetur pnteri ad confessionem tpe pasca li. sz qcuqz tpe anni cofiteatur: satisfia ctu est pcepto ecclesie. Secus de col one. Et no hz Panoz. i. d. c. ois q tres sunt gradus annoz discretoidis Pntu? est cuz est doli capax. Et hoc requiritur ad pssionem z hz sco. i. iij. di. xvij. q ad cofessionem qs df habere annos discre toidis qn qs instructus z interrogatus or dinate pcpit disticte quid iustu z qd iniustu i lege diuina qd pot facili videri si ad ordinatas interrogatoides or dinate respodeat. Et sz fm glo. in. c. i. de delict. pu. doli. capax. dicat puer vel puella. vij. annozu intellige vt in pluri bus. Nam magis acceleratur i vno qz in alio vt legitur in dialogo. Grego. de puero. v. annozu qui blasphemauit deuz: z arepmis a demonio expirauit. Et sicut in aliquibus acceleratur: ita in aliqbz tardatur: q ad cofessionem non

obligatur: ex quo non sunt homines capaces
nec in animis discretio. Secundus gra-
dus est cum est pubes. et ista etas requi-
ritur ad matrimonium ad ingressum re-
ligionis de despon. ipu. c. ij. et extra de
regula. c. i. li. vi. Et hec et etas regulari-
ter requiritur in sacro eucharistie que est
xiiij. annorum in puero. et. xij. in puella.
de hoc tamen non potest regula generalis da-
ri ut dictum est de tpe confessionis quam
multi reperitur in etate. x. vel. xi. anno-
rum maioris discretiois quam alij. xiiij.
vel. xv. annorum. et id stabilitur arbitrio con-
fessoris ut parerit. Terti^o gradus est
quo ad administraciones bonorum. Et talis
debet esse in annis discretiois post. xxv. an-
nus. ff. de mino. p. totum. diverso ergo re-
spectu consideratur ista discretio.

5 **C**irca teneamur confiteri peccata que
manifesta sunt. et non sufficit aliquid esse
notum iudici. nisi sit ei notum in forma
iudicij. et ideo quantum peccata manife-
sta nota sint sacerdoti: quia tamen non
in forma iudicij: oportet ea confiteri.

6 **C**irca utrum homo statim teneatur confiteri.
et. ff. de Ri. in. iij. q. q. istud preceptum de
confitendo sit affirmativum non obligat ad
semper sed aliquando. scilicet ad tempus determinatum quod
ecclesia determinavit ad semel confitendum
in anno. Et sic regulam non tenet quod statim
confiteri nisi in quatuor casibus. Unus est
racione sacri. scilicet qui vult conicere vel celebra-
re dicit tamen Ri. in hoc casu quod si forte de-
propinquo expectet alium cui devotius et
securius confiteatur: nullo iure conicere
prohibetur si vere penitet. Secundus est
racione periculi: ut qui est in notabili et im-
minente periculo mortis. Tertius racione con-
science. scilicet qui conscientia dicitur quod statim teneatur
confiteri. Quartus racione dubij. scilicet qui proba-
biliter videt se amplius anno illo copi-
am confessoris habere non posse qui ipsum
possit absolvere. Sed nunquid religiosi
teneantur statim confiteri. et. alij dicunt
quod sic si mortaliter peccaverunt et pro-
piteri copiam habeant: et intelligunt statim
sicut dicitur recta racione. Ri. tamen dicit quod reli-
giosi racione suorum statutorum et sui status te-
nentur confiteri frequentius quam statuat

concilium generale: nec tamen propter hoc
sequitur quod teneatur statim confiteri habi-
ta confessionis oportunitate nisi adsit dies
quo secundum statutum religionis sue teneretur
confiteri videndum tamen in hoc esset
si huiusmodi statuta religiosorum obligent
ad peccatum mortale vel ne.

Circa teneamur confiteri circumstantias
peccatorum. et. ff. de doc. q. circumstantiarum que
dam sunt trahentes in aliam speciem pecca-
ti et iste sunt necessario confitende sibi gra-
tia. alienum accipere est illicitum sed specialiter
prohibitione prohibetur accipere de lo-
co sacro et deo specialiter peccatum sacrile-
gij per hanc circumstantiam constituitur illicitum
est non sua cognoscere. sed si propinquas
specialiter prohibitione prohibetur. Et ideo specialiter
peccatum per hanc circumstantiam determinatur
sacrilegium. Item coire cum muliere coniuga-
ta et homini. frequentia etiam est circumstan-
tia ponens aliud peccatum quod qualibet vice
permittit novum peccatum. Ideo necessario con-
fitenda et numerus peccatorum si ad memo-
riam reduci possit. Quilibet enim nume-
rus adiunctus alteri numero constituit no-
vam speciem sed per se. et id alij dicunt quod nume-
rus non est circumstantia quod non est unum sed mul-
ta adverte tamen quod non solum petende sunt cir-
cumstantie trahentes ad aliud genus peccati de
peccatis permittit in ope. verum et oris et cogita-
tionis quoniam quidem cum cogitatione fuit deli-
beratum consensus ad mortale. Item circum-
stantia festi est necessaria. Immo alex. de
ales in. iij. dicit quod est duplex peccatum sicut
cum quod uno actu coitus opprimeret puellam
et ex illo actu moreretur: committit tamen
duo peccata mortalia. et sic sed etiam ibi est unum
actum et duo reatum. In casu tamen quod quod sim-
plex rudis nesciret numerum peccatorum spe-
cificare posset teneri ad deoneratorem con-
science confessorum opinio archiepiscopi. et directorie
ut sufficiat dicere se multoties peccasse
vel se tanto tpe in tali peccato peccasse ut pa-
ta per annum tenuisse concubinam vel homini.
Circumstantie necessario confitende et trahentes
ad aliam speciem peccati secundum doc.
sunt octo: videlicet conditio rei modo
peccandi: locus: tempus numerus: qua-
litas: ductio: et accidens. quedam po-

stant circumstantie aggravantes i eadē spē
sicut scia i gratitudo z hmoi z has cir
cūstātas sūm doc. lz bonū esset cōfite
riri nō est necessariū. Quedā sō sūt
circūstantie alienātes z has nō ē neces
se cōfiteri nec bonū. Per accūs tñ ne
cōfessor scādālizet vñ et vt 2° inq̄sito
satisficiat vel si tñ deuiat q̄ sit in ge
nere vñ alio peccati: qz tenet dicere ge
nus pcti bonū est illas cōfiteri vt si q̄
comedat carces i quadragesima ex di
spensatione z causa.

S Utz hō teneatur cōfiteri pctā ve
nialia. R. s. Sco. in. iij. di. xvij. q̄ nul
lus tenet cōfiteri venialia sed solū mor
talia: lz q̄dam dicant q̄ si hz mortalia
teneatur p̄cesse ad confessionem illorū
z nō venialū. Si autē hz solū venialia
p̄pter p̄ceptū ecclesie teneatur in illo
casu illoz cōfessionē. Sed hoc nō plz
Sco. qz cū in. d. c. ois. dicatur oia pec
cata sua: aut sit distributio pro pecca
tis venialibus aut nō. Si sic ergo hō
mortalia virtute illius p̄cepti teneatur
ad cōfessionē illoz venialū. Si nō er
go nō hōs mortalia s; venialia nō te
netur ad cōfessionē. Et sic cōcludit q̄
x statuto ecclie q̄s non teneatur ad cō
fessionē venialū in quocūq; casu nec
in hoc ecclia specificauit p̄ceptū de cō
fessione z rōabilr. qz ipsa vñ sacro pe
nitētie tāq; scōa tabula s; naufragium
q̄ nō ē i venialib;. Nā p̄ pctm venia
le nullus p̄clitāt extra nauez ecclie: qz
pctm veniale stat cū caritate que ē na
uis saluās. nec aliq; teneatur ad aliq; cō
tritionē de venialib;: imo i actuali vo
lūtate vel in actu venialis moriens sal
uabit vapulabit tñ nō vñ aut q̄ aliq;
teneatur ad p̄fessionē de eo de quo nō
teneatur h̄re attritionē: vel p̄tritionē. Et
tali existenti sine mortali sufficeret di
cere sacerdoti dñe regratio: deo: qz ex
quo sui vltimo cōfessus nō h̄eo p̄sciaz
de mortali: da mihi eucharistia. Et s; Sco.
de talium meritis thesaurus ec
clesie congregatur.

9 Utz in aliquo casu teneatur q̄s cō
fessionē iterare. R. q̄ p̄fessio vere z licē

scā nō ē iterāda. nec tenetur q̄s obedī
re p̄cipienti vt itez p̄fiteatur Et s; Pe.
de pal. papa nō posset cōdere leges in
hoc. aliqui tñ sūt casus i q̄bus necesse
est p̄fessionē reiterare. prim^o qñ p̄fite
tur ei q̄ nō potuit absoluerē. Secūdu
qñ p̄fiteatur scienter illi qui nesciunt di
scernere iter pctā mortalia z venialia.
Tertius qñ q̄s fice p̄fiteatur. vt dictū ē
s. cōfessio. i. s. iij. z. iij. Quart^o qñ q̄s
nō p̄fiteatur itegre oia pctā mortalia de
q̄bus nō est legitie confessus s; scienter
vel ex ignorantia crassa vñ notabili ne
gligentia omittit aliq; pctm mortales:
aut circumstantiaz que trahat ad illud pec
catū aut et omittit cōfiteri pctm de quo
dubitat an sit mortale. In oibus hys te
netur reiterare cōfessionē. z quo ad di
ligentiā adhibendā. R. in. iij. di. xvij.
ar. ij. q. vi. dicit q̄ si penitens non fecit
diligentem preparationē s; fuit in igno
rantia affectata vel crassa: seu ex obli
uione p̄cedēte a pp̄ria notabili culpa
que egparatur dolo tenetur iterū cō
fiteri. Et nō. hic q̄ si prim^o p̄fessor h̄e
bat auctoritatez absoluedi ab oi excōi
catione z casibus. si intendebat absol
uere qñ cum eo confessus fuit lz pecca
tum oblitum: esset casus reservatus vñ
excōicatio. poterit nihilominus scōus
p̄fessor eū absoluerē. Quia nō ampli^o
est casus reservatus vel excōicatio sed
solummodo est peccatum simplex. Et
ideo Donal. z Rod. p̄sulant q̄ si quis
a papa vel legato absoluitur vel huius
modi beneficit. si de omnibus excom
municationibus z peccatis de quibus
etiam non recordatur facit se absoluit
de irregularitatibus secum dispensare
quia si postea de aliquibus alijs recor
daretur non tñ iterū absolutionē que
rere licet de Peccato teneatur si mor
tale fuerit Confiteri. Et hec faciūt pro
Religiosis qui in Absolutionibus suo
rum prelatorum absoluntur ab excō
municationibus z alijs censuris z ir
regularibus vt amplius cum p̄dēa ve
nerint ad noticiam non teneantur cō
fiteri sed de peccato sic quod nō. quāt

nis quādo quis omisit scienter ex cōtē
ptu seu negligētia notabili facē pñiaz
sibi iniunctam pro mortali. Secus p
ventali. naz tūc peccat mortaliter: qz fa
cit cōtra pceptū vicarij dei z etiā ec
clesie. vt in. d. c. omnis. Si tñ recorda
retur penitentie iniūcte. z implere vel
let: non oportet iterare. Et Sco. in. iij.
limitat hoc si penitens eā acceptet. nā
fm euz penitens non acceptare aliquā
penitentiam sed. sufficit quod habeat
propositum acceptandi hīc vel in pur
gatorio. Et iste ppter hoc dicitur esse
in malo statu immo in bono ex quo ex
feruore caritatis magis intēdit pūri
in purgatorio vbi longe intensius pu
nietur qz hīc: z sufficit qz satisfaciāt in
ope hīc vel in volūtate in purgatorio.

tenet
nō
10 Sed pone qz penitens nihil dicat
qz velit facere penitētiā in purgatorio
qritur an teneatur recipe z explere pe
nitentiam sibi iniunctā a sacerdote. R.
fm Ri. in. iij. di. xvij. qz sacerdos aut
iniūgit penitentiā rōnabilē z discretaz
aut irrationabilē z indiscretaz si scdo
modo penitens nō tenetur eā recipere
qz sacerdos tales pñiam iniūgēdo ab
utitur clauē potētie z scie. Si pzo mō
dico qz penitens tenetur tentione ne
cessitatis eā recipere: z p viribz exple
re: qz talem penitentiaz iniūgēdo cla
uibus vtitur recte. Et si penitens ex de
liberatione z absqz legitima cā omisit
explere mortaliter peccauit. Si tñ pe
nitens sentiat pñiaz sibi inmis granez
z ad obseruādū pculosaz sua infirmi
tate pensata dz ad eundē cōfessorē vel
ad aliū si illum hīc nō pōt recurrere.
Et dicit tbi ri. qz etiā pffessor pōt inter
dixē familiaritatē aliquaz psonarū si
videt pp huiusmodi puerationem vel
aliā cāz venire in pñdiciū aie illius vī
z honorem dei z penitens tenetur hāc
pñiam recipere z obseruare hec Ri.
Quo in ad pñiam iniūgendā cautius
faciet cōfessor qz penitentī penitentiaz
iniūgat quā statiz in statu gratie pos
sit agere z postea aliā adtingere quā
nō itēdat p pñia sacrali iponere. Sex

rus qñ penitēs eē excōicatus quo casu
absolut^o eēt a peccatis excōicatioe ma
nentetunc necesse est vt iterū pñeatur
ex quo illa absolutio fuit nulla: vt infra
dicetur Confessor. i. §. x.

Utrū secundus cōfessor possit pmutare penitentiam iniūctā ab alio pffessore
R. monal. i. sum. dicit qz si pñia ē iniū
cta i casu reseruato supior nō pōt ifert
oz relaxare vel pmuta re sine inia eius
qz iniūxit nisi vigeat necessitas vt sua
deat vtilitas. Pūm eniz ē itēptari qz
supior in hīs casibz pcesserit inferiori
bus potētā pmutādi vel relaxādi. Si
aut nō erat casus reseruatus supior. sz
talīs de quo ab inicio potuisset inferior
pñiaz itūgere: inferior relaxare vt pmuta
re poterit nisi certū sit qz supior res
uauerit sibi relaxatōez vel pmutatōez.

Utrū ingratitude qz icurrit pp qd libet peccatum mortale deat pñterit
Dic fm
doc. qz ingratitude peccatis qñqz ē cir
cūstātia gñali sequēs oē peccatum mortale
Peccatum eniz spēm recipit ex itētiōe pec
catis sz philo. Ille eni qz mechaz vt su
ret magis ē fur qz mechus. Si igitur
aligo peccator in pceptū dei z suscepti
beneficij aliqz peccatum pmitat illō peccatum
trahit ad spēm ingratitudez z hec in
gratitude ē spāle peccatum z tūc necesse ē
pñterit qz tūc nō ē circūstātia: sz pecca
tum p se. Quādo aut ē circūstātia tūc
nō est necessaria ad pffessione z opti
mum sit in oī pffessione dicere culpam
suā de ingratitude quā hūit ad offēdē
dū deū. Idē dīcēdū est de negligētia qz
forte vñ sūt in recogitādo peccata.

Utrū recidivans teneat pñterit pōra
13
peccata. R. sz thō. i. iij. directe qdē recidi
uās peccata dimissa nullo mō tñ nec in
gñali nec i spāli cunctiqz pñterit: sed in
directe: sicut illud sine quo sciri nō pōt
debu^o satisfactōis modus: tñ recidi
uās notificare peccata dimissa qzū sufficit
ad hoc vt sciat qz satisfactio ei congrue
possit iniūgi vt si ipse frequēter lapsū
carnis passus ē ex aliqz occasiōe illa oc
casio p satisfactōez pccidat. z sifr de pec
catis z ad hoc vī sufficet pffessio dimiss

forum pctōz in gñali. tñ qñq ad alia spalia oz descendere fm q pñtes viderit oportum. nō. n. pōt in his aliqua certa mensura prefigi z in. c. ois de pe. z re. sentit q recidiuas tñr pñtionem iterare rōe ingratitudinis: tñ hoc cōter nō tñr nisi vt dictū est.

14 **U**tz liceat pñteri peccata q qz nō cōmissit. & q nō. talis. n. si nō esset peccator mentiendo efficeret peccator.

15 **U**tz aut oē mēdaciū dcm in pñsione sit mortale. & q nō s; solū illud qd ē pñtiosus pñta pñtā suam vel alterius vl pñ illd qd necessario h; pñteri. vñ si taceret vl negaret aliqd peccatū qd fecit z de quo nō est legitime pñsionis peccaret mortali. Secus si als eēt pñsionis. z pñdicta itellige nisi ex aliqua rōabili cā taceret: vt qz forte timeat pbabilr q pñsionem renellaret pñsionem. l. q sollicitaret eū ad malū z hñdō: in qb; cāibus posset vti sōbis palliatis

16 **Q**uid si prochialis sacerdos sciat vl credat ipedimētū eē ppetuū matrimonio aliquoz suoz prochianoz. nū qd tñr renellare in foro pñiali vl extra. R. fm Donal. q aut scit aut pbabilr credit q illud ipedimētū possit pbari an nō. Pño cāu dz eis renellare vt ip̄t pcurēt diuortū. vl se hēant vt ff z soroz vl ip̄t sacerdos denūciat h; supiori z subministret pñationes si oporteat: qz cū sit pñtatus tñr ad illd p̄ceptū. Si peccauerit zc. Si aut sit aut probabilit ter credit q pbari nō possit nō tenetur eis dicere nisi credat q sup hoc laborēt crassa ignorātia: in quo casu dz eis dicere. Idē si pbabiliter credit q pati sint sup hoc acquiescere pñsio bonoz aliter eis nō tñr dicere.

Omnis confessio. iij. cui. s. sit pñtēdū. Et regulariter qlibet dz sacerdoti pñteri Joan. xx. Quoz remissertis zc.

17 **U**tz necesse sit pñteri pñrio sacerdoti: R. fm Ri. in. iij. di. xvij. q pñrius sacerdos dī trip̄t. vl ex iurisdictione ordinaris: vt sacerdos prochialis: ep̄s vl papa: vl ex iurisdictione delegata vt ille cui cōmittit pñtās audiendū ab aliquo

istoz triū vl a legato. d. pape vl a iurisdictione a iure pñcessa siue pñmissa. sic dī cūtur pñrii sacerdotes illi quos ep̄i vl abbates exēpti in suos eligūt pñsiores extra de pe. z re. ne p dilatiōe sic ēt est pñrius sacerdos pñbyter qñq; illius quē audit pñtūti in articulo necessitatis si pñriū sacerdotē aliquo pñdictoz modoz nō pōt hēre. hoc ēt mō ē pñrius sacerdos vacabūdoz qñq; pñbyter prochialis in cuius prochia voluerit pñteri qz tales nullū hñt domicilium. Sic ēt ē pñrius sacerdos pegrinoz ad sancta loca qñq; prochialis pñbyter cui voluerit pñteri de cōmissis postq; recesserūt a iurisdictione illius in cuius pñtate hñt domicilium. s; de hoc ifra accipiendo aut pñriū sacerdotē p sacerdotē hñte iurisdictiones aliquo pñdictozum modoz nō est pñsio faciēda nisi pro pñrio sacerdoti: ad h; vt hō nō trāsgrediat p̄ceptū z psequat pñsionis effectū sumēdo hō pñriū sacerdotē pñmo mō vtputa illū q h; iurisdictionē ordinarā s; sit ei regulr faciēda pñsio. In multis tñ casibus nō oz vt ifra ostēdet. z vt de pa. in. d. c. ois. vbi dicit q pñrius sacerdos appellari pōt pñbyter prochi als ep̄s loci legatus in pñcia z ip̄soz pñiary. Item vicarius generalis ep̄i. Itē archip̄byter ecclie cathedralis q in hoc cēsetur vicarius ep̄i de offi. archi. offm. vñ ad quēlibet istoz nō petita lnia alterius pōt qz recurrere. Itē archiep̄s dū visitat pōt audire pñsiones i dīocesi suffraganei sui. s; als: nō p̄t a pñrio sensu. Et tūc pōt alijs pñmittē s; directoriā. Itē vicarij ppetui sacerdotū prochialū dicūt pñrii sacerdotes

Sz pone q qz hñt lniaz gñalē ab ep̄o: vt possit confiteri cui voluerit: an vnica pñsione facta expiret talis lnia an hō duret dcā i dūlgētia vñtē ep̄o: qd est pulcra. quo ad pñmū Jo. an. in c. nō pōt de pben. li. vi. dicit q tutius foret exprimere vt quotienscūq; voluerit pñteri possit eligere: tñ qz agit de sanore aie post factū dicit posse teneri q si pluries fuerit confessus vigore talis

platem ligandi et soluedi: qua recipit
in sua ordinatioe: vt i. d. ecce. xvi. q. i.
Exercitū at nō hz nisi ex defectu subie
ctor. vñ ex q̄ lte alijs illi se subijcit: p̄
sua i illū p̄tate exercē. Et dicit pa. q̄ b̄
sibi nouissime. placuit iura at i h̄tū al
legata. p. gl. et doc. loquunt de nō h̄tē
p̄sus iurisdictionē. Sec^o at i eo q̄ hz
illā h̄tū. nec exercitū ē iterdictū: nisi
defectu subiectoz ad h̄ adducit q̄ legi
tur in. l. i. ff. d. indi. vbi p̄ q̄ istoz iuris
dictio nō habētū s̄ditos actu p̄t p̄
altos progari hoc pa. et hoc no.

6 **C** Utz scribus predicatorib⁹ et minorib⁹
liceat p̄fessioes audire. R. hz car. in cle.
dudū d̄ sepul. q̄ sic reservatis tñ h̄is q̄
ponunt i. d. cle. regit. n. quo ad ordi
nē minoroz vt mistri v̄ custodes v̄ pla
ti predicatoroz p se v̄ p̄ alios accedant
ad p̄ntiā p̄latoz: i quoz ciuitatib⁹ vel
diocesib⁹ h̄nt loca petiuri humiliter
vt de eoz lnia grā et b̄siplacito p̄fesso
res quos elegerit valeāt volentū sibi
cōfiteri confessioes audire: penitētias
imponere: ac beneficium absolutionis
impēdere.

7 **C** Querit p̄rio an f̄res deputadi ad cō
fessioes audiedas possint eligi an licen
tia petita a p̄lati: hoc est an sit necesse
petere lnia: eligēdi p̄fessores. R. hz car.
vbi. s. q̄ nō q̄ p̄tās eligēdi p̄fessores
nō depēdet a volūate ordianoz: s̄ fra
trū. et iō ipi mistri et custodes p̄nt hoc
facē sine alia requisitōe. Sufficit ergo q̄
ad substātia q̄ seruet forma. s. i. p̄ces
sioe lnie sup̄ audiedis cōfessionib⁹. illa
at. tria substātia q̄ peti d̄nt sunt hec
l. cōfessioes Audire: p̄nias Imponere
ac b̄ficiū absolutōis ipendere. et iō pe
tēdo illa tria fuata ē forma. d. cle. et ni
h̄l aliud requiritur fm̄ mat. et zen.

8 **C** Secdo q̄ro in eo q̄ h̄ac p̄tate p̄ntan
di f̄res p̄mittit aliqb⁹ p̄lati ibi noia
tis. s. mistris et custodib⁹ q̄ ad miores
an liceat alijs: p̄nta guardianis. glo. in
s̄bo custodes dicit q̄ nō h̄ p̄dicti mi
nistri et custodes possit p se p̄ferre ad
p̄ntiā p̄latoz ac ēt p̄ altos et ita mit
tē. possent guardianū h̄ tpe guardian⁹

sua auctoritate hoc facere non possēt.
C Tertio an mistri et custodes p̄nt p̄nt
tare p̄fessores p̄ alios dic q̄ sic p̄ tex. ibi
rep̄ntent vel faciāt p̄ntari. et iō q̄ non
dicit q̄ p̄ que fieri p̄t p̄ quecūq̄.

C Quarto q̄ro d̄ q̄b⁹ p̄lati loq̄t ibi iō
p̄latoz eozūde. R. hz car. vbi. s. q̄ p̄e
lati q̄b⁹ d̄nt tales p̄ntari itelligūt illi q̄
i loco h̄nt iurisdictionē ep̄alē vel q̄si. ita
q̄ nulli diocesano s̄sint ipsi nec eozūz
subditi et hoc t̄t ēt Pau. et sic quo ad
tales nō sufficeret lnia diocesani.

C Quinto q̄ro an lnia possit peti a p̄e
lato ex territorij. pau. dicit q̄ sic. cum
sit volūtarie iurisdictionis.

C Sexto qd si vacat sedes. Pau. dicit i2
q̄ p̄ms peteretur a capitulo.

C Septimo qd si nō p̄t h̄eri copia p̄e
lati v̄ ē excōicat⁹ suspēsus: v̄ iterdict⁹
pau. dicit q̄ p̄ms petet a suo vicario i sp̄
ritualib⁹ si hz d̄ tē. or. i. v̄. c. cū nullus
s̄. ep̄o. si n̄ hz maliciose h̄ sec̄ forte p̄nt
eligē sine lnia. dicit tñ tū⁹ adire papā
v̄ sup̄iore eius. ix. q. iij. cū simus. sc̄do
casu cū p̄latus ē excōicatus et c. dicit
pau. q̄ addibit s̄ q̄ hz: supplef defectū
ad h̄ de cōce. p̄be. q̄ diuersitatē.

C Octauo an h̄mōi f̄res electi d̄ant i4
p̄sonalr p̄ntari. an h̄o sufficiat q̄ p̄ba
liter v̄ p̄ aliū p̄ntent gl. i. d. cle. vult q̄
regrat p̄sonal p̄ntatio. et itellige q̄si p̄
lati h̄ petūt et hoc v̄ inuere tex. in. s̄.
numerus ibi q̄ si forte et c. vbi h̄ q̄ d̄
cti p̄lati p̄nt h̄mōi p̄fessores refutare
et si h̄ ergo necessaria ē p̄ntia corp̄alis
nō. n. p̄nt eos reprobare nisi eos vide
ant et examinēt de sex qualitatibus q̄
ponunt in tex. si tñ sine cā rōabili nol
lent admittē v̄ dare lniaz hz zen. tunc
f̄res auctoritate p̄pria p̄nt audire p̄fē
sioes. dicit. n. istos sine cā nō posse re
pelli. nā q̄ cāz p̄dicēdi nō hz. d̄z h̄eri p̄
volēte de ap. suggestū.

C Nono q̄ro. j. q̄stū tps ad die p̄ntatō. s̄
nis p̄t p̄latus aliq̄e d̄putatū repel
lere. So. cōstitutio. inter cūctas dice
bat. j. tridū q̄ erat rōnabile. s̄ cū sic
sublata. Pau. dicit hoc esse arbitrarj
de off. dele. de causis.

16 **C** Decimo quero si vno remoto alius surrogatur q etiam rejicitur gl. soluit q etiam ex ea potest. sine ca non.

17 **C** Undecio si plati cu isti offeruntur rident q nolunt admittere dntes non pntent qz nolumus admittere vñ q si ne alia pntatione possunt pntandi per quos no stetit pntationes audire.

18 **C** Duodecio qro si omilla prima oblatione de qua s. ibi gñales zc. veniunt pntationes cu fratribus coram platis z petat eos admitti. Laud. t3 q teneat p c. cam de rescri. pro hoc ista littera que nihil exigit nisi q pntentur.

19 **C** Tertio decimo quid si prelati no recusant dare licentiam sed nec pcedunt gl. dicit q post irinam requisitionem locum h3 privilegium de quo hic.

20 **C** Quartodecio qro in hoc qd dicit q pnt audire pntationes sibi cofiteri volentiu z sic oñs volentiu cu gñalr loqur: cu tu sint alig religiosi: q fm statuta suoz ordinu pntari no pnt nisi suis platis gl. soluit q p hac pntatione non coprehedunt illi. s3 laud. dicit q audir pnt pntationes quozcuqz i casibus i qbus absolui possent a suis curatis. Et hoc et si sint religiosi exepri: scolastici vl no qz hec e qda gratiosa z spalis pmissio qua papa i fauore aiaz ex plenitudine ptatis ordiat q i nullo subiacet vl depedet ab alijs formis sen pntationibus coibz statut. s3 car. dicit qd e qd dicit gl. qua t3 pau. di. q in religiosis no h3 locu pntatione dicte cle. si statuta religiosoz eis phibet pntari alijs q sitis platis qz no hnt velle de elec. si religiosus lt. vi. no pnt ergo dici volentes.

21 **C** Quintodecio qd si eps pntat cum fratribz sup numero que dicit excedit gl. dicit q eps pt reycē si vltra modu solitu pntet: nec h3 exigit populi mltitudo Recipiet ergo eps numez q sibi vñ. o reliqs recurat ad arbitriu boi viri. i. iudicis q dz esse medius h3 car.

22 **C** Sextodecio nuqd ftes pntati plati vt. s. possit audire pntationes subditoz ex ciuitates vl dioceces taliu platoz. h3. h3 car. q n p tex. ibi ex ciuitates vl dio

celes in qbus fuerint deputati p quas eos volumus z no p pñctas deputari pntationes nullatenus audiri. z sic itra ciuitates z dioceces deputati pnt sine aliqua limitatide q sic deputati vbi libet audire pnt pntationes et in domibus seculariu pdicētibz et sacerdotibus prochialibus. na ex quo phibent extra pntati itra ar. i. q. i. extra catholica. na qgd est itra limites cedat limitato. ff. de le. iij. l. psonus. s. sempromio. **C** Decimo septio nuqd mistri p se. vl 23 p alios possint pntare ftes pntationes comozates extra dioceces gl. dicit q sic. dum ipsoz locu sit vicinus diocesi ex pntatione gl. dices dato q. ftes n hērent locu mutie possēt m plati ab epo mutine petere licentia z pro ipsa diocesi electionem facere.

C Decio octavo an ftes pntationes au 24 dire valeat sine hmoi pntatione dic q sic si ftes vl illi q volunt pntari habent lntiam a pntato sacerdote: qz tales tunc sunt in dispoñe. c. ois de pe. z re. q no est sublata nec correcta p cle. dudum.

C Decio nono nuqd post q plati pnt 25 ferunt lntiaz fribz pntati audiedi pntationes possint reuocari. h3. gl. dicit q sine ca reuocare no pnt idē pau. z zen. z Lar.

C Vigesimo an talis pntatione expiret p 26 montē pcedet. z vtz sit epal vl papal h3. h3 dir. lt. i. ti. xv. q p montē pcedet n expirat qz papal q talia durare fac ar. ex d trasac. ventēs z qz iure coi approbata. z id seqt q potit sint papales z aplici qñ vtētes ptate epi p papā fribz coeessa p. d. cle. nec ob. d. cle. i. s. statutus qz illd sit pp qda reuerētia z honore q epis ipedit i recopensatione relate sup h3 subiectiois ab eis z qñ i memoria nalis viculi z pp vestigia z reliquas q ad huc remanēt petat potit coeessio ista ab epis qz pp alijs. z si plati no pcederūt nihilominus hoc hērent z sic pbent nudu misteriu in coeden do sicut minister in baptizado.

C Vigesimo primo qro qd sit dioceces. 27 dicit fm car. q dñ diuissio qua termini episcopatu diuiduntur.

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible]

- 28 **C** Vigesimosecundo quero an fratres presentati in audiendis confessionibus debeant habere Iniam sacerdotis parochialis gl. in sbo libere dicit q non est necesse Iniam sacerdotis hñe Idem pau. Idem Lar. l3 glo. in. d. c. oia teneat p trarium. Sed Jo. an. pro ut recitat Pa. in. d. c. ois dicit q p trarium glose est terminatu p extrauagatem Jo. xxy. q incipit. Vas electionis predicta etiam gl. p clementem. liij. ta. s oio falsa fuit danata p extrauagantem q incipit. Quidam temere.
- 29 **C** Vigesimotertio. utz cōfessi dicitis fratribus teneantur iterum pñteri pro prio sacerdoti: glo. dicit q non. Et ita determinatur per. d. extrauagates. vas electionis.
- 30 **C** Vigesimoquarto an presentatio facta p mistros valeat quo ad pñfessores q post talem pñtationem electi sunt. dicit q in hoc dz attendi forma petitionis z pñfessionis. Si enim petat ab ordinarijs vt placeat habilitare quoscūq pñfessores pñtes z futuros quos dicti fratres elegerint ad audiendas pñfessiones in diocesi. Sic dico q valebit quo ad oēs. Seco at si peteret solū lra quo ad pñfessores: actu pñfiteres vel hmōi.
- 31 **C** Utz in aliquo casu possit qs cōfiteri alteri q p prio sacerdoti. s. host. ponit octo casus in qbus pōt qs audire pñfessionē alterius parochialis. primus qñ p prius sacerdos est oio indiscretus z ignarus de pe. di. vi. placuit. naz q vult pñteri dz querere sacerdotem q sciat soluere z ligare d pe. di. vi. g. vult Doc tñ dz fieri cuz Inia: vt in. d. c. ois vbi dicit pa. c. sacerdos de pe. di. vi. reducendum ad terminos. d. c. ois vt sic vna lra suppleat p alia vt sit sensus q dz obtinere Iniam si pōt vt in. d. c. ois vel adeat alienū vt in. d. c. sacerdos z sic si neget Inia z nō adsit superioris copia sufficit Inia petita l3 nō obtēta extra de reg. l3 si tñ pñtes. Pñdēs esset z pñfessionē instruere pñt sue pñfessionē expediret sibi sufficeret. Seco qñ parochianus trāstusit domiciliū suū nā tūc

ille ad quem trāstusit tam nō est alienus sed proprius. extra de pro. c. si. Tertius qñ qs est vagabundus. s. de iudi. l. heres abñs. Quartus qñ qs qñt domiciliū quo qs se trāstusit. naz z is sine domicilio est. s. ad municip. l. labeo z Leius. s. celsus. Quintus qñ qs deligit in aliena parochia. ex de rap. c. i. Iste in casus nō ē simplr verus nisi forte quo ad for cōsentiosuz vel vbi tali delicto esset annexa aliqua cēsura ab hoie. Secus ergo quo ad for pñiales. Sextus rōne studij. vt qñ clici de p latop suoz Inia vt alij studētes accedūt ad studia. nā tūc efficiuntur de foro illius ad quē accedūt vū ibi manēt ar. ff. de iudi. l. si longius. s. i. Septimus tpe necessitatis vt qz iñfirmatur ad mortē vt dz intrare iñstū bellū seu nauigaturus vt trāstusurus p loca piculosa vt dcm ē supra absolutio. i. in si. Octauo si ponit spē i rati habitatione p prii sacerdotis s3 iste casus cōter nō iñr qz rati habitio in talibus nō h3 locū extra de reg. iij. actus li. vi. dictū tñ ho. pōt itelligi qñ ista rati habitio nō reseruetur ad futurū. s. si p latus cōfiteris pñtabitur s3 si de pñti contētat vt pñt estuari ex aliquibus cōteturis ex qbus elicitor ipsius plati tacitus consensus vtputa talis curatus est sub dñto pñteri volētis aut eius valde familiaris vel socius vel hmōi.

C Utz pegrini: romipete: negociato: 32 res z alij viatores possint cōfiteri alieno sacerdoti. s. fm. s. p. q si non hñt Iniam a suis curatis vt sine eoz Inia iter arripiūt nō pñt ab alijs absolui nisi in articulo necessitatis. Si at de Inia eoz pñcti sunt eo ipso hñt interpreta tiuā Iniam cōf. endi cū sine confessiōe digne pegrinari nō queāt. ar. d. offi. de le. preterea. Si etiā ventat pasca cōficari pñt pp eandē Iniam iplicitā z de casu epali absolui. qz ep̄s nō retinēdo sibi auctoritatē Iniandi pegrinos ex hoc ipso vt eis dare cōfiteri Iniam de casibus epalibus sicut curatus de parochialibus. De mercatoribus aut si nusqz habent domiciliū nisi sequēdo sem-

per mundanas: idem est qd de vagabū
dis. Et idem est si in loco suo tenet ho
spiciū: s; nō declinat illuc in pascate
cōiter. nō. n. tunc videntur ibi habere
domiciliū quo ad sacra. Idem dic de
familia principis vel baluini q nūq;
in eodem statu pmanent. licet alicubi
teneat hospiciū ex quo illuc nō redeūt
nisi ad horā. idem archi. flo.

33) **U**tz pegrinās q hz crimē: cuius ab
solutionē retinuerat sibi eps in pegrin
natione possit absolui a simplici sacer
dote. R. v. b. dicit q potest absolui ma
xime si instat tps giiālis cōionis vt in
pascate. Sed hoc dictū cōiter nō tenetur
a doc. nisi esset casus necessitatis. Aliq
tū dicunt q si aliquo iusto impedimen
to ptenderetur eius pegrinatio p an
nūz efficeretur fori illius loci z ibi pos
set recipere sacra. Per privilegiū tñ cō
cessum p. S. Sixti. iij. indulgetur q
oēs confessores ordiis mioz de obser
uātia nūcupati pntes z futuri possint
absolue oēs z quoscūq; vñcūq; venie
tes z ad loca eoz accedētes etiā quo
cūq; tpe cū ea tñ auctoritate quas hnt
ab epō diocesis in q audiūt pessiones

34) **U**tz vni⁹ sacerdos prochiālis pos
sit audire z absolue aliū sacerdotē. R.
h; Bui. nō pt sine lnia sup ozis giiāli
vel spāli expressa vel tacita. nam si eps
scit cōiter sic fieri z tollerat eo ipso pre
sumēdū est tacite approbare.

35) **A**n at liceat pnteri in necessitate sa
cerdoti heretico vñ scismatico. R. pa. th.
c. nō est de spon. dicit q nullo mō dz
his confiteri ne adducerent penitente
in errore. Et etiā in necessitate nō re
fert si ptermittit ozis cōfessio vt in. c.
quē penitet de peni. di. i. z in gl. in. c.
pastoralis de of. oz. l; glo. in. d. c. nō est
dicat q in necessitate pnia pōt recipi
ab heretico. qd intelligi potest qñ non
esset periculū subuersionis vt qz peni
tens erat doctus z astutus.

36) **U**tz sacerdos prochiālis deat crede
re subdito dicēti se cōfessi alteri vt sic
ei det eucharistiā. R. fm tho. In foro
iudiciali creditur hōi q se z nō p se in

foro aut pniāli creditur hōi pro se z q
se. Si ergo sit impedimentū eucharistie
tale quod ad for. iudiciale pertineat:
puta excōicatio: non tenetur sacerdos
credere subdito: quē excōicatu nouit
nisi ei de absolutione cōfiet. Si autem
sit impedimentū qd ad for. pnie ptineat
s. pntm tunc tenetur credere: z iniuste
agit si eucharistiā denegat concor. pe.
z host. z hec vera vbi nō agatur d pre
iudicio tertij.

Cui dñt pnteri curiales. R. fm pa. 37
in. c. ne p dilectione. de pe. z re. q de
iure cōi nullus platus qnticunq; maxi
mus pōt sibi eligere pffozē. Rō qz ne
mo pōt ligari vel absolui nisi a suo iu
dice. vt in. c. ois z qd aut de pe. z re. oz
ergo q prelatus vadat a supiozē suz.
De iure ergo eps dz cōfiteri archiepo
archieps pnter: patriarcha pape: pa
pa aut pōt sibi eligere quēcūq; vult
Cardinalis abis cā delegatiōis eodez
mō pōt sibi eligere ar. d. c. ne p dilatio
ne. rō aut istius pcessionis fuit pp ni
miā distantia: qz isti plati cōiter hnt su
periores nimis distātes. tñ pa. dicit q
distantia locoz nō ē cā sufficiens vt sub
ditus possit sibi eligere pffozē ppria
auctoritate. nā ibi opus fuit privilegio
pape. Quod intellige nisi imineret ne
cessitas magna ita q nō posset haberi
recursus ad supiozē: qz tunc pōt qsq;
sibi eligere pffozē vt in. c. quē peni
tet de pe. di. i. z in. c. pastoralis d of. oz.
nūc aut ex privilegio. d. c. ne p dilatio
ne epī z supiores et sine suoz supiozū
lnia possunt sibi eligere confessorē
Quid aut de inferioribus platis citra
epos: dic h; pan. vbi. s. q in istis infe
rioribus ad hoc vt possint sibi eligere
pffozes duo regunt. s. vt sint prelati
z sint exēpti. z credū q vbi plati ibi
capiat large vt cōprehēdat et rectores
prochiāles eccliaz q largo mō dicunt
plati. nā plati stricte loquēdo illi dicun
tur q hnt iurisdictionē fori pntiofi.
Capellani vero ceteri curiales q sunt
de familia pape pntent pniario z nō
alijs. Si sunt cū cardinalibus pnt de

licentia dñi sui q̄ curam eorū h̄z de cō
suetudine curie et alij p̄fiteri. Sed z
p̄nario pape p̄nt oēs sine aliqua lnia
cōfiteri. Becanus vero prepositus the
saurarius z quilibet canonicus z sa
cerdotes parrochiales z familia epi
scopi debent cōfiteri episcopo vel al
teri de eius licentia.

38 **C**Uz aut̄ vigore p̄suetudinis possit
q̄ eligere p̄fessorē sicut vigore p̄uile
gij: Pan. vbi. s. dicit q̄ nō per tex. in
c. ij. de pe. z re. l. vi. nō pōt ergo tm̄ cō
suetudo sicut p̄uilegiuz.

39 **C**UL dñt reges z alij seculares dñi
p̄fiteri. R. fm̄ ho. si rex h̄z domicilium
p̄ncipale in aliq̄ ciuitate. illi ep̄o cōfite
ri d̄z v̄l sacerdoti nisi sup̄ hoc haberet
p̄uilegia. idem dicendū de duce. mar
chione z oibus h̄ntibus latas iurisdic
tiones in diuersis ep̄atibus. Sz si h̄nt
domicilia in diuersis locis z nō appa
ret q̄ sit p̄ncipalius p̄nt cōfiteri ei
in cuius prochia morant̄. v̄l q̄ tutius
est de lnia ep̄i eligāt sibi p̄fessorē. aut si
loca sunt in diuersis ep̄atibus. de lnia
vtriusq̄ ep̄i ip̄erator aut̄ z ip̄eratrix v̄
antiquissima cōsuetudine p̄fiterent̄ capella
nis suis q̄ h̄nt curā aiaz suaz. Tutior
tm̄ via ē oibus p̄dictis vt p̄ se z fami
lia ip̄erēt a papa lniaz eligēdi p̄fesso
rē illi tm̄ p̄ncipes q̄ nūq̄ in eodē loco
p̄manēt: lz alicubi retineāt domiciliuz
vbicūq̄ se repererint poterūt cōfiteri.
v̄roz ho filij z familia sunt eiusdē pro
chie prochiani cuius est maritus z p̄
fa. ff. ad municip. l. filij.

40 **C**Quid v̄ his q̄ p̄ pre anni manēt
i vna prochia: z p̄ pre anni manēt in
alia fe. de se. p̄ huius euidētia dicit q̄
ille ē prochain⁹ alicuius q̄ hitat in pro
chia ita q̄ si ē trāslatus. lz nō h̄eat ibi
domiciliū seu aiaz h̄itandi ibi p̄petuo
q̄ iura in hoc prochiali iure nō pōde
rāt domiciliū lz hitationē vt in. c. q̄st.
xvi. q. i. Vñ gl. in cle. i. de p̄uile. z inno.
in. c. ois de pe. z re. voluerūt q̄ ille dica
tur prochialis v̄l curatus v̄l ecclia pro
chialis scolarium v̄l mercenariorū vbi hi
tant q̄q̄ h̄eant aiaz redeūdi ad p̄rias

vel forte eligēdi domū anno sequēt̄ in
alia prochia. z p̄ h̄ dicit vnū satis ma
rabile: q̄ si scholaris cuius cupiēs esse
cū alijs scolarib⁹ trāssert se ad aliā pro
chia retēto priorī domicilio illa ecclia
vbi hitat ē sua prochialis z nō vbi h̄z
domiciliū. Idē v̄l velle in infantib⁹ q̄ se
pe deserunt ad aliā prochia: hoc se. lz
pa. in. c. i nra de sepul. aliquafr demiat
a p̄dictis. tm̄ p̄ opione se. facit q̄ qdā
dicūt: q̄ hitatio ānalis v̄l qdā domi
ciliū quo ad sacroz receptionē. d. c. q̄
sti. v̄l qñ deliberat habitare paz̄ m̄n⁹
q̄ p̄ annū: vel qñ sic se h̄z cōsuetudo q̄
in talibus p̄fert iurisdictionē. z si cuius
v̄l nobilis equalr vel quasi diuidit suā
mātionē i ciuitate z villa: puta tpe hie
malī māet i ciuitate: z tpe estinalī ma
net in villa: vt dñt ianue. vtriusq̄ pro
chie erit prochianus h̄z ar. f. z v̄trobicq̄
fortē top̄ nō simul: lz successiue fm̄ q̄
habitat ibi z ibi vt tūc ibi recipiat sa
cra vel hic qñ hic habitat.

CQuid v̄ cōfessione scā sacerdoti q̄ 41
iure nō tenebat bñficiū. R. pa. in. c. ni
hil de elec. p̄ p̄dicti dubij declaratione
ponit tres casus. p̄mus est qñ talis ge
rebat se p̄ prelato tm̄ nō erat in posses
sione: puta de iure: q̄ nō cū auctoritate
superioris lz de facto se intrusisset in bñ
ficio v̄l possessiōe: z tūc idubitatē nō
valēt gesta per eū: nec hoc casu cōmu
nis error sustineret gesta ex quo deficit
possessio iuridica. ad hoc. l. barbarius
ff. de offi. pre. q̄ se fundat super cōt erro
re z sup̄ auctoritate superioris. nā iste ser
uus q̄ putabat liber h̄nt offiū a supe
riore z sic p̄currēbat ibi duo. s. auctori
tas superioris z cōis error secus antes
vbi adesset vnū tm̄ vt lz Inno. sc̄s ca
sus est cū q̄s gerit se p̄ prelato z habū
it p̄firmationē a superiore lz ex aliquo
defectu nō tenuit cōfirmatio v̄l electio
z tūc gesta per istum nō debent retra
ctari ex quo alias alia legitie gesta sūt
cū hic cōcurrat auctoritas superioris.
Et cōis error. Unde sumus in casu. d.
l. barbarius. Tertius casus p̄ncipalis
cū is q̄ gerebat se p̄ prelato fuit electus

rum vnus ante nemoris Ingressus pe-
nitet et confitetur illi: nūquid ille p̄sbyter ne-
mus ingredietur: vñ q̄ sic: q̄ nō ingredit̄
endo vñ releuare facto p̄fessionēz istius
p̄fessū alijs socijs nō penitētib⁹. R. p̄t
dici q̄ sacerdos iste multiplicē occasio-
nē h̄re p̄t nō irādī nem⁹ aliā ab ista
p̄latrone sibi detectā. et ad minus p̄t
dicere corā illis. I. volo hoc vel illud fa-
cere ad illū vel ad aliū locū declinare
anq̄ p̄cedā vteriq̄. Et si ex tali occasi-
one allegata videat diuertere: et tunc
nec verbo nec facto renellat cōfessionē
Si aut̄ nō posset ex alia occasione di-
uertere q̄n̄ apeat illis alijs q̄ p̄pter cō-
fessionēz diuerterit et i hoc facto renellet
cōfessionē. dicūt q̄dā q̄ d̄z itrare nem⁹
et exponat se morti: vt seruet legē dei et
figillo p̄fessionis: et si moritur martyr
est. Aliter dici p̄t q̄ nō d̄z reputari re-
uelator p̄fessionis nisi faciat aliqd̄ q̄d
ex natura sua p̄dat pcm̄ p̄fessū s̄z diuer-
tere a nemore: n̄ ē h̄mōi ergo. et. Et ge-
neralr̄ dici p̄t q̄ signū q̄d de se ē id̄
ferēs ad significādū tale peccatū fuisse
p̄fessū: vel nō fuisse. s̄z aliqd̄ sit signum
magis determinatum ex aliquo p̄sup-
posito. nō tñ est ex se signū renellatū
cōfessionis nec p̄ q̄n̄ simplr̄ illicitum
cōfessorū. hec Sco.

6 **U**tr̄ liceat cōfessori renellare pcm̄
in genere detectū i cōfessionē. R. Pa. in
d. c. ois dicit q̄ sacerdos iurrit penaz
de q̄ ibi nō solū reuelādo peccatorē s̄z
et pcm̄ sibi in p̄fessione detectū q̄d est
fm̄ eū q̄ simplices asserentes pcm̄ pos-
se ip̄me renellari. S̄z i h̄ritū ē. Sco. in
lūy et vñ cōis op̄i. doc. nec ob. tex. in. d.
c. ois i vbo q̄ pcm̄ sup̄ q̄ se fundat. pa.
q̄ d̄z itelligi q̄n̄ tale pcm̄ refertur ad
peccatorē vel q̄n̄ esset ductuum in no-
ticā peccatoris. alias secus.

7 **Q**ue sit p̄ca renellātis p̄fessionē. R.
de iure antiquo d̄z deponi et oib⁹ die-
bus vite sue ignominiosus pegrinari et
pe. di. vi. sacerdos. s̄z h̄z decre. ois vtr̄
usq̄ sex⁹ d̄z depōi et ad agēdū p̄petuā
pniaz in arcē monasteriū detrudī.

8 **Q**uid si p̄sbyter p̄pelleretur dicere

ut̄ de aliq̄ p̄sona sibi p̄fessa audiisset
aliqd̄ crimē. R. in casu isto tenet̄ dicere
se nūq̄ audisse et se de hoc nihil sci-
re. et v̄z dicit q̄ subitelligit̄ vt h̄o. vel
nihil scit q̄d sit releuādū. imo. et si pa-
pa p̄cipet p̄fessori q̄ renellaret cōfessio-
nē nō tñr̄ et obedire et si ei p̄cipet sub
pena excōcatōis late snie q̄ celare cō-
fessionē nō tñr̄ ē de p̄cepto ecclie s̄z et
de iure n̄e et diuio. s̄. q̄ iura si ē papa.

9 **U**tr̄ aut̄ p̄fessor de lnia p̄fessionis pos-
sit renellare p̄fessionē. R. h̄z asten. illud
q̄d p̄sbyter scit tñr̄ p̄ cōfessionēz: nullo
mō d̄z dicere. s̄z cōfites ei p̄ altum mo-
dū itimare p̄t q̄d facit dādo ei lniām
vt nihilomin⁹ d̄z scādalu⁹ euitare. pp̄
duo. n. tenet̄ p̄fessor celare cōfessionem
s̄z pp̄ vitādū scādalu⁹: et pp̄ sacm̄ q̄ q̄si
de essētia sacri celatio p̄fessionis: et hoc
tolit̄ p̄ lniāz cōfessionis. s̄z p̄mum rema-
net. Et id̄ vbi t̄met scādalu⁹. nō d̄z vti
tali lnia. tūc aut̄ p̄t scādalu⁹ timeri q̄n̄
p̄balr̄ p̄t cōnūci q̄ p̄sbyter cōfessionē
renellet vñ si dicat ei cōfites q̄ pcm̄
suū referat alijs p̄sbyter d̄z ipsuz cōfite-
tes nūctū suū cōstitūere nō se iternūciū
facere. et sic vitabit scādalu⁹. Et itelliga-
tur hoc cuz illa suppositione ḡiali q̄
pcm̄ alicuius nulli est manifestandus
nisi ei q̄ p̄desse posset et nō obesse. itel-
ligat̄ et hoc de p̄p̄ijs peccatis nō de
alienis. Idem Bon. pe. et Tho. idēz t̄z
Pa. i. c. significasti. de adul. et i. c. ma-
the. desy. nā ibi q̄dam cardinalis ha-
buit q̄dā peccatū in p̄nia q̄d renella-
uit pape secreto: et tñ p̄pter hoc dicitur
cardialis nō fuit reph̄sus a papa hoc
tñ fecit vt dicit Pa. de lnia ipsius pe-
nitentis et renellauit pape. vt dictū est
q̄ poterat p̄desse et nō obesse.

10 **U**tr̄ scies aliqd̄ per cōfessionem et
per aliā viām teneatur illud celare. R.
Asten. q̄ figs sciat aliqd̄ per viām cō-
fessionis et per aliā viā vt q̄ audiuit vel
vidit eo modo quo scit p̄ cōfessionem
oio et semper d̄z celare. q̄ sic nouit vt
deus: eo mō vero quo scit per aliā viā
potest et debet renellare: si cogatur. vt
q̄ per superiorem ei precipitur vel ve-

debita: credita vel deposita: et postea
 fit publica inquisitio de predictis. Et sicut
 si quis hoc modo reuellt sacerdoti
 id est quod habet per futurum: vel alias cum pec-
 cato sacerdos tenetur celare. Si vero ab-
 solute dixit ea que debentur, et sub
 sigillo confessionis non debet recipere sed si rece-
 pit: et fiat inquisitio per episcopum vel alium que habet
 super hoc potestate tenetur veritate dicere: quod
 qui sic recepit de hoc casu non cogitauit
 vel si cogitasset et permisisset seu est iuraf-
 set non reuelltare illicitum est permisitum vel
 iuramentum nec obsequium in iudicium iu-
 ris alieni. Secundo si inique et tyrannice re-
 gretur: quod tunc subter fugere de tacen-
 do vel sophisticamente loquendo.

85 **U**trum non sacerdotes que iterdum sunt
 interpretes confessionis teneantur celare confes-
 sione. Et sicut in. iij. di. xvij. et xxi. quod
 quis preceptum de celando confessionis: primo
 et directe et explicito liget confessorem. tunc
 ex precepto et implicito ligat quemcumque peccatum peni-
 tentis audientem: et sic ligat. interpretetur
 in tali casu interpretis et sacerdos per vna
 persona reputantur. Idem de illo que a propo-
 sito vel casu audiuit peccata confessionis sa-
 cerdoti. Idem quod in casu necessitatis non
 sacerdos audiuit confessionem alicuius et
 laicus tenetur celare. Idem sicut Thoma de
 illo cui reuelltatur confessio de inia confi-
 tentis nisi forte peccator velit quod ille ab-
 solute et libere sciat: et hoc est per multos
 que credunt illa peccata libere posse reuelltare
 Idem sicut Ricardus de illo cui confessor reuella-
 uit confessionem alicuius siue a proposito si-
 ue a casu versus prelatum precipienti sibi ut di-
 catei si scit aliquod malum de illa persona
 cuius confessio reuelltata est non debet
 sibi dicere quod no.

86 **U**trum penitens possit reuelltare peni-
 tentiam sibi iniunctam a sacerdote. Et sicut Ricardus
 in. iij. di. xxij. Quod penitens non potest ma-
 nifestare penitentiam sibi iniunctam a sacerdote
 ubi veniat in iudicium fame proprie absque
 utilitate alia. aut veniret in iudicium
 confessionis: quod forte tale iniunctum penitentiam que
 si sciretur quod iniunctum eam iureret ali-
 cuius malivolentiam: reputa quod iniunctum ali-
 cui mulieri. ut abstineat a familiarita-

te alicuius viri cuius familiaritas erat sine
 castitati periculosa. vel aliqd aliud iniunctum
 per quo offenderetur confessores si hoc
 sciret. aut penitens manifestando penitentiam
 nec fame proprie confessori nec alicui pre-
 iudicium generaret et hoc casu non tene-
 tur secretam tenere.

Confessor. i. quos et a quibus potest ab-
 soluere. querit ergo primo a quibus potest
 sit absolueret simplex sacerdos et que sunt
 casus episcopales. bñdictus. xi. in decretalis
 que incipit iter civitas declaravit quod quatuor
 sunt casus episcopales de iure et quibus de consue-
 tudine. et hinc dicta decretalis per phemium
 sexti fuerit reuocata tunc totus mundus
 versus eos approbare primo de iure est peni-
 tencie cuius irregularitas est facta in clerico
 ubi dispensatio regulari habet hoc. et hoc. Et
 hinc glo. Rai. intelligat quod ad irregulari-
 tatem et non quo ad absolutionem a
 peccato tunc dictus benedictus intellige-
 bat quo ad peccatum. Et multos casus
 in quibus clericus incurrit irregularita-
 tem vide. s. clericus. iij. in fi. et j. c. dispense-
 satio. Et in hoc advertant confessores
 Secundus est de incendiariis. xxiij. q.
 vlti. si quis membrorum. et c. se. qui au-
 tem dicantur incendiarii vide. s. abso-
 lutio. i. s. ix. et j. incendiarius ubi mul-
 ta de his. Tertius ubi esset indicenda
 in penitentia solennis et ista penitentia
 indicenda est pro gravi delicto quod to-
 tam commouit civitatem vel locum. l. di.
 in capite. et xxvi. q. vi. c. fi. Et inter alia
 peccata per quibus indicenda est peniten-
 tia solennis est blasphemia dei vel sanctorum
 publice perpetrata ex de male. c. statui-
 mus. Et glo. in. c. ij. de peni. et remiss. li.
 vi. dicit huiusmodi casum de iure esse
 reservatum episcopis. et Pa. in. d. c. sta-
 tuimus. querit quod dicatur quis publi-
 ce blasphemare: ut sit locus dispositioni
 d. c. statuiamus. Et sicut sicut Hostien. quod
 quando blasphemia est notoria de iure ut
 quia conuictus vel confessus in iudi-
 cio vel facto: ut quia publice palam plu-
 ribus astantibus blasphemiam intulit
 extra de coha. clerico. questum. Ita
 dicitur publice quando coram pluribus

focij sui idē sentiebāt et Papa bonifa-
 cius. l3 Inno. z Do. put recitat dir. li.
 iij. ti. iij. dicāt q̄ papa sibi multos ca-
 sus reservauit. ep̄is aut̄ solū duo casus
 excōcationū sūt reservati. prim⁹ est de
 injectiōe manū in clericū violēterle-
 uiter tñ. Scōdus est in scrib⁹ minorib⁹
 recipiētib⁹ fr̄es de tertio ordine tpe in
 terdicti ad diuina: vt in cle. cū ex eo. de
 sen. ex. Ista tñ excōcatio hodie p. S.
 D. Sixtū Papā. iij. ē sublata. Et sic te-
 nēdo istā opionez: vna sola excōcatio
 esset reservata ep̄is in ceteris nō reser-
 uata pape isertiores p̄nt absoluerē. P̄ia
 tñ opio est cōior approbata p tot. gl. z
 doc. Itē declarauit: q̄ q̄q̄ sunt casus
 ep̄ales de cōsuetudine approbata. Pri-
 mus est homicidiū volūtariū vel mu-
 tilatio mēbroz. Nā p hoc pctō ab illo
 v̄ p̄nia danda: qdā eādē d3 icēdiario
 dare: z nec mutilās: nec mutilationem
 fieri mādās: nec p̄sentēs d3 absolui ni-
 si satisfactiōe p̄missa. xxij. q. viij. sigs
 mēbroz. Secūdus falsarij. z sūt in strī-
 ctissimo significato: ex quo sum⁹ i mā-
 penali q̄ criē falsi tenētur. q̄ aut̄ teneā-
 tur criē falsi: dic̄ s̄m notata p doc. i. c. i.
 de cri. fal. q̄ n̄ solū d̄r ille falsari⁹ q̄ fal-
 sat lras vel scripturas s; et testis falsus
 z tenet de falso nō solū qñ dicit mēda-
 ciū: sed etiā qñ occultauit veritates. Et
 hoc intellige s; Panoz. ibi qñ interro-
 gatur sup aliquo articulo: z dixit se n̄
 h̄il scire. vel qñ iurauit dicere puras z
 merā veritatē: z multa subtricit. Alias
 sec⁹. Itē si testis recepit pecuniā vt nō
 dicat testimoniū: vel vt dicat v̄z testi-
 moniū nā p̄nter criē falsi vt i. l. i. ff. eo
 z ibi Bar. dicit gl. tenere q̄ si testis ac-
 cipit pecuniā: vt dicat testimoniū verū
 tenetur pena falsi. sicut dicitur in indi-
 ce: q̄ accepit pecuniā vt verā sniaz det
 vt. l. ij. ff. d̄ ob. tur. cās. Rō s; Bar.
 est quia testes debēt facere gratis. Itē
 notarius vel aduocatus vel pcurator
 qui instr̄a vnius partis ostendit alteri
 parti: tenetur criē falsi p. s. q̄ deposita
 in. d. l. i. Tertius violatores ecclesiasti-
 ce libertatis. i. qui iniste psonas seu res

ecclesiasticas grauant. hodie tñ per pro-
 cessum curie sunt excōcati. Quartus
 violatores ecclesiastice imunitatis hoc
 est qui in ecclesia: siue loco sacro. v̄ in
 spacio p̄uilegiato in circuitu ecclesie
 altquē in psona seu rebus offēdit. xvij.
 q. iij. si quis inuentus. vel aliter ei⁹ im-
 munitatē. ledit. Et sic omne sacrilegiū
 videtur casus episcopalis. Quint⁹ sor-
 tilegi z diuinatores. xxvi. q. i. c. i. z not.
 Panoz. in. c. i. de sorti. q̄ sortilegia om-
 nino prohibentur: siue fiant p̄ inuoca-
 tionem demonum siue fiant in codicib⁹
 sicut faciunt pleriq; dñtes versus
 psalterij: z faciunt illud voluere: siue f̄
 ant in tabulis: q; sunt tbi qdam pun-
 cta. Item dicit q̄ omnis diuinatio in
 quacūq; re prohibita est: z exercentes
 sortilegia z diuinatiōes sunt infames
 z repelluntur a testimonio z ab accu-
 satione. iij. q. v. p̄stitimus. z. ij. q. viij.
 quisquis. Itē prohibitū est subycere se
 fortune p̄ brenia vel ludēdo cum taril-
 lis. vt extra de sorti. c. si. de hac mā v̄
 j. sortilegium. Et nota s̄m Pe. de pal.
 q̄ ista reservatio casuz episcopaliū
 est de actibus exterioribus cu3 effectū
 z non de interioribus: vnde si quis de
 siderauit vel quesiuit occidere hoīem
 illud homicidiū cordis nō est de ca-
 sibus reservatis episcopis. Dicit et idē
 Pe. q̄ incestus qui committitur a p̄e-
 ris qui non habent v̄sum ratiōis nō
 est de reservatis. Episcopis: quia non
 per hoc tollitur virginitas nec causa-
 tur affinitas. hoc pe.

Quero a quibus casibus possunt 4
 absoluerē fratres p̄uilegiati. p̄ cle. du-
 dum de sepul. z videtur dicendum q̄
 ordiarij possunt sibi retinere quo ad p̄-
 dictos solum casus de iure sibi reserua-
 tos. Et hoc patet per. d. cle. dudum. in
 s. per huiusmodi. vbi dicitur. per hu-
 iusmodi aut̄ p̄cessionē nequaq; inten-
 dumus personis seu fratribus ipsis ad
 id taliter deputatis potestates i hoc im-
 pendere ampliorē: q̄ in eo curatis seu
 p̄chialib⁹ sacerdotib⁹ ē a iure p̄cessa
 hęc ibi. Et nō. ibi a iure cōcessa z p̄ cō

nisi prius eorum sacerdos q̄ eos audire noluit ad aliquē determinatū sacerdotē illos miserit q̄ si audire non vult eos nec ad aliquē sacerdotē mittere simpliciter inuānt: vt illa vice p̄fiteātur cuiusq̄ sacerdoti voluerint.

10 **Q**uid si p̄fites sit excōicatio? et non possit absolui a suo p̄fessore a deā excōicatio nūqd̄ absoluet eū a peccatis. R. q̄dā dicit vt refert Rī. anglicus in suo quolibet. q̄ si nō stat p̄ ip̄m penitētem q̄n absoluat: nec est i mora petēde ab solutiōis: nec timet q̄ negligētior fiat ad petēdū absolutionē poterit eū confessor absoluerē a peccatis et hoc ipsuz t̄ Rod. sed p̄ hoc arguit idē Rī. q̄ cū p̄ excōicationē presertim maiorē q̄ sit puatus p̄icipatiōe sacrorū: nō videtur q̄liter excōicatio possit absolutionis b̄nificium impariri. s̄. n. in cōtritione ois culpa dimittat: nō t̄n omnis pena. Nō igit̄ excōicatio separat a p̄icipatione sacramētorū nō videtur q̄liter excōicatus possit esse capax virtutis alicuius sacramenti. sicut ē de baptismo q̄ est lanua sacrorū. q̄ igit̄ virtute absolutionis sacralis aliqd̄ v̄ pena tp̄ali dimittitur: in quā virtute p̄tritiōis cōmutata ē eterna: nō appet̄ q̄liter penaltier separatus ab efficacia ois sacri possit illud b̄nificiū recipere. Idē t̄ Rī. in. iij. di. xvij. ar. vij. q. iij. vbi dicit q̄ siue excōicatio sit iuste siue iniuste: dū tamen teneat excōicatio: siue stet p̄ eū q̄ n̄ est ab excōicatio absoluit siue nō: q̄ nō p̄t a sacerdote absolui a peccatis excōicatio manēte: q̄d manifestū ē de illo q̄ iuste est excōicatio et stat p̄ eū et. q̄ talis actus ē i p̄cō mortali. de eo aut̄ q̄ iniuste est excōicatio: aut iuste: sed p̄ eū nō stat q̄ nō absoluitur ē magis dubiū: t̄n credit q̄ et tales a peccatis n̄ possint absolui ab hoie q̄uis absoluantur: si vere penitēt in iudicio dei. decretū. n. excōsuetudine que est optima legū interpres sic obseruat vt tales nō absoluantur: q̄ p̄sumēdū est: vt in plurib⁹ q̄ iuste excōicati fuerāt: et q̄ nisi p̄ eos itaret ab excōicatio absoluerēt: excōica-

tus ēt minori excōicatio nō p̄t absolui a peccatis excōicatione manente q̄ vt habet in. c. si celebrat. de cle. ex. m. talis a p̄ceptiōe sacrorū est puatus hoc Rī. Ex q̄bus dictis clare apparet q̄ excōicatio siue iuste siue iniuste: siue stat p̄ eū siue nō: q̄ nō p̄t absolui a peccatis excōicatio manēte. nō. et illā dictionē ē: q̄ est dictio implicatiua p̄ quā p̄cludit s̄ Rī. q̄ tā excōicatio maiorē q̄ minorē nō p̄t absolui a peccatis et. q̄ vterq̄ est puatus p̄icipatione sacramētorū passiuā. nec valet q̄d d̄ a q̄bus dā q̄ vep̄ ē p̄pletiuē nō aut̄ iniiciatiuē: ad hoc dico q̄ ista distinctio nullo iure p̄bat̄. sc̄do dico p̄cesso q̄ iste possit absolui a peccatis excōicatio manēte. n̄ eēt dubiū q̄n iste esset p̄iceps sacri penitēte p̄pletiuē et p̄fecte. Ibi enī adessent oia essēntialia requisita ad sacri p̄ncipem vt p̄ p̄ theologos i. iij. di. xij. nec cōtritiō nec bona dispō p̄sentis aliqd̄ facit ad hoc: quinimo. etiam si esset optime et sūme cōtritus: adhuc excōicatio manente nō possit absolui a peccatis vt dictum est. Et hoc p̄uenit ex natura ipsius excōicationis que est tante malignitatis q̄ nō nisi ea remota quo ad ecclesiā remitti nō p̄t peccata. et hoc vt casus in. c. a nobis. el. ij. d̄ sen. excō. vbi habet q̄ licet q̄ sit deo recōciliatus p̄ contritiōne: necesse est t̄n vt postmodū recōciliēt ecclie: q̄ recōciliatio nullo mō fieri potest regulariter nisi per cōfessionē et absolutionē prius a censura si qua erat. Nec ob. q̄ dicitur. q̄ excōicatio plurib⁹ excōicationib⁹ p̄t absolui ab vna altera manente. ex de sen. ex. cū p̄ cā. ergo est p̄iceps sacramēti dico q̄ hoc ar. nō valet: q̄ licet sit p̄iceps absolutionis ab excōicatione nō t̄n est p̄iceps absolutionis a peccatis et p̄sequēs nō est p̄iceps sacramēti. absolutio aut̄ ab excōicatione tā maiorē q̄ minorē nō est sacri: vt plene p̄bat̄: Absolutio. i. q. iij. in fin. Itē absolutio ab excōicatione respicit for̄ extrinsecū: et sic p̄t absolui. Absolutio autem a peccatis requirit for̄m in tria

bus de oibus peccatis & sententijs cōceditur absolutio. vide. s. de hoc diffuſe Absolutio. i. §. cxxxi.

¶ Quid si aliquis excōdicatus in quo in dicia fuerūt p̄nie manifesta: nec per eū stetit quominus recōciliaretur: nō suscepto beneficio absolutionis decessit an p̄ absoluto ab ecclesia sit habēdus R. q̄ tali defuncto beneficiū absolutōis impēdatur: sicut si vt illius mortui absolutio a sede ap̄lia requiratur. q̄ cū viueret ab ea fuerat absolūendus.

¶ Confessor. ij. De eius scia. Tria s̄m al. debent esse in p̄fessore. s. scia discernēdi inter peccata. inquisitio de eis caucta & discreta p̄nie seu satisfactōis intuneto. nec sacerdos tenetur scire discernere nisi in cōi. que. s. sint capitalia & que mortalia cōia. & que venialia ex genere & sciens hoc sufficiens reputat p̄ ip̄is huius necessitate ad cōfessōes audendas. Est tamen periculosus audire confessiones nō habētī p̄petentē noticiā casuuz pape. & ep̄oz vt in cle. religiosi. de p̄uile. Quo vero ad casus ep̄ales sinodales vel archiep̄iscopales nō sic tenet scire s̄m d̄r. li. iij. ff. ij. vbi dicit q̄ religiosus p̄babiliter p̄t ignorare talia statuta. quia in facto cōsistūt. & maxie cū talis nō teneat ire ad p̄cilia ep̄alia: l̄ archiep̄alia. Id excusat s̄z. h̄o. ad hoc etiā fortis obligatur q̄ se offert sponte tali officio. vel se ingerit. Talis. n. tenetur de omni exacta diligētia. ar. ff. de po. l. i. §. sepe. vbi d̄r q̄ qui obtulit se deposito tenetur et de leuissima culpa vbi alias nō teneretur nisi de dolo & lata culpa. qui at nō ingerit se. sed requisitus exercet ex caritate satis videtur q̄ nō teneatur nisi in quā tum scit vel p̄t p̄mode scire & quia h̄ agitur ad merā vtilitatem alterius. sicut de deposito. Si quis vero confessor dubitat de sua cōpetentē peritia p̄ scientiam seu experientiam. vel etiam dubitat si alius peritior reperiat qui hoc possit & velit. excusatur obediētia prelati. xxij. q. i. quid culpa. Item in confessorē requirit p̄scientia magis q̄

scientia. de pe. di. vi. qui. vult & ideo existens in mortali audiendo confessio nes mortaliter peccat. secundum quosdam. Nam secundus Tho. & Alex. existens in mortali quodcumq; in aliquo actu exhibet se vt ministrus ecclesie mortaliter peccat. & totiens mortaliter peccat quotiens huiusmodi actus facit. hoc tamen intellige nisi in tali actu saltem coneratur. Secus tamen in sacramento Eucharistie vbi vltra contritionem requiritur confessio regulariter quo ad suscipientem. Idem posset dici in suscipiente alia sacramenta vt sufficiat contrito. in administrante autem huiusmodi sacramenta cum Solemnitate fore aliud est dicendum ¶ Sed an possit fieri cōfessio exiiti in peccato mortali. R. s̄z Tho. q̄ h̄ subditus teneatur recipere sacramenta a ministro ecclesie etiam exiiti in mortali quousq; ab ecclesia tolleratur: qz ad huc ei obligatur: tamen excepto casu necessitatis nō foret tutum h̄mōi indigere ad executionem alicuius spectantis ad suum ordinem: durante p̄scientia q̄ dictus minister sit in mortali: quam conscientiam potest deponere qz in instanti potest ex diuina gratia se emendare. tamen hoc modificatus est per constitutionem basiliensem. q̄ habes infra excōdicatio. vi. §. xliij.

¶ An interrogaciones sint faciende i confessione. R. s̄m Rai. q̄ sic dummodo discrete fiant. de pe. di. v. c. i. & di. vi. qui vult. Et debent interrogatiōes esse p̄ncipaliter de. vij. vicis capitalibus: de articulis fidei de p̄ceptis decalogi. de sacramentis ecclesie & de circūstantijs eorum que sunt. qui quid: vbi per quos: quotiens: cur: quō: quā & si confessor scit vel habet p̄babilem opinionem de aliquibus peccatis q̄ penitens non confitetur debet ei ad memoriam reducere: quia timere potest q̄ cōfiteas super h̄ laboret crassa ignorātia vel q̄ s̄ adhibuerit debi. diligētia.

¶ Additio. An autē confessor scit enter & sine omni cō

rōabili omittens interrogaciones ne
 cessario fiendas peccat mortalr. vñ q
 sic qz p̄fessor circa p̄nitēte tenet facere
 ex p̄cepto caritat] ea q̄ vellz sibi fierē
 rōnabiliter p̄tinētia ad necessitatē sa-
 lutis: alr p̄uaricat illō p̄ceptū. Diliges
 primū sicut te ipsum. Sed certe ista
 doctria vñ nimis dura. p̄fessor. n. q̄ nō
 se ingerit. sed requisitus exercet tale of-
 ficiū ex caritate z obedientia: nō plus
 tenet q̄ in deposito: puta nisi de dolo
 z lata culpa: qz hic agit ad merā vtili-
 tatē alteri. sic ergo p̄fessor ex negligē-
 tia p̄ueniēte ēt sciēter z voluntarie ex
 culpa nō solū leuissima: s̄ ēt leui non
 tenebitur z iō nō peccabit mortaliter.
 nec ob. qd̄ dicit q̄ ex p̄cepto caritatis
 p̄fessor tenet ea facere q̄ vellet sibi fie-
 ri. qz dico q̄ ista nō cōcludūt eē s̄ illō
 p̄ceptū. diliges primū sicut te ipsum
 nā s̄m. S. Bo. in. iij. di. xxix. ar. i. q. iij.
 illa dictio sicut. nō est nota p̄fecte equa-
 litatis sine p̄mēsuratiōis: s̄ exp̄sse simi-
 litudinis: q̄ in hoc antēdit q̄ homo d̄z
 diligere primū ad illō bonū ad qd̄ di-
 ligit seip̄sū. z post salutē p̄p̄tam nihil
 tm̄ d̄z desiderare sicut salutem alienaz.
 sicut habes. s̄. c. caritas. §. iij. sic ergo
 ex eius dictis habes q̄ ista dilectio ad
 proximum magis attenditur quo ad
 affectum: q̄ ad effectū. alr totus mun-
 dus esset in statu damnationis finis.

4 **C** Sed quid si confessor occurrat ali-
 quid de quo dubitat quid agere debe-
 at. & consulat peritos.

5 **Q**uid si sacerdos habeat aliquos
 pochianos surdos cecos mutos: vel
 furiosos: vel demoniacos z similes:
 q̄s scit eē in peccato mortali: qd̄ faci-
 et. & s̄z Rat. d̄z facere posse suū vt in-
 ducat eos ad penitentiā s̄z q̄ ē possibili.
 q̄ si nō pōt: oret z faciet orari p̄ eis

6 **C** Utz sacerdos possit absoluere illā
 cū qua peccauit. & s̄m. s̄. s̄. d̄z: qz tol-
 lit erubescētia. si tñ absoluit: z absolu-
 tio. nec obstat q̄ ep̄s nō pōt dispensa-
 re in simonia cū eo p̄missa: qz dispen-
 satio est dignitatis: absolutio necessita-
 tat]. z ideo non tam facile amittit quis

potestātē absoluēdi sicut dispensandi.
C Utz sacerdos deat p̄mo absoluere
 q̄ p̄niaz iponere dic s̄m glo. in cle. du-
 dus de sepul. q̄ p̄mo audiat p̄fessio s̄o
 iponat p̄nia. Tertio fiat absolutio. nō
 ergo p̄cedat absolutio ipositionē p̄nie:
 vt sic absolutez p̄cedat p̄tritto cor-
 dis: p̄fessio oris: satisfactio opis saltē in
 p̄posi. hec ibi. z hoc regulr fiēdū. Si
 tñ q̄s post absolutōz anq̄z diuertat ad
 exneos act⁹ iponeret p̄niaz. posset ex-
 cusari. nā qd̄ sit in cōtinenti. vñ in esse.

O nfirmatio electoz an sit de ne-
 cessitate petenda. & q̄ sic de iure
 cōlita: q̄ electus ad regimē cuiuscūq̄
 ecclie: aut religionis: si admnistratiōi
 dignitatis se ingesserit ante p̄firmatiō-
 nē. siue tanq̄ prelatus vel procurator:
 aut iconomus aut alio nouo q̄sito co-
 lozes in sp̄ritualibus aut temporalib⁹
 per se vel alium in totū vel in partem
 ante p̄firmatiōnē ipso facto p̄riatur
 omni iure quod per electionem in ip̄a
 dignitate hēbat. c. auaritie. de elec. li.
 vj. fallit hoc in casu q̄n abbatissa ele-
 cta a minori pte: nō tñ a duabus par-
 tibus impugnatur ne p̄firmet: qz iterū
 potest administrare. c. indemnitatib⁹.
 §. si vero. de ele. li. vi. Item fallit q̄n p̄-
 firmatio a papa est petenda. z electus
 est valde remons scilicet vltra italiā.
 tunc bene potest administrare in tem-
 poralibus z sp̄ritualibus ante confir-
 mationem: excepto q̄ nullā alienatio-
 nez facere potest: vt in. c. nihil. de elec.
 Quod verum credo quando non est
 in mora petende cōfirmationis alias
 habebit locū pena. d. c. auaricie. Et qd̄
 dicit tex. de vltimontano: credo ha-
 beat locum in citramontano: quando
 cura esset vltra montes: vt tenet Ho.
 z Jo. an. in. d. c. nihil secus esset si ha-
 beret per p̄uilegiū vt fratres mi-
 nores qui habent q̄ electus generalis
 statim potest administrare.

C Utz predicta habeat locū i ep̄o. & 1
 Be. in. d. c. auaritie post Jo. an. q̄ sic.

C Utrum habeat locum dicta pena in 2
 ipatore. & Du. z Jo. i. c. legim⁹. xciij.

de no illi gl. l. d.
 p̄p̄rii administra-
 tione cetero imp-
 2. d. 25. pen. p̄fir-
 matis post p̄fessū e-
 done ip̄dimēto si
 p̄cedat. vt ab ep̄o
 ip̄o electio ē nulli
 in cathedra lib⁹
 p̄fir- p̄firmatō a p-
 uer adōs. c. capiti-
 2. q̄o d̄z pen. p̄fir-
 matis ē cōceptus d̄z peni-
 tētia de latere si ē alle-
 vñ in. c. si abbat. de
 p̄firmatiōe cōceptus lib⁹
 alr si mediate vt s̄m
 in vltis mōz q̄ s̄m
 ip̄o sup. se q̄n alē totū
 cōfirmari. pa. n. vñ
 2. 25. q̄ abbatō et cō-
 firmatō. si alr nō sum-
 firmari p̄ laso p̄latō i
 re riputa. s̄p̄ infir-
 matis cōfirmatiōes
 p̄firmatōes ar̄cipos nō
 hēnt. ex. c. cū monal-
 ib⁹. c. c. bone memo-
 rie. c. letit. di. illi
 2. 25. fieri confirmati-
 oes cū de iure cōl. fuit
 vñ q̄ p̄firmatiōe p̄fir-
 matis p̄firmatiōe p̄fir-
 matis si ē alia cōlle-
 m̄t app̄re aligō oppo-
 lit in ecclia in q̄ d̄z tal p̄fir-
 matis vt h̄g s̄m q̄ se veltit
 cōfirmatōe aligato termi-
 n̄t. c. vltis app̄re d̄z ip̄e c-
 vñ q̄ p̄firmatōe z electio-
 n̄ p̄firmatōe d̄z m̄t i scia
 de re. c. etne. n̄ lib⁹ q̄n cō-
 firmatōe d̄z m̄t pecca-
 tione ip̄o p̄firmatōe
 p̄fir- d̄z cōfirmatiōe ip̄o
 vñ q̄ nō vocat q̄ s̄m
 p̄firmatōe vel aligō vel
 p̄firmatōe vel d̄z m̄t
 p̄firmatōe. q̄ s̄m
 ex. d. c.

di. q. nō idē t3 gl. i. cle. vntea. de iureitu.
q. potest administrare z oēm iurisdic-
tiones exercere imperij.

3 **Q**uā d3 peti pfirmatio. R. q. j. tres
mēses post pstitū cōsensuz: aliter lio
cessante ipedimēto si nō petat vel ab
electorib⁹ v^l ab epō electo: v^l ab alio
p ipso electio ē nulla. c. q. sit de ele. li.
vi. in cathedralib⁹ ho z regularib⁹ ec-
clij qru pfirmatō a papa ē petēda sua
moderatōez. c. cupiētes. de elec. lib. vi.

4 **A** quo d3 peti pfirmatio. R. q. si ele-
ctus ē exēptus d3 peti a papa: v^l ab ei⁹
legato de latere si ē aliqs sup illa puin-
cia vt in. c. si abbatē. de elec. li. vi. itelli-
ge qñ talis exēptus subest imediate pa-
pe. sec⁹ si mediate vt sūt puiciales ml-
nistri ordiis mior q qñis sint exēpti:
tñ hñt sup se gñalē totius ordiis a quo
hñt cōfirmari. pa. tñ in. c. i. de sup. ne.
pre. t3 q abbatēs ēt exēpti sūt p epōs
pfirmadi. si aut nō sūt exēpti dñt con-
firmari p suos p̄latos imediatos supio-
res vtputa. ep̄s inferiores suos archi-
ep̄s ep̄os suffraganeos suos p̄imas v^l
patriarcha archiepos nō exēptos. hec
colligūtur. ex. c. cū monasteriū. z ex. c.
cū dilecti. z. c. bone memorie. i. de elec.
cū ibi notatis. z. lxxij. di. illud.

5 **Q**uā d3 fieri cōfirmatio a supiore
v^l ab eo cui de iure cōi siue sp̄ali puta
p̄uilegio v^l p̄suetudine p̄scripta. siue
ex delegatōe pfirmatio p̄inet. R. q. d3
vocari notatis si ē aliqs coelect⁹ simul
cū eo. v^l apparet aliqs oppositor. als
gñalr in ecclia in q d3 tal p̄esse voca-
tio d3 fieri vt sig sint q se velint oppo-
nere cōpareāt assignato termino p̄pto-
rio. z si nullus apparet d3 ip̄e cōfirma-
tor diligēter examinare z electiōis p̄ces-
sum z p̄sonā electi. maxie i scia z hōe-
state vite z etate. q: si idignū cōfirmat
v^l etatis illegitīe mortālī peccat. Et ē
puatus ipso iure p̄tate pfirmadi p̄mū
successorē illius z cōfirmatio ipso iure
est nulla. qñ nō vocat⁹ q sūt vocadi. si
est aliqs coelectus. vel alius q velit op-
ponere p̄ electū v^l electiōez z n̄ discus-
so negotio fit. hec hñtur ex. d. c. nihil

z. c. si de elec. li. vi. cū ibi notatis.

6 **S**ed nungd si electus administat
post cōfirmationē nullā cadat in pe-
nā de qua. s. in p̄n. R. gl. in. d. c. si. q. si
errauit in facto: puta credidit factā vo-
cationē z discussionē: z sic nō cadit. s3
excusat. S3 si errauit i iure n̄ excusat a
dicta p̄ea. d. re. iu. ignorātia li. vi. cū qco
7 **U**tz dicta nullitas cōfirmatiōis ha-
beat locū in postulatiōe. R. gl. i. d. c. si.
q. sic. cū sit eadē rō qd v̄ez putat in
admissiōe postulatiōis q̄ fit a supiore
illo q postulatiū admittendū cōfirmat
secus i eo q postulat a p̄lato suo vt mo-
nachus electus in ep̄s ab abbate: qz in
eo nō fiet vocatio: z idē in p̄ntatiōe vt
etiā ille cui fit p̄ntatio seruare tenea-
tur hanc decre. z sic seruatur.

8 **U**tz sit seruadū qd de iñ ē in. s. iij. s.
p̄cedēti in oibus bñficijs ēt simplicib⁹
R. ge. in. d. c. si. q. sic siue hēant curam
aiay siue nō: qz cū in oi bñficio regrat
examinatio z cōfirmatio electi seu p̄n-
tati: seu postulati fm Jo. an. post Do.
in. c. proposuit de conce. pre. ergo ser-
uanda sunt predicta.

9 **U**tz in hospitali s̄itr. R. Se. vbi. s.
q. sic si datur bñficiū p viā p̄ntationis
vel electiōis. secus qñ nō datur in bñfi-
ciū: qz tunc fit cōmissio nō electio: vel
collatio seu p̄ntatio. vt in cie. qz contin-
git de relig. do.

10 **U**tz p̄latus supior possit cōfirmare
sine caplo: R. Se. i. c. qm̄ de elec. li. vi.
q. archi. ibi post op̄l. recitatas t3 q nō
valet cōfirmatio: si i ab̄ntia capli fiat.
Et hoc vernz nisi consuetudo ecclesie
haberet cōtrarium: qz tūc valeret con-
firmatio de cōsue. c. nō est li. vi.

11 **Q**uo aut tpe debeāt fieri cōsecratio
nes ep̄oz: z archieporuz: Dic q vltra
tres mēses post electionē z cōfirmatio-
nē differri nō debēt: nisi necessitas ali-
ud suadeat. lxxv. di. qm̄ quidam.

12 **A** quo d3 cōsecrari archieps. R. ab 12
oib⁹ suffraganeis suis q tūc ad metro-
politānā eccliam sunt vocadi. de tēpo.
ordi. si archieps: z cū cōsensu p̄matis
c. placet. lxx. di. Ita q sine eo nō reci-

pot executionem consecratus. vt notat
Inno. in. c. nec epi. de temp. or.

13 **Q**uis consecrabit epm. R. si est exem-
ptus consecrabit a papa: vel de eius ma-
dato. Si vero non est exemptus: archieps
cum duobus prouincialibus epis: aut tres
coprouinciales epi et iussu archiepi: ita
tamen quod deus epi coprouinciales sunt per
eplam regredi vt sentiat. vt in. d. c.
nec epi. vbi dicit Inno. quod si aliquis ipso
rati coprouincialium presentat in consecratione
archiepi vel epi quod poterit agere vt pri-
uet executione officij. Sicut in elec. agit
vt cassetur de elec. quod sicut. et etiam graui-
or pena sibi poterit imponi.

14 **Q**uo die debet consecrari predicti. R.
quod die dominico hora tertia. li. di. q. i. ali-
quo. lxxv. di. quod die. z. c. ordinationes.

15 **Q**uo die fieri: vide in. d. c. ordinatio-
nes: sed melius in eorum pastoralibus. et quod sit
de substantia notatur. in. d. c. ordinatio-
nes. z. lxxv. di. in summa.

16 **P**atriarcha autem et primas. ac cardia-
les credo quod a papa sunt consecrati vel de
eius mandato et non ab alio archiepi. puden-
da. et quod ibi no. xxiiij. q. i. dicit etiam. pa.
in. c. meminimus. vbi dicitur. quod glibet pre-
latus confirmatus a papa non potest benedici
seu consecrari per inferiorem non de linea pa-
pe: vt in. c. cum in distribuendis de temp.
or. nisi consuetudo aliquid habeat. Papa ve-
ro consecrari debet ab episcopo hostiense. xxi. di.
in nomine domini.

17 **I**n quo loco sunt predicti consecrandi:
R. quod archieps in sua metropolitana ec-
clesia vt in. d. c. si archieps. alij autem vbi pla-
cuerit ad quem pertinet consecratio. li. di. c. si.

Confirmatio sacri. vix sacri confirmatio-
nis sit de necessitate salutis: R.
fm Ri. in. iiij. di. viij. quod susceptio sacri
confirmatio-
nis multis baptizatis non est ne-
cessaria ad salutem: sic intelligendo quod si
ne eius susceptio-
ne saluari non possunt. sic
est loquendo de necessario non est necessa-
ria per se adultis huius sacri susceptio:
quibus eis valeat ad maiorem victorie per-
fectionem. presentatus tamen huius sacri in adul-
tis nisi peniteat est damnabilis. tunc autem con-
temptores reputati sunt quasi habita bona z

sufficienti oportunitate suscipiendi hoc
sacrum: ipsum suscipere renunt ac nota-
biliter negligunt.

Que sunt de substantia confirmationis. 1
R. s. p. e. g. q. duo ex parte ipsius sacri
s. materia crismatis et forma verborum. duo ex
parte ministri. s. dignitas pontificalis et in-
tentio. vnde ex parte suscipientis. s. quod crismen
in fronte: nam quod in confirmatione preser-
tur audacia spiritualis euidentius fit in fronte.
crisma autem dicitur oleum cum balsamo ab
episcopo sanctificatum.

Quis est minister confirmationis. R. 2
solus episcopus dicitur. v. manus. z. c. nouis-
sime. z. c. ieiunium.

Sed nunquam papa potest committere alteri. 3
R. pa. in. c. quanto de presb. dicit quod non so-
lum sacerdotibus: sed et simpliciter clericis dum
modo habeat istud sacrum potest committere. Et
in hac opinione residet glo. in. d. c. quanto
aliqui tamen dicunt quod et laico potest hoc papa
demandare: dummodo laicus receperit istud
sacrum. et hanc opinionem vult approbare. gl. in
d. c. manus. in eo quod apponit regulam
dicens quod ex delegatione pape glibet potest
presumere sacrum quod ipse receperit. et sic laico
habetur huiusmodi sacrum papa committere pos-
set. color tamen opinio vult vt laico hoc de-
mandare non possit: quod ex hoc denigra-
retur status ecclesie: quod papa facere
non potest. i. q. viij. et si illa.

Sed dubium est quod in collatione ordi-
num gl. in. d. c. manus vult velle idem quod
dictum est de confirmatione. sed collect. dicit
quod collationem minorum ordinum possit pa-
pa delegare simpliciter sacerdoti secus in
collatione sacrorum. quod sacri ordines habent
actus et exercitium in perfectione eucha-
ristie. nam vt dicit glo. in. c. puenit. xcv.
di. non potest papa committere non sacerdo-
ti vt officiat corpus christi: quod christus hoc com-
misit solum presbyteris: idem dicitur
in proposito: vt sicut in perfectione eucha-
ristie papa non disponit sed disponit christus.
ita nec in inordinatione ministrorum ipsius
sacri. s. pa. putat vt sacerdoti hoc pos-
sit delegare indistincte: quod s. de sacro eu-
charistie sit dispositum institutione dominica
quod habeat illud administrare: hoc tamen non est

dispositū in collatione ordinū. nā oliz
 presbyteri in cōi regebāt eccliam z or-
 dinabāt sacerdotes. vñ queadmodus
 olim poterāt: ita vñ q̄ papa possit hoc
 cedere sacerdoti maxie delegādo: cum
 nihil exerceat delegatus noīe pprio: vt
 in. c. sane. d. of. dele. q̄nimo dico: q̄ mi-
 nimoz ordinū collationē possit papa
 sacerdotibus pprio iure pcedere. nam
 sacerdos pōt hodie pferre p̄mā tōsurā
 dūmō hēat subiectū. vt no. ho. in. c. cū
 ptingat d. eta. z qua. p̄feriorē aut̄ p̄la-
 tum a papa nō pōt fieri ista delegatio
 nō pōtificibus: q̄ nō p̄sit isti disponē
 h̄ statutū z ordinationē ecclie. hoc p-
 bāt. in. c. aqua. de p̄se. ec. z vide glo. in
 d. c. puenit. q̄ ponit notabile regulā q̄
 nihil h̄z ep̄s q̄ sit iurisdicōis q̄b non
 sit delegabile p̄ eū. secus i cōpetētibus
 rōe ordinis ep̄al: vt notat gl. i. d. c. q̄sto

5 **C** An aut̄ ea q̄ sunt ord̄is ep̄alis pos-
 sint p̄ inferiorē p̄scribi. p̄. pa. in. d. c. q̄-
 to facit regulā singularem q̄ ea q̄ sunt
 ordinis ep̄alis nō p̄nt acq̄ri p̄ inferiorē
 rē ex p̄suetudie q̄stūcūq̄ veniūtissima.
 h̄nc dicit Jo. an. in. c. y. de p̄ben. li. vi.
 q̄ quātūcūq̄ tpe laicus exercuerit actū
 sp̄iale nūq̄ tñ pōt illū actū p̄scribere
 Nā possessio tāti ip̄is cuius inity nō ē
 memoria h̄z viz tituli: q̄n dāt capaci-
 tas i exercete. als nō. secus i cōpetētib̄
 ep̄o rōe iurisdicōis vñ dignitatis ep̄a-
 lis. Nā illa p̄nt p̄scribi p̄ inferiorē clicuz
 vt in. c. auditio. z. c. cū olim de p̄scrip.
 z in. c. accedētibus de excels. p̄la.

6 **Q**ue aut̄ p̄tineāt ad iurisdictionez
 glo. in. c. trāsmittaz. d. elec. dicit q̄ sunt
 vt iudicare: excōdicare: corrigē: iuramē-
 ta recipere a vasallis: cōfirmare. iuestire
 b̄nficia p̄ferre z filia. z hec oia in p̄fir-
 matōe p̄legitur electus. ea h̄o q̄ sunt or-
 d̄inis sicut ē clicos ord̄iare ch̄risma cō-
 ficere: depositio clicoz: b̄ndicere virgi-
 nes z ecclias z altar̄ia p̄secrare z filia
 p̄feruntur in p̄secratiōe ep̄ali. z glo. in
 d. c. puenit. dicit q̄ inter ea q̄ sunt iurif-
 dicōis: sunt q̄dā q̄ nō p̄nt demanda-
 ri: nisi eis q̄ admiculo ordinis ea p̄nt
 exercere: vt deponere verberare cler-

cum. extra de sen. ex. vniuersitatis.

C S̄z q̄ritur p̄supposita validitate de 7
 legatiōis: si delegādo postea p̄hibet: nū
 qd ip̄s maī character ex sacro h̄ito h̄ in-
 terdictū delegātus: B̄ic q̄ aut p̄hibitio
 h̄nti p̄tātē h̄mōi sit als ex delegatiōe
 z tūc gl. dicit z b̄n q̄ post p̄hibitōnē
 nihil p̄fert z idē t̄z gl. i. d. c. man. z est
 cōis op̄io. z p̄bat rōne q̄ sublata p̄tā-
 te delegata nulla p̄tās remanet in ip̄lo
 delegato. vt i. c. sup q̄onū de offi. dele.

C S̄z dubiū ē: qd si p̄hibitio fiat ep̄o
 p̄ romanū pōtificē: nūq̄d p̄ficeret sc̄r̄z
 post p̄hibitōnē. Inno. refert quosdā
 tenere q̄ nō q̄z papa nō possit tolle-
 re sac̄r̄z baptisimū: vñ alia necessaria p̄t
 tñ circa illa disponere: vñ dādo formā
 vñ disponēdo de p̄sonis a q̄bus z q̄b
 p̄ferēda sint vt no. in. c. i. de baptisimo
 Nā pape est obediendū in istis sp̄iali-
 bus z p̄cernētibus piculū aie: nūi illa
 rep̄iant expresse iterdicta: vñ sint h̄ fi-
 dē. z no. h̄ac regulā quā vñ seq̄ host. in
 c. quāto. de trāsla. p̄la. Ip̄s tñ inno. cō-
 cludēdo dicit q̄ aut papa facit legē p̄
 quā tollit p̄tātē ep̄is: z nihil ageret ep̄s
 postea p̄ferēdo. Aut simpliciter p̄hibet
 ep̄is ne faciāt: z tūc p̄hibitio nō ipedi-
 ret ip̄pressionē characteris. B̄icit tñ In-
 no. notabile h̄bū obliuōi nūq̄ tradē-
 dū: q̄ sine cā rōnabili nō est papa su-
 stinēdus attētando ista vñ filia h̄ velē
 eccliaz. z pōdera ex his h̄bis duo. P̄r-
 mo q̄ nō p̄sumit in papa cā rōabilis
 si vult venire h̄ vñem statū ecclie s̄z ōz
 q̄ cā sit alio nota. Sec̄do pōdera q̄ n̄
 dicit papā nō posse: s̄z eū nō sustinēdū
 quasi dicat q̄ ecclia vñs h̄z resistē pa-
 pe: n̄ ecclia nō resistēte. d̄r actus vale-
 re. z Pa. reddit rōnez h̄nius distictio-
 nis inno. Nā in faciēdo legē z auferē-
 do p̄ legē p̄tātē ep̄is: nihil p̄tātis quo
 ad actū p̄hibitū remanet ip̄s ep̄is.
 Sed q̄n simplr̄ p̄hibet: nō tollit p̄tātē
 sed interdicit exercitiū: merito hoc ca-
 su ip̄s maī character nō obstātē p̄hibi-
 tiōe pape: q̄ simplex p̄hibitio nō im-
 pedit ip̄pressionē characteris in h̄ntē p̄tā-
 tem etiāz si in p̄hibitōe apponatur

fm eccliaz romanā dicit a psecrante: tñ
si aliter fieret teneret.

1 C Presumitur ecclia psecrata s3 ino.
qn apparet de hoc aliqua scriptura vl
instrum dotationis. vel in libris ecclie.
Vel i colūna: vl i diciticjs: qd idem ē:
vel i tabula marmorea z huiusmodi.
vl ē si appeat vnus testis de visu vl au
ditu s3 quosdā. nā hoc cāu cū nō trac
tetur de p̄iudicio alteri: sufficiūt tales
p̄batiōes. z sic fac regulā q̄ sculptura
i loco lapideo facta: vel vn⁹ testis facit
fidē: vbi nō agit de p̄iudicio alteri.

2 C Tres sunt cāus i qbus ecclia cōse
crata d3 recōsecrari. Prim⁹ si pietes
ecclie sūt cōbusti: vl disrupti: seu nota
bilr de crustati i toto vl maiori parte
Sec⁹ si solū fuerit tectus exustū. ex. e. li
gnis. Rō s3 pa. i. c. p̄posuisti. e. ti. qz
psecratio ecclie p̄sistit in exteriori pte.
fit eim Delinitio: seu vnctio cū crucib⁹
in ipis pietib⁹ ecclie i superficie muri. vñ
violatur ipa psecratio ex p̄bustioe pari
eti. l3 pietes si corrūat. d̄ p̄se. di. i. ecclijs
Sec⁹s si pietes i toto vel maiori pre
corruerūt. si s3 pietes successive fuerit
repari: ecclia eadē intelligit s3 quosdā:
z nō indiget recōsecratione. Sicut di
cim⁹ de nauicinis vna pars d̄ficat: z
reficit cras: vna alia ps corrūt: z cras
reficitur: z sic successive reficit ēt tota
z tñ eadē nauis d̄f. vt. in. l. qd̄ i rerum
de leg. i. z idē dicitur populus: licet ali
g moriāt z aliqui de nouo nascant. vl
vt in. l. p̄p̄debat. ff. d̄ iud. l3 inno. sup.
Rica. e. ti. refert alios tenere q̄ idigeat
recōsecratōe. z hāc pte putat. pa. s̄iorē
nā i istis (spiritualib⁹) cōsideram⁹ vitarē
z nō fictionē. Sed in veritate nō ē illa
ecclia: ex quo ex toto vl maiori parte
de nouo: licet successive: est resecta. nā
negari nō p̄d̄r: quin cōsecratio que cō
sistebat i antiquo parietib⁹ sit sublata z
iura contraria: loquuntur de fictione.

Nec ob. si dicatur: q̄ ex quo fuit resecta
prius minor pars: maior pars traxit
m̄iorē partē ad naturam suā. sicut de
aqua b̄ndicta z oleo cōsecrato. dico q̄
hoc nō p̄cedit i istis que cōmixtione

nō confundant. Tertius ē qñ dubitat
an ecclia fuerit psecrata: nec appet aliq̄
p̄batō de his q̄ dicta sunt. s̄. Nij tres
casus notātur in glo. d. c. p̄posuisti.

3 C Sūt z alij cāus i qbus ecclia nō d3
recōsecrari: s3 recōciliari. Primus pp̄
hōiciditū p̄missū i ecclia. d. c. p̄posuisti.
z qz tex. simplr facit mētionē de homi
cidio. z i hoc nō requirit sanguis effu
sionē: id sufficit homicidium esse sine
Sanguis effusione: vt qz fuit laqueo
suspensus vl strāgulat⁹: vel simile. Et
hoc tenet glo. i. c. vnico. eo. ti. li. vi.

4 C Quid si in ecclia fiat homiciditū
casuale: vt puta. hō cecidit de tecto ec
clie z mortus ē: vl aliqs se defendēdo
occidit inasore. R. pa. i. d. c. p̄posuisti.
dicit q̄ nō indiget recōciliatōe: qz tex.
ibi intelligit de homicidio violento:
seu iniurioso.

5 C Quid si occidatur sanct⁹ vlr i ecclia:
nūquid recōciliabit. R. gl. i. d. c. vnico
dicit q̄ sic: qz iura idistincte loquuntur:
z scelerat⁹ ē iustū occidere, q̄ iniustū
Et l3 ecclia i dicto cāu sit sacrificata
ex sanguinis effussi passione: ex ipsius
tamen effussi actione bene polluitur.
iuxta illud. Actio displicuit: passio gra
ta fuit: locum tñ sanguinis si lauabūt.

6 C Quid si occidatur extra eccliam
vl vulneret: z post iterat cimiterium vl
eccliaz z ibi sanguinē sp̄gat. R. gl. in. d.
c. vnico. dicit q̄ nō recōciliabit: l3 san
guis defluat ad terram. secus s3 direc
toriaz si sanguinis effusio facta fuerit
violenter i ecclia vel cimiterio: l3 san
guis non fluat ad terram. vt puta coll
gitur cum scutella.

7 C Quid aut si. s̄. tectus ecclie. puta
homo sagitta interficit. R. glo. vbi. s̄.
fm hug. q̄ nō ē faciēda recōciliatio:
qz extra eccliam videtur factum.

8 C Quid si fiat vuln⁹ i ecclia vel cimi
terio sine sanguinis effusione: an recon
ciliabitur: Dic fm Pa. i. d. c. p̄posuisti
z gl. i. d. c. vnico q̄ sic p̄ tex. d. c. p̄po
suisti. vbi d̄r q̄ pp̄ hōicidia z vulnera
recōciliabit ecclia: z nō dicit: an in eis
fuerit s̄guis effusio vl ne. l3 Pa. dicat

12 **C**An aſt papa poſſit ꝓmittere recon-
 cillatione ſimplici ſacerdoti. & gl. in
 d.c. aqua: & Pa. ibi dicit q̄ ſic. Et idē
 dicendū ſim Pa. in oibus q̄ ſunt iure
 ep̄alis ex diſpoſitione humana quia
 in illis papa h̄z plenitudinē p̄ſt̄is. vt
 i.c. ꝓpoſuit. de ꝓceſ. ꝓben. S̄z ea q̄ ex
 diſpoſitione diuina ſūt tributa certo or-
 dine n̄ p̄nt cōmitti illi ordine n̄ h̄nti
 ē ꝓp̄a vt vult gl. i.c. ꝓuenit. xcv. di.
 Et nota hanc regulāz.

13 **C**uid ſigs celebrat i ecclia ſemi-
 nis v̄l ſanguinis effuſionē polluta: an
 efficiatur irregularis. & q̄ ē ſi ſcien-
 ter in ea celebrat. non ē ꝓ ꝓ hoc irregu-
 laris. de ſen. ex. is. g. li. vi.

14 **C**uid fiet ſi ecclia n̄ ꝓſecrata fuerit
 ſāguinis vel ſemis effuſiōe poluta. &
 ſim Pa. in. c. ſi. eo. ti. q̄ organa clicoz
 ibi ſuſpēdūt. ita q̄ nedū miſſa: ſz nullū
 officiū dz ibi celebrari aū recōciliatio-
 nē: que fieri poteſt ꝓ ſimplicē ſacerdo-
 tes: lanādo ecclia aqua exorcizata q̄
 ē ſit ꝓ ſimplicē ſacerdotē z n̄ cū aqua
 benedicta: cū v̄o z cinere. cū qua re-
 cōciliat ecclia ꝓſecrata. z n̄ regrit ꝓn-
 tia ep̄i. qz ſi exigeretur ꝓntia ep̄i: non
 poſſet imediate recōciliari. z tñ tex. di-
 cit q̄ ꝓntiā ꝓt ꝓſecret. eadē rōe. poſſz
 dici q̄ nō regrat lnia ep̄i ꝓ tex. ibi q̄
 debeat ꝓntius lauari: qd̄ non fieret ſi
 oporteret mādatū ep̄i expectare.

15 **C**Ecclia ꝓcipue ꝓſecrata: vel oratoria
 monaſteria: vel h̄mōi n̄ debēt ꝓuerti
 ad ſecularē h̄itationē z ꝓph̄aos v̄ſus
 rix. q. iij. q̄ ſemel z. c. qm̄. z extra de re.
 do. ad hec. ex quo inferit ibi Pa. q̄ ma-
 lefaciūt illi q̄ ex veſtib⁹ ſacris. vetuſta-
 te ꝓſūptis faciūt vitras ꝓ dñabus ſeu
 burſas: ſeu qd̄ ſiſe. z vide tex. in. c. ad
 nuptiaz. de ꝓſe. di. i. vbi d̄ q̄ veſtes
 ecclie n̄ debēt accommodari ad orna-
 tū nuptiaz: nec ad aliū v̄ſuz mūdānū
 ē ex illo tex. colligit ibi gl. q̄ eſt veſte
 dñe n̄ dz fieri capſula: ſeu aliud veſti-
 metū ecclie: ſz dñū obſuetur. z iō pa-
 pa Sixtus quartus dedit lniām vt ex
 veſtib⁹ muliez z ſclariuz poſſint fieri
 ornamta. z ꝓamta ecclie. nō. ē ꝓ ꝓ hē

tur de ꝓſe. di. i. c. ligna. q̄ ligna ecclie
 cū fuerit vetuſtate ꝓſumpta nō debēt
 repōi i loco indecēt: vt puta i cogna
 v̄l latrina: nec ē in paſtinādis vineis
 ſz in loco honeſto: vt in clauiſtro vel re-
 ſectorio. vel h̄mōi veligni ꝓburenda.
 nec ad laicoz opera debent admitti.

Oſecratio. ij. ſez altaris alia eſt
 ꝓſecratio ecclie alia altaris. z iō
 vna ſine alia fieri ꝓt extra eo. c. i.

Altaria ſine religis ꝓſecrari non de-
 bent. de ꝓſe. di. i. placuit. zc. nō oz. z ꝓt
 ep̄s in eadem ecclia ſil̄ plura altaria
 ꝓſecrare extra eo cū ſis.

An autē deficiētib⁹ religis poſſit
 appōi corp⁹ x̄pi. Jo. in. d. c. placuit di-
 cit q̄ ſic hug. dicit nō eē de ſubſtātia ꝓ-
 ſecratiois vt reliquit apponāt. ea. di. c.
 nullus hoſt. i ſū referi ꝓſuluiſſe Inno-
 ſup illo dicto Jo. an. licite ꝓdatur cor-
 p⁹ x̄pi loco religaz. et dicit Inno. rñ
 diſſe de aſiſtentū conſilio. q̄ ſi. rō eſt
 ſim Jo. an. qz corp⁹ x̄pi ē cib⁹ aie de
 ꝓſe. di. ij. panis nec dz cōſuari niſi cā
 infirmoz vel ex alia cā neceſſaria vt i
 c. i. de eu. eu. Feri tñ q̄ leo papa deſi-
 ciētib⁹ religis dedit ꝓtē corporalē z eu
 eharitſtie i ꝓſecratioe cuiuſdā ecclie.

Altare an ſit recōſecradū. & q̄ ſic
 in q̄buſdā caſibus. ꝓmus ſi mēſa ſiue
 tabula altaris. i. ſupior ꝓs altar] fuerit
 mota. i. mutata ſz locū. ſz ho. ex eo. c.
 i. z hoc itelligit d̄ tabula aſſixa ſz Ro.
 tabula. n. ꝓſecrata q̄ nō ē aſſixa de loco
 ad locum trāſſertur: nec tñ recōſecrat
 dñū lapis ſupior nō ſepet ab eo cui cō-
 paginatur vñ ſi mēſa moneatur cū co-
 herētib⁹ ſibi nō oz ꝓ ꝓ hoc altare recō-
 ſecrari: vt ꝓz i altari ꝓortatili de cōſe.
 di. i. cōcedim⁹. ſcōs ē ſi aliq̄s de lapidē
 bus mēſaz tāgētibus fuerit motus ſim
 Ber. extra. eo. c. i. qd̄ itelligit Rod. d̄ la-
 pidib⁹ ꝓncipalibus: vt ſi ſup q̄tuoꝝ co-
 lūnal ſūdāta ſit mēſa altar]: z vna eaz
 fuerit mota mēſa niſilomin⁹ ſmanēte
 imota. Sec⁹ de lapidib⁹ ꝓietis v̄l de ip-
 ſo ꝓiete. cui lateralē ꝓpaginatū ē alta-
 re in q̄buſdā ecclie: qz ꝓ ꝓ mortonez il-
 lius parietis: vel lapidum eius non re-

fi. de priuile. ll. vi. vbi de gfa e processus
 epis vt possint celebrare vel facere co-
 ra se celebrari in itinere sup altari via-
 tico. Si. n. hoc liceret de iure cōi prout
 sensit Inno. frustra pcederetur pūlegi-
 um ad idē. c. vnicuiqz z. c. si qd de ple.
 di. i. vbi dī q in in oratorijs puatis n̄
 dz celebrari sine lnia epi. vide in Ri. i.
 iij. di. iij. q in casu magne necessitat
 iura pmittūt celebrari in loco nō sacro
 si tamen tabula sit cōsecrata: ceteraqz
 ad aliū officijz p̄tinentia ibi affuerint
 sicut cū ecclie p̄me fuerint incense: vel
 cū hoies sunt in itinere: z ecclia defue-
 rit vt de ple. di. i. c. cōcedim. qb. casu-
 bus exceptis nō lz celebrare in loco nō
 sacro nisi de cōsensu epi per. d. c. missa
 rī nulla aut necessitate lz celebrare in
 mari vel sup fluium z fm pe. de pal.
 extra eccliaz sine necessitate nūqz lz ce-
 lebrare sine licentia epi. Sed non hñ
 tibus capellas licet potius celebrare in
 campo vel in domibus puatis dūmō
 alia necessaria hēantur. Et hoc vbi li-
 centia epi haberi non possit. Et ideo a
 p̄ncipio si cōmode lnia haberi pōt ab
 epo peti dz. In exercitu et xp̄anorum
 idem fiendum.

Consecratio. iij. scilicet cimiterij. alia
 est p̄secratio ecclie alia cimiterij.

1 Cimiterij pollutū eē censet quādo
 ecclia est polluta effusione sanguinis
 vel seminis dico si sit contiguum ipi
 ecclie z anteqz recōciliatū sit: non de-
 bet in eo aliqs sepeliri. Secus si cimi-
 terij ipsius esset remotū ab ecclia. sed
 ecōtra polluto cimiterio non est pollu-
 ta ecclia: ne minus dignū trahere vt
 deatur manus. Et non est cimiterium
 vnū. sed plura quādo partes est in me-
 dio. lz sit ibi porta in pariete.

2 Sed Be. i. c. vnicō. eo. tit. li. vi. qui-
 rit p̄se q duo sint cimiteria: z sit p̄es
 in medio z porta i pariete: z in porta
 fit iniuriōsa sanguis effusio: q̄ritur an
 vtrūqz cimiterij sit interdictum. Pōt
 dici q aut ē cōmissa in porta: lz ex pte
 magis adherente vni z tūc illd est vio-
 latū put dī de heremosfrodito. ff. de sta.

ho. q̄ritur. aut facta fuit i medi porte. z
 tūc cōsideram⁹ cuius cā fuerit factus
 paries z porta vt dicit Jo. an. Et est
 dubitū qz nō pōt apparere cuius causa
 sint facta: z tūc cum p̄cipet de vtroqz
 dicim⁹ vtrūqz violatū. ita dicem⁹ hic
 z in dubio videntur apposita vt faci-
 ant duo cimiteria p̄ncipalr nō aut ac-
 cessorie vt vult dicit⁹ ter. Et p̄ premissa
 idē dicitur si in porta ecclie fiat talis in-
 iuria. Jo. an. Jo. de imo. dicūt q forte
 istud vltimū dicitū est ver⁹ quādo itra
 clausurā hostij vsus eccliam facta est
 pollutio. Secus si ex parte qui est ver-
 sus locum extra eccliam.

CSi in cimiterio corpora fidelitū de 3
 fūctorz sepulta sunt ab excōcatis. scilicet
 maticis vel infidelibus. z hmōi. nō p̄
 pter hoc debent exhumari de sacra. nō
 iteran. a nobis.

Cimiteria nō p̄secrata: in qbus cor-
 pora pagāoz vel hereticoz. vel excōcica-
 toz sepulta sunt: nō debēt cōsecrari de
 ple. di. i. eccliam. lz corpora ibi sepulta
 debēt inde pus eyci. z parietes z tigna
 radi. z tūc si apta fuerit poterunt cōse-
 crari. d. c. eccliaz. si aut cōsecrata fue-
 rint prius eodē mō corpora p̄dicta in-
 de eyciēda sunt si discerni possunt alio
 nō extra de sepul. sacris. z ipsa cimi-
 teria recōcilianda sunt: sicut de ecclie
 detm̄ est. Sed in ecclia cōsecrata pa-
 rietes nullo modo radendi sunt: vt di-
 ctum est. s. Cōsecratio. i. Quia tūc eēt
 recōsecranda z nō recōcilianda.

Corpora sanctorz nemo p̄sumat trās-
 ferre sine lnia p̄ncipis vel epi. de cō-
 se. dist. i. corpora vbi dicit gl. q per p̄n-
 cipem intelligitur papa. z hoc verus si
 corpora tradita sunt perpetue sepul-
 re alias sine auctoritate alicuius possit
 transferri fm glo. ibi. Idem videtur de
 ossibus aliorum fidelitū. ff. de re. z sup.

Consecratio. iij. scz vestitū: palaz
 z vasorum. vestes sacerdotum tamen
 z ministrorum: palle altaris: z vasa sa-
 cra: z oia similia non debent conuerti
 ad vsus laicos. Sed siqua sūt vetusta

te consumpta comburi debent: et cineres
in ecclesia reponant. xix. q. iij. que semel et
c. qm̄ de consecratione distin. i. altaris.

In autem simplices sacerdotes pos-
sunt benedicere vestes sacerdotales et
alia ornamenta ecclesie vel altaris. dicitur
quod non. ut habetur supra benedictio. §. vij. Ta-
meum per Sixtum papam quartum indul-
tum est ut simplices sacerdotes ordi-
nis minorum possint benedicere quocumque
ornamenta ecclesie vel altaris et ve-
stes sacerdotales et alia exceptio cor-
porali. nota sunt per de Pal. prout re-
citatur. Archi. f. in sum. q. de longo ma-
nipulo licet facere stolam vel econuer-
so. et de breui stola facere manipulum
vel cingulum quod omnia hec vna bene-
dictione consecrantur. Et cum capsula
i. planeta est dupla: cuius possit esse sim-
pla. et super quamlibet partem fit be-
nedictio: in celebrando vtriusque potest ex utra-
que parte. Et si vna pars amoveatur ab
alia remanet benedicta: et potest in ea
celebrari. Et similiter de dupla stola itez
secundum eundem. De. quando vesti-
menta reparantur propter paupertatem
videtur distinguendum quod aut tanta
pars amota fuit. quod sine illa non be-
nedicere vel celebrare. ut tota Man-
tcha vel pars superior. Et tunc desi-
nit esse benedicta. Si autem modica par-
ticula: cuius defectus nec benedictione im-
pediret: nec celebratio. tunc licet celebrare
nec est hoc sicut de oleo benedictio.

Conservator. Requiere. infra. Ex-
coicatione. xxvij.

Consilium tenetur quilibet inquirere
vbi cauetur a iure sed non tenetur il-
lud sequi: tenetur tamen expectare debito
tempore donec consulat sapientes alias non
valent: si fieri quod cum consilio fieri. Quere-
ritur enim consilium de iure: ut aptius con-
sulens videat quid sit agendum extra de
elec. ne per defectu. vbi de hoc in glo. et
c. cum in veteri. eo. si. et c. cum olim de ar-
bit. vbi glo. querit: ad quid est petere con-
siliu si non est necesse illud sequi. et certe
potest esse quod tale consilium sit vtile. quia
potest mouere prelatu ad aliquid faciendum

quod forsitan per se non fecisset: quod quod a
pluribus queritur facilius inuenitur. xx. di.
de gbus. Et habito consilio deliberet
an expediat ei sequi consiliu. Et ideo dicit
Per. in. c. ad nram de consue. quod est vtile
in facto dubio exquirere consiliu a pluri-
bus tam literatis quam illiteratis sapientibus
et insipientibus. Nam quicquid pars sapientes
habet in certa re eleuatum intellectum et inge-
nium: et acutum sciunt discutere vnum casum
quod omnes sapientes. Sicut narrat. Jo. an.
de facto pisens: quod decidit quoniam mi-
ro modo inter tabernarium et quendam
pauperem a quo tabernarius volebat
extorquere pecuniam: quod comederet pa-
nes ad odorem assati. nam soluit ille ex so-
no vni denarium turonensis: quod quoniam
non potuisset. Lato melius decidere. Et
dicitur quod Bar. quoniam debebat consulere su-
per aliquo articulo conferebat de ma-
teria cum mercatoribus.

In autem hoc sit vtriusque propria signifi-
cacione vocabuli quod quod astrictus petere
consiliu non tenetur illud sequi: sed satis
sit regere. No. dicit quod vni propriam si-
gnificationem vocabulorum preedit quod di-
ctum est Nam consiliu ex proprio significa-
to non obligat ad hoc. Sed quicquid sit im-
propriatio urgente materia subiecta: quod la-
tius declarat Per. in. d. c. cum olim de
mente Bar. in. l. i. §. si plures. ff. de ex-
erci. cum queritur an consilium sapientis con-
sensum aut enim consilium est impen-
dendum ei quod non habet interdum iudicium ro-
nis et tunc consiliu sapientis consensus. vt. l. Im-
puberibus. ff. de susce. tu. vbi si cauere
tur statuto: ut pupillus certum quod faciat
cum consilio duorum agnatorum: capi-
tur ibi consilium per consensus quod pupillus
non discretum iudicium. aut consiliu est im-
pendendum habenti integrum iudicium.
et tunc aut is qui habet impedire est particeps
illius officij: et tunc consilium sapientis consensus
et iste est proprius casus. c. venerabili §. h
vni intellectum de offi. dele. vbi dicitur
quod prelati cui datus est coadiutor
nihil facere sine consilio coadiutoris ca-
pitur ibi consiliu per consensus alias suum of-
ficiu esset supernacuum. Aut non est pri-

ceps officij z tunc p̄siliū stat pprie vñ
 satis ē regrere. vt i. d. c. cū oliz p̄se exē
 plā. Statuto cauetur vt mulier nō pol
 sit testari sine p̄silio duoz p̄sanguineo
 rū. Certe hoc casu satis ē regrere p̄siliū
 cū facultas testādi solt mulieri p̄petat. z
 hoc teneas. Nec est faciēda d̄ris si q̄
 dicat de p̄silio vel cū p̄silio. put voluit
 Ly. in. l. id q̄d pauperibus. C. de epif. z
 cle. Dicit enī q̄ si aliq̄ hz aliq̄d facere
 cū p̄silio alicuius. nō tenet p̄siliū sequi
 Sec^o si hz facere de p̄silio alicui^o. S; z
 Jo. an. in regula nullus in mercu. hāc
 d̄ris z nō approbat. nec ēt Bar. in loco
 p̄alle. secus fm̄ Jo. an. in loco p̄alle.
 si dicatur iuxta vel fm̄ p̄siliū talis. qz
 tunc tenet seq. Adde p̄dictis q̄d notat
 Bar. in. l. si cū dotē. §. eo aut. ff. so. ma.
 q̄ si cōsanguinei requisiti nolūt p̄sen
 tire. q̄ ad iudicis offm̄ spectat examina
 re cās p̄dictōis. z sigdē ē iusta: bñgdē
 alias iudex p̄mittit mulieri cōtrahere
 aut testari vt. d. §. eo aut.

2 Quid aut si ille cuius p̄siliū regri
 tur dedit malū p̄siliū: nūgd excusentur
 faciētes actū cū malo p̄silio. R. Pa. in
 c. cū i veteri de elec. de mēte cōpost. di
 cit q̄ si excusant: qz p̄siliū si obligat z
 iō si canonici elegissēt sciēter indignū
 cū cōsilio illo illoz icidissēt i penā. c.
 cū in cunctis. de elec. idē sentit bar. i. l.
 i. §. si plures. ff. de exerci. vbi dicit q̄ si
 iudex tenet p̄nunciare cū cōsilio sapien
 tis non excusabitur si fuit sequit^o ma
 lum cōsiliū.

3 Quid aut si ille q̄ hz ip̄edere p̄siliū
 vult p̄sulare vel est mortuus. an possit
 mādataris p̄cedere ad actus cōsumma
 tionē cōsilio nō hito: vñ. que seq̄ Jo.
 an. in. c. i. ne. se. va. i. vi. in effectu sic di
 stringit. qz aut ille ē mortu^o z tūc si ex
 p̄silio noie. pprio ptas cōsulēdi fuit sibi
 attributa: expirat mādātū ex quo non
 potuit huiari forma. s; dz expectari scda
 iustio. ar. c. cū dilecta v̄ rescrip. Si fo
 fuit expressū nomē dignitatis dz succes
 sor expectari. ar. c. qm̄ de offi. dele. idēz
 dicimus si est absens: ita q̄ p̄siliū non
 pōt regri. Si vero est p̄sior z non vult.

Consulere vel est absens z non vult ve
 nire seu cōsiliū prestare tūc pōt mādā
 tari^o p̄cedere sine cōsilio de hoc bon^o
 tex. i. c. cū in veteri de elec. S; p̄tra p̄b
 mus mēbrum facit. d. c. i. ne. se. va. vbi
 d̄ q̄ si caplm̄ hz p̄ferre bñficia cū cō
 silio ep̄scopi: si ep̄s est mortuus vel iō
 ge absens pōt caplm̄ cōferre beneficia
 So. dicit Lompo. q̄ aut cōsiliū est reg
 redū ex forma mādātū z p̄cedit p̄mūz
 dictū. Aut statuto vel cōsuetudine z p̄
 cedit tunc. d. c. p̄mūm. Et huius cōis
 dicti ḡdaz doc. antig vt refert Jo. de li.
 assignabāt duplices rōnes. p̄ia qz for
 tius stringit mādātū hois q̄ legis itez
 ptas ordinaria est magis fauorabilis
 q̄ delegata. vt in. c. p. z. g. de offi. dele.
 hñs § regrere p̄siliū ex ptate ordiaria
 nō ita stringit sicut hñs ptatez delega
 taz vñ in illo. c. caplm̄ p̄cedebat ptate
 ordinaria. Jo. de li. v̄ ipugnare oia p̄
 dicta ēt vbi p̄ hñtez ptatez ordinariāz
 est p̄siliū petendū nō v̄z actus cōsilio
 nō hito allegat bonū tex. in. c. nouit de
 his q̄ si. a pla. Et ad. c. i. allegatum rñ
 det q̄ loqtur in collatione bñficioz ne
 ex nimia dilatiōe imineat p̄culū: iō p̄t
 p̄cedere cōsilio nō hito de. s. t. z p̄mū
 quia cū hñti ordinariā mādāt vt cum
 cōsilio alicuius p̄cedat: v̄ potius q̄dā
 admonitio nisi adyctat q̄ act^o p̄mū
 sit nullus. Pan. aut in. c. ex pte. de p̄sti.
 dicit q̄ hoc dictū nō est simpliciter ve
 rū nec opio Jo. de li. v̄ p̄cedere indi
 stincte ad. c. i. qz si bñ cōsideretur rō il
 lūs. c. est generalis ad omne p̄culū i
 minens. naz fm̄ dispositiōis rōnem dz
 restringi z ampliari dispō vt in. l. cum
 p̄. §. dulcissimis de le. n. z iō v̄ q̄ vbi
 cūqz ex dilatiōe p̄ueniret p̄culū sem
 per pōt p̄cedi cōsilio nō hito. z hanc
 opi. sentit Bar. in. d. §. si plures.

4 Nūquid aut teneat actus si pōt ha
 beri cōsiliū z non fuit petiūz. Dic
 q̄ aut ex forma mādātū erat requiren
 dum: z non valet actus: vt in. d. c. cum
 in veteri. aut ex dispositione legis. Et
 tūc aut lex a principio cum ptatem tra
 didit: mandauit cōsiliū regri z non

put recitat pa. vbl. s. t3 q nō q: nō p̄t
aligs p̄sentire i seipsuz anteq̄ eligatur
notaretur eniz de ambitione.

Et predicta faciunt ad. q. ex forma
statuti mulier nō pōt p̄trahere sine cō
sensu duoz p̄pinq̄oz. p̄tingit q̄ mu
lier vēdidit aliq̄ bona vni ex p̄pinq̄s
cū cōsensu alteri p̄pinq̄: nūqd̄ sit satiffa
cū statuto: v̄f q̄ sic. qz p̄pinq̄ emē
do a muliere v̄f p̄sentire illi p̄tractu nā
satis est q̄ cōsensu itercedat i ipso cō
tractu. nec ob. cle. i. de re. ec. qz p̄sensu
p̄pinq̄oz ibi nō exigitur. vt auctori
tas: sed vt q̄daz solēntas. facit et q̄ si
statutū diceret filiū nō posse litigare si
ne p̄sensu p̄ris q̄ si p̄f z filius simul li
tigat. videat p̄f cōsentire. facit q̄d not.
Jo. an. i. mercu. i. regla q̄ tacet. q̄d si sta
tuto epi canetur: vt nulla locatio vale
at scā de reb̄ ecclie sine suo p̄sensu: q̄
si locatio fit ep̄o t3: qz conducendo v̄
datur consentire.

Consuetudo est q̄dā ius moribus
v̄tentū approbatū: q̄d p̄ lege susci
pitur cū deficit lex di. i. p̄suetudo. z ex
hoc inferitur ad. q. q̄tti dīanā. sūt p̄pro
missuz in quosdā arbitros vt p̄nūcia
rent s̄m iura nūqd̄ poterūt p̄nūciare
p̄ p̄suetudines z statuta loci. Sui. de
fusa. i. q. statutoz dicit fuisse determina
tū q̄ nō saltē s̄m p̄suetudines z statu
ta iuri p̄trata. Nouetur: qz appellatio
ne iuris itelligitur de iure cōi romano
rū. Insti. de in. na. q̄c. z ci. s3 p̄trariū t3
do. an. in. c. q̄ntanall. de iuretu. q̄d pl3
Pa. sup̄ Rica de p̄suetudine. P̄rio qz
cōsuetudo vt ē dicitū: ē q̄dā ius si scri
ptū. itē cū nō s̄m i mā odiosa verba
gīalia debēt s̄ficari i q̄libet sp̄ p̄tē
ta sub genere vt in. c. sciscitatus de re
scrip. cū ergo statuta z p̄suetudines sint
q̄dā iura vt dicitū ē ergo veniūt appel
latione iuris. z ad rōnes cōtrariā all. z
alia filia pōt r̄sideri q̄ loquūtur q̄ v̄
v̄nico iure dispō ē itelligēda. Sec̄ at
q̄i h̄bī gīale pōr s̄ficari i q̄libet sua
specie. sed aliter diffinit Bar. in cōsue
tudine in. l. de qb̄. ff. d̄ leg. dices q̄ cō
suetudo est ius nō scriptū p̄p̄i morib̄

z vsib̄ et vel maioris ptis eiusdē re
cte iniciatū: cōtinuatuz: introductum
habens vs legis. dixi. ius nō scriptū.
hoc p̄batur p. s. ex nō scripto. Insti. de
in. na. gen. z ci. dixi morib̄ z vsib̄ po
puli. q̄d p̄batur i. d. l. de. qb̄. qz p̄ mo
res p̄p̄i p̄phēdit cōsensu et v̄l maio
ris ptis. ff. ad mūcip. l. q̄d maior. dixi
recte iniciatū: qz si cēt p̄errore intro
ducta nō obfuaretur vt. l. q̄d nō rōe. ff. de
legi. dixi cōtinuatū qz si nō adesset diu
turnitas ipis in cōsuatide cōsuetudis
ipsa nō valeret vt. d. l. d̄ qbus dixi h̄is
vim legis. qz paris est potētie cū lege.
vt p̄batur in. d. l. de quibus.

Quē autē effectum hēat cōsuetudo
Bar. in. d. l. de quibus dicit q̄ aut con
suetudo est s̄m legem aut p̄ter legem
aut cōtra legem. P̄rio casu v3 cōsue
tudo. z duobus modis potest esse secū
dum legem. P̄rimo interpretādo ipsā
legē vt in. c. cuz dilectus. de cōsuetudi
ne. Secūdo cōfirmādo ipsaz legē. vt
in. c. sopite de censi. Secūdo q̄n ē p̄ter
legē z valeat cōsuetudo. vt in. c. ca
tholica. z. c. in h̄is. xi. di. tertio casu dicit
q̄ aut ē cōtra legē diuinā: z nō valet
nisi procedat distinguēdo vt infra di
cetur. Aut est cōtra legē nature. z ē
non val3 qz naturalia. sunt imutabilia
Pone exempluz. Si habet cōsuetudo
vt filij non educantur a parētibus. nā
de iure naturali sunt eis debita alimē
ta. di. i. ius naturale. Et facit ad. q. nun
quid per statutuz vel cōsuetudinē pos
sit tolli vel dimīni legitima debita fi
lio. De hoc vide. j. c. legitima aut est
ius gentiuz z nō valet: qz pōt dici ius
naturale: qz naturali rōne inductuz. vt
in. l. oēs populi. ff. de de in. z iur. z hoc
intelligē nisi cōsuetudo disponderet cō
tra ius gētuz distinguēdo. nā ius po
situz pōt ex cā dispondere cōtra ius
gen. z ius naturale: vt inducēdo serui
tutem. vt in. c. ita quorūdam de iudeis
Itē p̄nūdo quē dītio sue rei. vt de pre
scrip. p̄ totū. Ita cōsuetudo pōt facere
cā sit quedam lex. aut cōsuetudo est
p̄ legē posituz: z p̄ legē: seu canō

nes. seu statuta. Et tunc aut est \bar{p} liberta-
te ecclesie et non vs. aut contra utilitatem pu-
blicam et non valet quia sicut non vs. ita.
nec consuetudo. Aut est \bar{p} utilitatem priuam
et tunc aut precedit lex derogatoria ad con-
suetudinem: et non vs. consuetudo sequens. ut
l. eos. C. de usur. et ex hoc dicto Pa. in-
fert quod consuetudo semel reprobat a le-
ge non potest amplius induci. s. Pa. dicit
esse gl. singulari in \bar{p} riu in cle. statutum
de elec. et credit quod si subest ratio noua: que
non suberat tempore legis dante consuetudi-
nem: quod tunc poterit de nouo induci. ar.
optimu. in l. si hoiem. ff. mandati. et i. c.
non de vs. aut non h. legem derogato-
riam. Et tunc aut lex precedit et sequitur con-
suetudo. aut est \bar{p} rio casu si consuetudo est
generalis vincit legem generaliter et vice. in-
telligit tunc h. ius canonicum. dum non sit ratio
abilis et prescripta. ut si. \bar{p} sue. aut consuetudo
est particularis. et tunc non vincit legem gene-
raliter ut. in l. ij. C. que sit lo. consue. s. so-
lo vincit legem ubi consuetudo viget. ut
l. venditor. s. si constat. ff. de. pre. scdo ca-
su que precessit consuetudo et l. \bar{p} traria seqt
bar. t. quod tunc consuetudo non vincit legem imo
tollit per legem sequentem. allegat. l. ij. ff. de
sepul. vi. dicit tunc quod canonicus tenet op-
positum. et vice casus in \bar{p} traria in. c. i. de
p. st. l. i. vi. ubi dicit quod lex pape non tollit con-
suetudinem certi loci \bar{p} trarias. nisi de ea
fuerit facta mentio. quia papa non presumit
scire istas consuetudines. ex quo infero quod
si ciuitas facit statutum contra suam consuetu-
dinem tollit consuetudo. s. de ea non faciat
mentionem quia cuius presumit scire suam con-
suetudinem ut notat in. d. l. oes populi.
2 **C** An autem consuetudo possit augere. di-
minuere et distinguere ius diuinum que-
ad modum potest lex positua. cum consuetudo
non sit aliud quam lex non scripta. ff. pa. i. d.
c. si. dicit quod ius posituum est civile quibus
distinguit ius diuinum. nam illa regula iuris
diuini. in ore duorum et c. repetit limitata
per ius civile et canonicum. quia in multis ca-
sibus reperiuntur plures testes et in aliquibus
pauiores. iij. q. iij. c. l. et in. c. cum eses
de testa. ad hoc facit quod notat ipse Pa.
in. c. cum nup. de testi. s. in Inno. quod prin-

ceps potest statueri ex causa privilegii conferendo
ut vni testi credat in certis casibus
vel certa qualitate personarum inspecta et sic
recedere ab illa regula in ore duorum et c.
Et tunc ubi ratio naturalis inadet ius diuinum
distingui et limitari tunc transgressio non in-
ducit penam quia presumit hoc voluisse ip-
sum deum cum noluerit oes casus distingue-
re s. dedit regulas generales. et postea tribu-
it vicario suo generalis auctoritatem. ut
quocumque ligaueris et c. sed ubi nulla ratio
naturalis suggerit ipsam ius diuinum mu-
tari seu limitari. tunc nec lex nec consue-
tudo valet: puta si haberet consuetudo
ut non liceat honorare pres. et mres. tunc
est ut papa possit errare quia disponit
ius diuinum sine causa. Sic intellige. xv. q.
i. s. ut sine causa. et per hoc saluari potest deum
Do. in eo quod dicit non valere statutum
vel consuetudinem per quam homicida vel si-
milis criosus puniatur pecuniar. ubi
de iure diuino venit puniendus personar.
nam talis consuetudo vel statutum inducit
penam peccandi. et tunc notat dicit ab-
bas in. d. c. si. non valere statutum ut lice-
at interficere interfectorum pres. vel penite-
tes in facie et non hoc dictum. facit enim con-
tra statuta que vigent in multis locis permit-
tencia consanguineis vindicare mortem seu
iuriam consanguineorum. hec. n. statuta vi-
dentur illicita quia quibus fieri per viam iusti-
tie: non debet exerceri cum racione animi ma-
xime. quia prebent magis peccandi et scdall.
s. in Jo. an. i. additionibus spe. ut hoc li-
mitare. quia statutum dat hanc facultatem et
ex racione animi faciunt vindictam. Secus
si datur ut ministro legis. ut faciat iusti-
tiam. quia statutum potest illos consanguineos
ministros legis facere. xxiij. q. v. non est cru-
delis per predicta etiam potest solui quod nungd
valeat statutum. ut banitus possit ipse
occidi. et dicitur quod sic si fiat ex causa ratio-
nabili ut quia banitus est hostis ciuitatis
de quo per bar. in. d. l. oes populi.
C An autem valeat consuetudo. aut statu-
ta que vigent in aliquibus ciuitatibus. maxi-
me florēt ut bona filiorum et vxor. et et
ipsi possint capi per delicto fallente. s. quia
per fallit seu cedit foro. et idem in silibus

non nam amoy
pales reuam ab
luna in pa. an. c. ex
papa qui ex necessitate
liber. s. quia multi fel
statuta illa statuta
statuti sit obferu
libra imagine et van
pa. committit se ad ne
de ima. ec. s. illa
l. c. de p. m. p. l. l. q.
si sunt conoria p. cu
bona filij et c. m. p. p.
parij illi q. d. c. r. b. b.
s. et p. magna p. p.
ut in eis et erat p. m.
ducta ista sp. s. ita. ut si
p. p. p. p. p. p. p. p. p.
et ut s. u. t. r. e. t. p. o. r. e. t.
ad bona vxor. et filio.
l. e. q. p. p. p. p. p. p. p.
le. q. r. e. b. a. t. e. o. p. o. m.
4. c. s. v. t. o. q. p. p. p. p. p.
s. u. e. m. d. o. p. c. a. n. d. e. e. i.
et l. c. u. r. i. b. u. s. p. l. o. n. e. s.
q. e. p. o. s. s. i. m. p. a. r. e. p. l. e. g.
n. o. s. i. c. f. u. i. t. i. d. i. c. t. u. r. i. n. e.
i. n. t. c. a. n. o. n. e. s. s. t. a. t. u. t. a. s.
n. o. t. u. e. s. s. u. n. t. r. o. m. e. q. u. i.
l. e. r. t. e. n. d. u. t. i. n. b. o. n. u. p. u. b.
l. i. p. u. a. t. e. r. u. m. s. i. p. o. p. u. l. u. s.
h. a. r. e. l. e. g. e. p. p. d. e. d. o. i. p. e. r. e.
i. n. q. u. o. p. o. p. u. l. u. s. i. n. b. i. r. e.
i. n. l. i. b. r. o. v. i. c. a. d. a. p. p. l. i. c. a. d.
c. a. n. o. n. e. s. h. o. i. u. s. s. o. n. t. d. i. c. t. u. r.
p. a. p. a. v. t. q. u. o. s. p. o. p. u. l. u. s. p.
i. n. n. o. n. i. s. h. o. n. e. s. t. a. t. e. m. e.
i. n. t. a. p. r. o. p. i. i. p. u. d. i. c. t. u. r. i.
i. n. d. l. d. e. s. p. o. s. t. e. q. u. i.
i. n. p. a. s. c. a. n. o. n. i. c. i. s. i. n. p. a. l. t. e. i.
v. e. s. t. i. g. e. i. n. d. e. u. t. r. e. n. i. a. t. a. d.
b. i. c. h. o. m. i. s. t. r. i. c. i. v. i. h. e. m. e. t. u. r.
d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. p. l. u. r. i. m. e. r. a. r. i.
n. o. t. u. m. e. s. t. i. n. e. m. o. p. m. i. s. i.
p. a. r. e. p. i. a. t. i. s. t. a. t. u. t. a. s. c. a. n.
s. t. a. t. u. t. a. s. v. o. l. u. n. t. i. n. g. i. t. e. r.
i. n. t. a. n. o. n. i. s. u. n. i. u. e. r. a. s. d. i. c. t. u.
i. n. i. l. l. i. m. p. l. e. g. a. r. e. v. i. c. i. a. p. l. l.
i. n. d. l. q. c. a. i. p. r. e. s. t. i. c. e. v. e. r.

causibus nam amore pinguis et filiorum sepe homines retrahunt ab illa fallacia. illa tamen statuta secundum pa. in. c. ex parte de consue. sunt iniqua quoniam ex necessitate quod inducit ad fallendum. sed quia multi fallunt ex proposito: ideo emanarunt illa statuta. An autem cessante ratione statuti sit observandum illud statutum tanta iniquitate et damno filiorum et uxorum. Pa. remittit se ad no. p. Inno. i. c. plerique de immu. ec. Sicut tamen casus habet in l. si. C. de principis. li. xij. ubi bona multe sunt obnoxia pro culpa mariti. et etiam bona filii est emancipati. et dicuntur primi pillarum illi qui deferebant in bello primipila. i. tela. et pro magna periculum quod vertebatur in eis cum erant primi in bello fuit inducta ista specialitas. ut si ipsi prodentati. et se prave gessissent in officio et non haberent nisi soluerent poterit manus extendi ad bona uxorum et filiorum. Et hoc fuit statutum. quia pro geminis uxorum et filiorum male gerebant eorum officium.

4 ¶ Sed oritur quod pulchra. quare valet consuetudo contra canones. et non statutum. et quare secularibus personis fuit idultum ut legem possint prodere contra leges imperatorum. et non sic fuit idultum viris ecclesiasticis: possunt contra canones statuere. Pa. in. d. c. si. dicit istam fuisse rationem. quia ius civile finaliter tendit in bonum publicum et utilitatem privatorum. nisi si populus vult sibi providere legem contra idem imperator non curabit. quia potest populus in hoc renunciare favori suo. ut i. c. ad applicam de regula. Idem quia mores hominum sunt diversi ideo voluit imperator. ut quicquid populus possit facere contra legem. non tamen contra honestatem. nec contra iura reservata principi. sed in iudicium duntaxat eorum. ad h. d. l. oes populi. et quod tibi non bar. sed ius canonicum principalem intendit homines dirigere in deum ut veniat ad bonum publicum ecclesiasticum. nisi statutum contra editum ab inferioribus presumit temerarium et ambiciosum et fini eterno contrarium. ideo non potest papa dare preter statum contra canones. Sed consuetudo tollatur. quia surgit ex tacito consensu. et non presumit tanta ambitio. dicit tamen bal. vnum singulare dicitur p. l. si homines. ff. mandati. quod ex causa virginitatis et verisimiliter non potest

nisi a canone potest fieri statutum contra canones. et multum benefacit illa lex. ubi. n. de. quod si dedit mandatum speciale alicui. ut manumittat aliquem servum. certe potest procurator generalis deum ex nova causa iterum dicere. procuratori speciali ne manumittat. quasi ex nova causa pro deum non considerata possit procurator generalis venire contra mandatum speciale ipsius deum. ita dicitur in inferioribus ut possint ex nova et virginitatis causa statuti. edere contra speciale statutum superioris. Et pro hoc dicitur et illa legem tene meti istud dicitur singulari. quod ex nova causa potest legatus generalis prohibere delegato pape speciali. ne procedat in causa sibi commissa. quod in illa causa delegatus specialis dicat maiori legato generali ut in. c. studuisti de offi. lega. Sed hoc admittitur ex nova causa non considerata pro papa. ¶ Que autem regram ad consuetudinem in adducenda. gl. in. c. si. de consue. in principi. enumerat. x. vl. xi. in si. tamen ut recedere a predictis. et solum exigere duo. primo quod sit rationabilis. Secundo quod sit prescripta. non tamen intelligendo ut consuetudo prescribat: siue prescribat dominium alicuius rei sed de eae prescripta. i. obtenta pro cursu temporis regit ad prescriptionem.

¶ Quantum vero tempus requirit ad consuetudinem adducendam. pan. in. d. c. si. dicit quod varie sunt opiniones sed concludit quod aut quare de iure civili aut canonico. Pro casu contra tamen: ut sufficiat tempus. x. annorum et si consuetudo sit contra ius quod probat legiste hac ratione. Jura requirit longum tempus ad adducendum consuetudinem. ut. C. quod sit lon. consue. in rubro. et nigro. Sed longum tempus dicitur. x. annorum. ut. C. de pre. lon. te. pro totum. Be sure pro canonico. dicit quod aut consuetudo est pro ius: et sufficit tempus. x. annorum. ad hoc glo. notabilis in. c. si. e. ti. li. vi. quod vult limitandum nisi consuetudo veniat ad detrahendum tunc alicuius ecclesie: quia tunc sicut in prescripione ecclesie requirit tempus. xl. annorum ita in consuetudine. et hoc est notabile dicitur tamen Inno. in. c. cum dilectus eo. ti. quod est bene notandum. vult tamen Inno. restringere: quasi consuetudo est contra ecclesiam particularem. Secus si contra ecclesiam universalem. Sed pa. dicit non videre ad hoc bonam rationem diversam

legi positue etiā preceptine. **Pa. in**
 c. l. de tre. z pace. post gl. ibi dicit q lex
 positina etiā preceptina nō obligat ad
 pctm̄ si nō sūt moribus vtentiū rece-
 pta vel si in dissuetudinē abijt. z hanc
 opionē s̄ Bos. z Inno. z ho. in sū. S̄
 in. d. c. i. tenuit ipse ho. cōtrariū moue-
 tur qz si est lex pceptina. ergo a p̄nci-
 pio ligauit cōtraueniētes ad pctm̄. er-
 go p nō obseruatiā nō tollitur eius di-
 spō. qz tps nō est modus tollēdi obli-
 gationē. alij ho distinguūt iter leges q̄
 apponūt penas ipso facto. z illas que
 mādāt penas infligi. vt in p̄mis nō ha-
 beat locū cōsuetudo cōtraria: cū statiz
 cōtrafaciēdo sciderit in penā z in sc̄m
 dānatus. xxiiij. q. i. auduitimus. do. an.
 distiguit q̄ aut lex. pceptina emana-
 uit in fauorē p̄matū. z pōt tolli p̄suetu-
 dine sicut pōt tolli pacto z renūciatio-
 ne. d. l. v. ḡbus. Et emanauit in hono-
 rē: deū aut fauorē publicū z tūc si sub-
 diti nō obseruauerūt sciēte supiore z
 paciēte: talis lex nō ligat: nec regitur
 alia p̄scriptio. qz ex quo supior videt z
 patitur nō v̄ velle q lex sua vinculu
 inicit. s̄ si supior ignorat: tūc peccant
 cōtraueniēdo. s̄ h̄ ho. z. d. an. v̄ tex.
 in. d. c. fi. vbi tex. apte pbat q̄ ois lex
 humana pōt tolli cōsuetudine. dūmō
 sit rōnabilis z l̄ie p̄scripta v̄n̄ ibi solū
 reseruat cōtra cōsuetudinē ius diuī-
 nū nec p̄uati dicitur tollere legē supio-
 ris: s̄ ip̄e supior cōsensu p̄stando hūc
 cōsuetudinē i eo qd̄ statuūt iura vt per
 cōsuetudinē possit tolli ius posituū. d.
 c. fi. Et id̄ distiguerē: q̄ aut lex pcepti-
 ua nūq̄ sūt recepta i obseruatiā sciēte
 legislatores: valēte p̄radicere z nō p̄ra-
 dicēte. z talis lex non ligat. Et puto q̄
 nō regitur ip̄s ad iducēdā p̄scriptio-
 nē. s̄ sufficit binus v̄l trinus actus i cō-
 trariū: qz hic nō agimus de p̄scribēdo
 p̄tra legē s̄ de ipediēdo vinculu. nā p̄
 binū v̄l trinu actū appet de cōsensu su-
 perioris ar. d. c. ita nos. si ho alig ob-
 seruāt z alig nō i eodē loco: tūc nō ser-
 uātes nō vidētur excusari vt in. c. cū tā
 dudū. de p̄ben. itellige in hoc: qm̄ ma-

ior po fuit tūc mior po nō excusatur. z
 tūc intelligitur illō dcm̄. multa p̄ patie-
 tiā tollerātur zc. aut supior ignorat z
 tūc puto q̄ regitur p̄scriptio. x. anno
 r̄i: dūmō cōsuetudo sit rōabilis. vt qz
 fundatur sup aliq̄ rōe. vt in. d. c. fi. Nec
 ob. q̄ a p̄ncipio hoies peccauerūt com-
 traueniēdo. nā duplex pt eē r̄isio. P̄m̄
 mo q̄ si moti fuerūt ex aliq̄ rōabili cā
 si peccauerūt: qd̄ ip̄emet supior idulsi-
 set. Ad hoc q̄ notatur in. d. leges. iij.
 di. vbi tria reguntur ad hoc. vt lex liget
 p̄mo q̄ sit facta p̄ eū q̄ h̄z ptatē cōdem-
 di legē. Sc̄do q̄ sit publice p̄mulgata
 Tertio q̄ p̄feriores seu subditos sit su-
 scepta. Sc̄do r̄fidetur q̄ successores eo-
 r̄ū q̄ cōtraueniūt: nō peccauerūt: qz po-
 tuerūt estiare q̄ ex aliq̄ rōnabili cā illis
 lex nō sit i obseruatiā. Si ho lex pcepti-
 ua sūt recepta: s̄ in p̄ dissuetudinē cō-
 tranētū est dic vt. s̄. z q lex pceptina
 nō illa q̄ z sciēte supiore: z nō cōtradit
 cēte allego bonū tex. cū gl. xx. di. c. i. z
 c. cū oliz de cle. cōm. i cōsuetudie at̄ idu-
 cēda i sacralib̄ exigūt tacit̄ cōsensu
 pape. alr nō ligat: ita voluit gl. notabi-
 lis. in. c. vir. de sc̄bis nup. hec Pa.

Additio. adde p̄dict] qd̄ no. fr̄.
 v̄ are. i p̄sillo. xi. icipit 14
 te i xpi noie. post car. flo. i. c. i. de tre. z
 pa. z ibi eū legitur Jo. de imo. z. d. ab.
 modernus q̄ qm̄ statutu sit a supiore: z
 nō recipitur a subditis imo fuitur p̄-
 r̄iū: z h̄ sit sciēte z paciēte supiore q̄ se-
 cit statutu ad tollēdū tale statutu q̄ nō
 liget si regitur p̄suetudo p̄scripta. p. x.
 auos s̄ sufficit simplr vsus cōtrarius
 allegant tex. iij. di. c. i. q̄ optie facti. z
 qd̄ no. in. c. cūz olim de cle. cōm. z. xi.
 di. de libell in glo. h̄c etiā iniam tenet
 An. de bu. quē ip̄s nō allegant in. c.
 quia circa. de cōsan. z affi. vbi dicit no-
 tabilitat ad p̄positū q̄ qm̄ lex nō reci-
 pitur ab oibus sciēte supiore talis lex
 nō ligat: qz supior v̄ eā tacite tollē ex̄
 scit cōtrariū obfuarit: z patitur. z ides
 credit ibi. d. ab. si lex recepta a minor
 pte si obfuet ar a maior. allat nōta p
 Jo. an. i. c. fi. v̄ cōsue. Qd̄ dcm̄ est egit

num in hoc casu qz non debet esse in potestate minoris ptis illud quod induceret maiore prem ad pctm qd icur reretur p transgressionem legis.

¶ An at ex no vsu inducat psuetudo. **¶** pa. in. c. ioanes. de cle. pu. post Jo. an. dicit q qnz no vsus si hz i se actū tacitū ptra dispōnem iure neqz in substantia: neqz in forma. z tūc ex no vsu no iducit psuetudo nec derogat lex. pone exēplū. lex dicit hermosroditā esse iudicādū fm sexuz pualentē. l. qrit. ff. d. sta. ho. tū si p nūle annos nūqz accideret ille casus. no pōt dici q sit abrogata illa lex: qz nihil est actū ptra legē vl pone. lex dicit q si dedisti mihi dānuz possuz agere ptra te actiōe acglie pone q passus dānu noluit agere. pfecto ex hoc no est inducta psuetudo ptra illaz legē qz ipsa lex no necessitat ad vsu: s; dat facultatē agēdi. z iō ex hoc pcludē q i hys q sunt mere facultatis non iducit psuetudo. nā in his casib; nihil agit. ptra legē pmittētē. Si ho si vsus hz i se tacitū actū ptra dispōnē iur. tūc iducit psuetudo. vt in. d. c. ioanes naz ibi no deferēdo tonsurā vī cōmittere ptra legē q inuigū dilatonē tōsure.

¶ Que dñia iter psuetudinē z pscripționē. **¶** pa. in. d. c. si. dicit q pncipal dñia ē: qz ex pscripționē agrit ius puato rū: siue illud ius trahat ex publico. siue ex puato. psuetudine ho no acgrit ius alicui puato. s; i publico vñcunqz causet: et si ius trahat ex puato: vt i. l. veditoz. §. si pstat. ff. cō. p. vbi pz q pōt introduci psuetudo q qz possit dato pōcio fodere lapides ex fundo alicuius. Et ob dictā legē pa. in. c. dilecti d arbi. ifert ad. q. nūqd possit iduci psuetudo: vt nobiles alicuius castri possint icidere ligna: vl aialia pascere. j. limites alterius castri: vl in fundo alterius. z dicit q sic dñmō psuetudo no sit inducta p violentiā ad hoc. c. sup. gbusdā d. h. si. nā quēadmodū poss; pcribi: seu acgrit tota res: ita z vsus rei. alia dñia. nā in pscripționē reqrit titulus z bda fides in psuetudie ho no: s; solū tps. d. i. de

gbus. alia dñia sed host. qz pscripctio locū hz i reb; mobilibus z in imobilibus: co:poralibus z icorporalibus. eē de pscrip. auditis. z. c. se. psuetudo at in icorporalibus tñ: vt seruitutibus: iurisdictionibus: electiōibus z hñōi. alia dñia qz pscripctio z pūlegiū no pcurrit. extra de fide instru. iter dilectos. z de pscrip. veniēs. S; psuetudo z pūlegiū bñ pcurrit extra eo. cū dilectus z de ver. si. abbate. alia qz pscripctio p pte est exclusio actiōis siue petitiōis. Sed cōsuetudo est actionis siue iuris acquisitio. de elec. pstitutus z. c. i gene si. alia dñia: qz psuetudo erronea non iuuat. Secus in pscripctioe qz titulus putatiuus z. si verus no sit. dñamē p babilis error: excuset: bat cām pscribē di. ff. pro suo. l. vltima.

¶ Ontēpt; qñ qd dicat ptenere vl de. j. teiunū. §. i. Et ibi hñ qñ constitutio hz vim pcepti vel ne.

¶ Ontētio. vtz sit pctm mortale. **¶** fm Tho. sa. se. q. xxxvij. si accipiat cōtētio fm q impugnationēz veritatis iporat z inordinatū modū sic ē pctm mortale. z sic fm abrosiū est ipugnatio hitatis cū pñdētia clamoris. si at pētētio dicat ipugnatōz falsitatis cuz debito mō acrimōie sic pētētio ē laudabilis. si at cū inordinato mō sic pōt esse veniale nisi forte tāta inordinatio fiat in pēdendo q gñeret scādālū ex hoc

¶ Ontractus fm. ho. ē vltro citrogens: vt ēptio: veditio: locatio: pductio: mutuū z sisia. Quasi ptract; ē obligatio qua qd obligat alicui ex aliquo oficio: vl facto licito z honesto s; no in teruenerit expssa volūtas vtriusqz vt tutela: cura: aut negocioz alieoz gestio. z hñōi nā qñtus pupillus habēs tutorē aut pubes. siue curiosus habēs curatorē vel ille cuius ignoratē gerit qd negociū no expsse ptraxerit nihilominus tutor curator. z negocioz gestor obligantur quasi ptraxissent.

¶ Quot modis ptrahit. **¶** qz quattuor modis. s. re. verbis. litteris: z consensu.

... in hoc casu qz non debet esse in potestate minoris ptis illud quod induceret maiore prem ad pctm qd icur reretur p transgressionem legis. ...

insti. de obli. in fi.

2 **U**llig suntactus bōe fidei. aliq sunt stricti iuris. z dicitur bōe fidei pp duo
 Prio qz si dolus dat eis: nō tenēt. Se
 Secdo qz veniūt vsuf ex mora. z iudex
 pōt estimare de bono z equo qd venit
 recōpensandū vl restituēduz nō sic in
 ptractibus stricti iuris. z q sint contra
 ctus bōe fidei z q stricti iur. vide isra
 dolus. §. i. z. s. actiones. §. i. z. ij.

Qontritiō hz theo. ē dolor volūtarie
 sūpnus p pctis cū pposito cōfiteđi
 z satisfaciēdi. nā sicut i malibus aliqd
 cōteri dī qñ totalr in mīmas ptes re
 dīgitur ita cor hoīs pteri dī qñ affect^o
 pci fm oēs sui ptē i eo totalr pfrigitur
 z pfecte a pctō refilit. Et qz tal refilitio
 dolor est: iō p dolore tāq p ppositū ge
 nus diffinit. additur aut volūtarie assū
 ptus tāq dīa ponēs i gñie mortali. z
 additur p pctis tanq mā. specificans
 loco vltie dīe. hec ergo diffinitio ē cō
 petēs ptritōi inqstū ē actus virtut]. Sz
 vt ē ps sacri pnie sic oz q addat aliqd
 p respectū ad als ptes z iō additur cū
 pposito cōfiteđi z satisfaciēdi.

1 **Q**ue ē dīa iter ptritōez z attritōez
 R. hz Tho. i. iij. di. xvij. sicut in corpali
 bus attrita ē dicitur q aliq mō sūt cō
 minuta lz nō pfecte: ptrita sō qñ oēs
 ptes sil z pfecte trite sūt: sic i spūalib^o
 attritio significat quādā displicētam
 de peccatis sed nō pfectā: contritio au
 tem perfectam displicētiā.

2 **U**tz dolor ptritōis deat eē maxius
 R. fm Bo. i. iij. di. xvij. ar. ij. q. i. q du
 plex ē dolor. vn^o i volūtate q nō ē aliō
 qz pcti displicētiā: z iste dz eē maxim^o
 in gñie. i. in cōperatōe ad alios dolores
 oīuz spaliū vn^o in casu q ptingeret: vl cō
 mittere pcm mortale. vl incurrere dā
 nū spaliū: aut mortē: qlibet tñr magis
 eligere penā qz peccare vl peccasse. nō
 dz tñr fm Tho. i. qlibet: descēdere i spā
 li ad hāc penā. imo stulte facit q seipm
 i hoc sollicitat. est ali^o dolor i sensualita
 te q catur ex pmo dolore vl hz necessi
 tatē nāe ex motu supioz vtrū que se
 quatur iseriores. vl hz electionē put vo

luntas excitat dolorem illū. z sic nō est
 necesse q dolor ille sit maximus. imo
 nec est necesse dolore isto modo.

Utz i dolore ptritōis possit eē excel
 sus. R. bo. vbi. s. q. ij. q si prio mō acci
 piēdo p displicētia rōis. sz sō mō pue
 est passio sensualitat] sic. vn^o si aduertit
 q si p̄t sustinē sine magno detrimēto
 tñr tēpare. si at si aduertit. z iō si tēpat
 si credo peccet qz dabat opaz rei licite.

Utz hō deat sp pteri. R. Bo. vbi. s. 4
 ar. iij. q. ij. sciēdū tñ q duplex ē ptritio
 seu dtestatio pci. qdā i hitu z ad hanc
 tñr z p^o pci pfectā remissioz: qz vt dic
 vgo d̄ s̄a. vic. cū de^o absolut aliqūe a
 pctō: obligat eū viculo dtestatiōis ppe
 tue. qdā ē i actu z ad hāc si tñr sp: sz p
 loco z tpe. i. cū recogitat p̄a sua h̄ itel
 lige d̄ mortalib^o qz d̄ v̄cialib^o si ē neces
 se pteri vt h̄ p̄fessio. ij. §. vij. z hz tho.
 i. iij. di. xvij. n̄ suffic ptritō gñal qñ hō
 spāl̄r pctā sua mortalia hz i mēoria q
 sibi adhuc n̄ sūt remissa. sz oz sit spāl̄r
 eis sz p^o qz sūt remissa sufficit gñalis.
Utz hō teneat pteri statim cōmissio
 mortali: R. q si sicut pceptū dilectiōis
 dei qstū ad actū iteriore nō sp obligat
 sz solū qñ mā occurreret practice si spe
 culatine. i. cū p̄siderat deus vt deligen
 dus: vl nō deligēdus tñr hō iudicare
 vt deligēdū z deligef. Sic z pcm mor
 tale cōmissuz si mēti occurrit practice
 vel vt mā delectatiōis: vel dtestatiōis
 teneatur hō iudicare dtestandū z dte
 stari fm pe. de pal.

Quis ē effectus ptritōis. R. q est re
 missio culpe z pene aliqua nō totalis
 als n̄ eēt necessarie indulgētie plator.

Utz hō possit satisfacē de vno pctō
 sine alio. R. hz tho. i. iij. di. xv. nō. nā oz
 q tal sit modus satisfactiōis q cōpetat
 ad tollēdā offensaz. offense at ablatio ē
 amicitie restō. z iō si aliqd sit qd am
 citie restōez ipeditat et ap̄ hoīes satisf
 factio eē si p̄t cū ergo qlibet pcm ipe
 diat amicitia caritatis q ē hoīs ipole ē
 q hō de vno pctō satisfaciat alio reter
 to. sic nec hoī satisfaceret q p alapa si
 bi data se ei p̄sternerz z alia siml darg

16 **U**tz satisfactioez inmetā: sed in pctō mortali expletā necesse sit iterare vide. j. satisfactio. d. i. r. no. q. p. p. tritio nem quo ad deū dmittit pctm. r. ideo ex quo qd est p. tritius amplius non dicitur esse in peccato mortali.

Qntumelia triplex est. nā alia ē in nō ventēdo ad iudiciū. Et hec triplex. P. r. qm pemptorie citatus ventre p. tēnit. Scda qm malitiose se occultat. Tertia qm ipedit ne citatio ad eū p. ueniat. d. gbus ex vt lite nō pte. qm fre quēter. Scda qntumelia est qm citatus ad iudiciū venit qdem s3 nō vult iuri p. ere: vt aū finitā cāe examinādoez p. tumaciū recedit. xi. q. ij. certū. Tertia qm offēsa eius ē māifesta: r. iussus a iudice nō vult emēdare. ex de h. si. ex pte.

Qntumelia Et quiciū. P. r. qntur qd sit qntumelia. R. fm tho. scda scde q. lxxij. qntumelia iportat de honoratio nē alicuius p. verba siue p. facta. differt aut a quicio in hoc: qz p. verba qntumeliosa representatur p. pte defectus culpe. S3 p. quiciū representat gualr qctū qz defectus siue culpe: siue pene. vñ si aligs dicat alteri iuriose eū eē cecū cō uiciū qdē dicit. s3 nō qntumeliā. Si aut dicat qz sit fur: nō solū quiciū s3 ē cōtu meliā ifert. sepe tñ vñ p. alio ponitur.

1 **U**tz qntumelia siue cōuiciū sit peccatum mortale. R. fm tho. vbi. s. proprie r. p. se vtrūqz hoz mortale est nō minus qz furtū vel rapina. Non. n. homo minus amat suū honorē qz rem possessam. Si tñ aligs cōuiciū vel cōtumeliam diceret nō aio dehonestandi sed pp. correctionē vel aliqd hmodi: nō dicit quiciū vl. qntumeliā p. se sed per accidēs. vñ hoc mō p. tē eē qñqz veniale qñ qz sine pctō. in quo tñ est necessaria dī scressio vt hō moderate talibz p. bis vta tur qz posset ita graue eē quiciū qz per incautellā platū auferret honorē eius qz quē p. fert. Et tñc posset hō peccare mortālī ēt si nō intenderet dehonora tionē alterius sicut etiā figs icante aliū ex ludo p. cutiēs grauitē ledat.

2 **U**tz licet cā correctiōis quiciū dice-

re. R. fm Tho. vbi. s. Sicut licitū est aliquē p. berare: vl. in rebus dānificare cā discipline: ita ēt pōt aligs alteri quē corrigere d3 aliqd p. bñ quiciōsiuz dicere. Et hoc mō dñs discipulos vocauit stultos luce vl. Et ap. ls galathas isensa tos. Gal. iij. tñ vt dicit Aug. ex magna necessitate obiurgationes sunt adhibē de in quibus nō vt nobis: sed vt domi no seruiatur: instemus.

Utz hō debeat qntumelias sibi illas sustinere. R. fm tho. vbi. s. sicut in alyz iniurijs sic r. in p. bis qntumeliosis tenemur h. re aiuz p. paratū ad tollerantiam si expediēs fuerit. Qñqz tñ o3 vt qntumeliā repellamus pp. duo. p. r. o pp. bonū eius qz qntumeliā infert vt eius audacia reprimat. r. decetero talia nō at tēret iuxta illud p. uer. xxvi. tñ de stulto iuxta stultitiam suaz ne sibi sapiēs videatur. Secūdo propter bonū multorum quoz p. fectus p. qntumelias nobis illatas impeditur.

Quid aut de illo qz iprecat malū al. 4 teri: vt puts ignē. S. anto. vl. malū sancti Lazari: vel fluxū sanguinis: vl. mortē. r. hmodi. R. qz qz predicta p. pte nō dicuntur quicia: vel qntumelie: r. iō de se nō sunt peccata mortalia nisi delibere r. sedato furore essent p. tenti qz dicta mala eis euentrent. Secus autem si ex impetu vel furore p. dicta iprecatē tur alteri vt in plibus fit: tñc entm esset ventale. idem dic de matre que iprecatur mortē filio r. huiusmodi.

Quia. vtz correa r. huiusmodi ludi sint liciti. R. Al. i. iij. di. xvi. qz hmodi ludi s3 se nō sunt mali: qz bñ fieri pñt. S3 triplici de cā pñt fieri male. P. r. o si fiāt ad promocandū libidinem r. hmodi. Secundo si nō queniūt p. sone vt clericis: religiosis: r. hmodi tertio si fiāt nō cōgruo tempore. s. p. nie. Si vero fiāt ex causa alicuius honeste leticie r. a personis secularibus: con gruo tēpore r. loco r. alijs debitis circūstantijs nō est illicitum.

Utrum ducentes illicitas correas 1 peccent mortaliter. R. fm. h. s. credo

ratū vt nō possim⁹ debite rōe vti rō.n.
 vlt intellect⁹ lz nō sit stus corpalis vltē
 tñ i suo actu corpali bus organo pp qđ
 corpe exñte idisposito nō pt libere vti
 actu suo z sic nubila mēs ē hec vbi re
 gnāt. scđa sbsequēs iudiciū rōis pt eē
 ordiata z imitāda. nā cū ira ē rōis or
 ganum: agit sm in pñm rationis sōi
 li⁹ exegmur opa stiosa. vii. iij. rhetori
 coz approbat dem hōderi dicit. stutē
 initere furori tē. n. sōi⁹ furori inittē vel
 tre. qñ ira ē organū stutis z rōis. sic g
 p māstuetudinē repmēda ē ira: ne pce
 dat iudiciū rōis. z p irā repmēda est
 māstuetudo: ne ipediat stutū opa z rō
 nis actū. an igit qđ p rōnez iudicemus
 plene qđ agēdū: debem⁹ eē māstueti: s
 p⁹ qđ plene visū ē qđ facturi sum⁹ acci
 pē irā tāqđ suā z acillā rōis: vt p eā exe
 qmur sōi⁹: qđ rō iudicabit.

4 **U**tz aliqs deat cessare a correctiōe
 timēdo ne ille fiat dterior. R. s3 tho. 2a
 se. q. xxxij. correctio ptines ad platos
 nō ē dimitēda pp turbatōez ei⁹ q cor
 rigit. tū qz z si spōte ppa enidari n ve
 lit corrigēd⁹ ē p penas: vt peccare desi
 stat. tū ē qz z si icorrigibilis sit pvide
 tur bono cōi: duz suat ordo iusticie: z
 vni⁹ exēplo alij deterrētur. sec⁹ at ē de
 correctiōe sīna: vt. j. Correctio. ij. i pn.

5 **Q**ualr pcedēdū ē i correctiōe cū ml
 titudo est in scelē. R. s3 Tho. 2a se. q.
 cvij. qñ tota multitudo peccat v ea dz
 sūt vidicta: vel qđtū ad totū sic egiptij
 sberfi st i mari rubro psequentes fi
 lios israel: z sicut sodomite vlr pierūt.
 vlt qđtū ad magnā mlitudinis ptē. vt
 Exo. xxxij. i pena eoz q adorauerūt vl
 tulū. Qñ sō sperat multoz correctio
 dz seueritas vidicte exerceri in paucos
 aliqs pncipaliores qb⁹ ceteri terreātur
 sic dñs nūeri. xxv. mādanit suspēdi pn
 cipes ppli p pco multitudis. si at n to
 ta mlitudo peccauit s3 p pte: tē si pñt
 mali secerni a bōis dz i eis vidicta exer
 ceri si sū aliqz scādalo pt fieri aliqñ
 pcedū ē multitudini z detrahēdū seue
 ritati z eodē mō tollerādū eēt pñm pn
 cipis si sine scādalo mlitudis pñri si

possz. nisi forte eēt pñm tale qđ magis
 noceret multitudini vel spūair vel ipa
 liter qđ scādalo qđ timetur.

Quattuor sūt cāe dissimulādi z nō
 corrigēdi delicta s3 vl. pzia cū mali sūt
 occultisita qđ n pñt discerni a bōis Se
 cūda cū multitudo ē tāta qđ nō possit
 extirpari sine scismate ecclie. vel cū nō
 pt fieri qñ bōi iuoluerētur: v q vide. s.
 s. pzo. Tertia qñ pbabiliter psumit
 de emēdatōe: vt qz peccat ex ifirmitate
 vel ignorātia z n ex obstinata malitia
 Quarta si exercitādo bonos psūt ec
 clie. tūc. n. tollerādi sūt ne bōi octo tor
 pescant hec pbatur. xliij. di. comenssa
 tōes. z. l. di. vt pstitueretur. xxij. q. iij.
 ipa pietas. z. c. cū qscz.

Utz plāt⁹ exñs i pco mortali pec
 cet mortali corrigēdo. pe. de pal. i. iij.
 di. xix. dicit q sic et si pñm suū sit oc
 cultū qz suspēsus est corā deo S3 frā
 ctis⁹ de mai. i. ij. t3 q si pñm ē occultū
 z ei quez corrigi: z alijs astātib⁹ q si
 ne pco corrigi: z auctes q videntur di
 cere qñ dicit itelligēdas q digne n
 pōt corrigere. s3 si pñm est notoriū sic
 nullo mō pōt corrigere ppter scādalo
 s3 tho. 2a se. q. xxxij. t3 indistincte q
 peccator pt. aliū corrigere siue sit occul
 tus siue māstet⁹. z dat rōnē. d. q corre
 ctio ptinet ad aliquē iqñtū in eo viget
 rectū rōis iudiciū. pñm at nō tollit qñ
 remāeat in peccāte aliqd directo iudi
 cio z s3 hoc pt sibi ppetere delicta sb
 ditoz corrigere s3 tñ pñm pcedēdū ipedi
 mētuz affert pp tria. pzo qz ex pco suo
 indign⁹ redditur: vt aliquē corrigat: p
 cipue si mai⁹ pñm cōmisit. sō ex scāda
 lo qđ seqt ide: si pñm corrigēt⁹ sit māst
 festū qz vlt q nō corrigat ex caritate: s3
 magis sui onstatiōe. tertio pp supbiam
 corrigentis: qz sua pca pui pēdens seip
 sum pñmo pfert. itaqz si peccator cuz
 hūiltate corrigat nō peccat: licz p hoc
 vel in pscia sris: vel saltē in sua cōdem
 nabile se ondet. hec tho. z sic ex dictis
 tho. clare hēs q peccator occultus siue
 manifestus corrigendo nō peccat: saltē
 mortaliter. idem vlt tenere. R. in. iij.

maritū potius crederes q̄ nō p̄sertim
si imineret piculū corporū vel aiarum
Primo q̄ p̄r z fili⁹ reputatur p̄ vna
persona. vt dicit glo. in. c. sup. eo. el. ij.
de testi. Idē dicit de vxore. vxor. n. z vir
effecti sunt vna caro. Secūdo pp scan
dalū iminens. Si enī. fili⁹ reuelaret oc
licitū p̄ris. vel vxor delictū mariti sby
ceretur piculo mortis vl̄ h̄mōi. Ecclia
aut̄ nō v̄ obligare quē cū scādalo. vt
in. c. officij de pe. z re. z hoc no. Si au
tem non extat infamia q̄ aliquem sed
in ḡniali ingritur: vt fit cōiter: sic tene
tur tales amouere s̄z ordies euāgelicū
vt p̄uideat z emēdet q̄d fecit z satisfi
ciat ep̄o percipienti. alias si noluerit si
nō p̄bare: tenetur reuellare aſr erit ex
cōicat⁹ s̄z si p̄bare nō p̄t nō t̄r. vt di
cit gl. in. c. sacerdos. de pe. dif. vi. z. vi.
q. i. c. si oia. si t̄r eēt talis prelatus q̄ se
crete p̄uidere vellet: deberet sibi secre
te tāq̄ p̄ri dicere. sed cū cōiter ep̄i p̄ci
piāt vt eis dicat tāq̄ iudici: z in iudi
ciali foro: nō t̄r nisi de eo q̄d p̄bare
p̄t. z q̄d dictū est q̄d q̄n delictū est oc
cultū q̄ iste sciēs tenetur p̄ns amonere
delinquentēz q̄ reuellare p̄lato zc. dico
h̄ v̄ez. t̄r si nollet amonē vl̄ deliquēs
eēt ab̄ns vel h̄mōi: t̄c eēt nō facta amo
nitōe teneretur reuellare: q̄ h̄c est ma
ius viculū. z de duob⁹ malis eligendū
est min⁹. xij. di. nerui.

Qorporalia altari d̄nt esse de puro
p̄ano lineo ab ep̄o b̄ndictio: non de
p̄ano tincto aut de serico. de p̄sec. di. i.
cōsulio q̄ nō d̄nt lauari p̄ seminas: nec
tangl. xij. di. sacratas. z de p̄se. di. i. ne
mo. vñ ministri altaris d̄nt h̄re peluis
nouā quā p̄ ipsis lauandis teneant z
aquā in sanctuario p̄ijctant vt in. d. c.
nemo. z s̄fr de alijs altaris p̄amentis
d̄r s̄bidē: s̄z hodie p̄ s̄rias p̄suetudinē fi
at s̄riuz: z s̄z excuset in alijs p̄amentis
nō t̄r de corporalibus pp rōnez posi
tas in. d. c. nemo. f. ne fragmenta d̄nt
ci corporis male tractetur.

Utz post lotōez corporalū sint itez
recoſecranda. s̄z. Vir. li. i. q̄ corporalia
semel cōsecrata. vel b̄ndicta ab ep̄o: s̄z

postea abluantur nō est necesse vt am
plius b̄ndicatur. q̄d no. Itēz no. q̄ ab
lutio dictorum corporalium pertinet ad
officiū diaconi cū h̄uilibus ministris.
vt. in. d. c. nemo.

Qorpora scōp̄ nō p̄nt trāſſerri de
loco ad locū sine l̄nia ep̄i de p̄se.
di. i. corpora. Et hoc verum quādo taz
erant tradita sepulture. de hoc vide. j.
Reliquie. s̄. ij.

Qorpora viciatus vide. j. viciatus
corpore per totum.

Rimen p̄p̄te est mortale pecca
tū largo t̄r nō accipitur q̄nq̄ p̄
veniali iuxta illō. nemo sine cric viuit
Que sunt cria suspensioe digna. s̄z. i.
d. an. in. c. at si clerici de iudi. q̄ oia ex
gbus q̄s de facto est infamat⁹. Et hoc
q̄n populus scandalizatur de pur. c. ij.
eēt si sit episcopus.

Que sūt cria digna degradatioe vt 2
de. j. de gradatio. s̄. vi.

Cria q̄das sūt enormia t̄r q̄ si here 3
sis: h̄ōctidū voluntariū: z simonia inoz
dine z b̄nficio. z ista eēt post p̄niaz ip̄e
diūt p̄mouendū: z deijciū taz p̄motū
sue sint occulta: sine sint māifesta. i. q.
i. v̄tū est extra de h̄eticis. q̄cunq̄ z. c.
statutū li. vi. extra de tē. or. q̄sitū. z de si
mo. tāta. alia s̄o enormia occulta post
p̄niaz nō ip̄ediūt p̄mouēdū nec deijci
unt iā p̄motuz. vt i. c. q̄situm. Sunt z
alia cria mediocria i gb⁹ distingue: qz
aut sunt māifesta aut si occulta. si ma
nifesta eēt repellūt p̄mouēdūz: z deijci
unt taz p̄motū. Et itellige q̄n sūt ma
nifesta p̄ sniaz vel p̄fessionez i iure. vl̄
euidētiaz facti. vt i. d. c. q̄situz: q̄ si sūt
māifesta soluz p̄ samā idicitur purga
tio. q̄ p̄ſita absoluetur. z si i ea v̄fecerit
de p̄detur. s̄ adnl. significasti. z de pur.
ca. ex tuaz. Si s̄o h̄mōi cria sūt occul
ta: p̄ſit tales p̄ p̄niaz remanere in su
sceptis z p̄moueri ad superiores ordies
extra de tē. or. ex tenore. z. d. c. q̄situz.

Cōtra cria p̄ceditur q̄nq̄ p̄ accusa 4
tione. q̄nq̄ p̄ denūciatioez: q̄nq̄ p̄ ing
ſitōez. De gb⁹ vide. s̄. correctio. ij. s̄.
ij. z. iij. z. j. Inſtitio. i. r̄ho.

